

1495^a

Page Book Dept.



No. Q.404.75

The Public Library of the City of Boston.

15700

FROM THE LIBRARY OF
JOHN CHARRINGTON
THE GRANGE, SHENLEY

Smith. 1855.

Proctor 1855

Transcript 1857 (+ family 1859)

John Charrington

from F. Jenkinson

in memory of Feb. 13, 1913



Pius magister petri de kuno sacre
theologie professoris legentis in vniuer-
sitate lonanienſi Reſponſum ad eplam
apologeticam III. pauli de middelburgo de anno
die et feria dominice paſſionis





Xpūs āno etatis sue xxxiii^o currete ix^o kl^o aprilis feria quīta-luā xiiii ad vespaz-agnū
paschalē cū discipul^{is} suis h^{ic} legē mādūcau^{it} deide lotis eoz pedib^{us} cenau^{it} sedēn cū eis



xp̄s anno etatis sue quo supra / viij. kl̄ ap̄ilis • luna • xv • feria sexta • hora ^{1^a} m̄
 a iudeis crucifixus est
 an •



Epūs anno etatis sue • xxxiii. corrente • vi. kl' aprilis • luna • xviij • die domini ca
 A mortuis In diluculo resurrexit



Veritates (quas de tempore dominice passionis dñō co opante lu-
cubrationibus non paucis inuenisse reor) calamo committam! varijs
ex causis inductus sum. Ad id in primis induxit me humilis illa sub-
missio M. pauli de middelburgo artiū et medicie doctoris. qua circa
calē cuiusdā eplē apologetice (postq̄ in ea diserte sed extranee satis
de tempore quo dominus passus est tractasset) tandem nrām
vniuersitatem louaniēn alloquēs. A te inquit doceri cupio. quid de h-
censes Nam si fide tenendū dixeris! credemus utiqz fideliter et synbolo nrō athanasij
annectemus. Et paulo post. Si dixeris rationibus posse probari et calculo cōfirmari
cristum die veneris fuisse crucifixū. rogo obsecro et obtestor. ut argumēta tuorū docto-
rum vna cū calculo in scripto redigas. quibz etiam p omnia semper mea dicta et scrip-
ta examināda corrigendazqz submitto. Humilis utiqz hec est submissio. si verbis (ut spe-
ro) mens ipsa consonet. digna quoqz cui respondeatur. Et si non ab vniuersitate tota!
ab vno saltem eius mēbrozum. et illorum potissime. quos petrus apłorū princeps pri-
me canonice sue capło tercio monz. vt pati sint ad satisfactionē omni poscēti rationē de
ea que (in nobis est) fide et spe. Alterū qđ me silere non limit est caritas qua pusillis
cōpatior. Ex quibus plurimos et ipse sciui. et aliorū relatu didici nō mediocriter turba-
ri ex eplā. M. pau. dum in ea legunt ppristū feria secūda passum. et resurrexisse feria
quinta. cum hactenus et a cunabilis (ut ita dixerō) crediderint dominū passum feria sex-
ta. ac die dñico resurrexisse. dumqz ppendūt contra pristinū ecclesie ritum. ac veterum
eccle doctorū sententias. adduci a peritissimo calculatore certissimū (vt ait) calculū. item
et duorum discipulorū ppi/policarpi scilz et theophili. ac alterius theopholi cesariensē epi
apostolorū tpibus vicini. diui quoqz lactantiū testimonia. et qđ ceteris omnibus maius
est. verbum dñi nostri ihū xpi. in tantum (vt putat) sue fauens asstōi. vt eidē contradi-
cere. vix minoris videatur esse criminis. qđ ppristū denuo velle crucifigere. Quis tante
pusillozum pplexitati suas denegabit operas. qui ope saltem diuini suffragij eisde spat
posse subuenire? Tibet insup et michi optima iam occasione data (ad instar gloriofissi-
mi doctoris Augustini qui et delicta iuuentutis sue confessus est. et priores retractauit
sententias) quandā confiteri leuitatem. quam incidi (dum iunior essem) idqz qđ tunc per
suasum credideram! reformare. vt quidē illa fert etas aucupari cupiens aliquid ianis
glorie. in qđlibetis facultatis artiū hanc nouitatē asserere presūpsi. A nemine sustineri
posse p^m viij. kl apilis (quo die conceptus creditur) crucifixū esse. Innitebar quidem
quatuor ppothesibus. Prima fuit qđ xpūs inter annum etatis sue xxx^m et xl^m passus ē.
Secūda qđ passus est feria sexta. Tercia. qđ luna. xv. Et quarta qđ citra tempora xpi
idem semper fuit cursus annorū. qui mō. Quas ppotheses cū indubitatas credere! ausus
eram opinari vulgatissimum illud vbum verum non esse. quo xpūs dicitur eo die kalen-
darū crucifixus. quo conceptus. Ea tempestate me michiqz similes in nouis adiuentio-
nibus glorianes. corripere consuevit preclarissimus sacre theologie pfessor. meus et pre-
ceptor et predecessor. M. Johēs varenacker. dicens nos ordinem rōcinandi peruertere.
Quisqz namqz nostrum tacite sic apud se rōcinatus est. Hoc adiuentum p me sufficiēter
psuasum tenco. aduersatur autē doctrine comuni. illam ergo cōsequēs est verā nō esse
Nonuit potius sic rōcinandum esse. verisimile ē doctrinā cōmunem verā ēē. Aduersat

autem adinuento p me. consequens est igitur ipsum sufficienter persuasum non esse. Adici-
ens ne facile crederemus medijs que contra plurimorum militant sententiā. nisi prius ex-
actissime diuqz discussa fuerint. ne si post repiantur inualida. necesse sit cum penitudine
datā sententiā retractare. O prouidā & sacrā monitōez? que ex humili manauit pectore
viri licet acutissimi. de viribz tamē ingenij nō presumētis / Nec mirz Nam (ut scribitur
prouerbiorz xi.) vbi humilitas ibi sapiēcia / Huic parēs monitoi me deceptum repperi.
nūq̃. Eam negligens! aliquādo. velut in assertōe illa quā (ypothēsis non sufficiēter
discussis) iam inemini me nō veritū in publicū protulisse / Aliquas quidē illaz postmodū
ppensius discuciens! inualidas repperi. Nam lectis fidedignis auctoribz. iam certū tes-
neo cursū annoz. citra tpa xpi apud romanos mutatū esse. cuius oppositū in ypōthēsi
quarta supposui. Postq̃ etiam didici duplicem esse lunam decimāquintā vnā verā quam
nosci non contingit nisi p astronomicū calculū. Alterā legalem. que a vera frequenter
aberrat. et olim ab hebreis noscebatur ex cursu cidi lūaris eoz. et citra nycenā syno-
dum in ecclā dei cognita est ex cursu cidi detēnouēalis! iam certū habeo terciā ypōthēsi
esse multiplicē. eamqz in illo sensu falsam esse. in quo eam prius credidi velut demonst-
ratā Si velut deām preceptoris mei moitionem tandem insecutus sum! sic et eam
libeat insequi. N. pau! Ipsum spero prioribz suis assertioibz desertis! declinaturū ad
coēm ecclē doctorūqz sententiā. sicut iam plane cum cō doctrina proscitoz xpiisum eo
die (quo cōceptus ē) crucifixū Nec quis ex me talem expectet in. N. pau. vborum
acrimoniam. quali in quēdā venerabilē sacerdotē vsus est. qui solo (vt arbitroz) zelo
veteris doctrine nouitatibus illi9 ausus est resistere. veritatē enī scrutantes de xpo. et i
scola xpi non decet cōtenciosos esse s; māsuetos / Tantū equidem intendo ut antidotum
quo (cum prius simili laborarem morbo) me iam cōualuisse gaudeo! N. pau. (ut cas-
ritas poscit (ostendam. quatin9 si tandē languere se senserit. eodem ipē sibiip̃i medea-
tur / Nec id illi tantū ostendere conabor. sed et omnibus quos forte labi cōtinget in ali-
quē errorum (qui plurimi sunt) de tpe dnice passionis / Quid nāqz de hoc tpe creden-
dum sit inquirere temptabo. modūqz tradere. quo aduersantiū obiectioibus probabili-
ter rēderi possit. ac ostendere quid eoz singulis causa fuerit. ne potuerint veritatem
attingere / Quatin9 (si votis meis ds optunus annuerit) scandalū ex eius ecclā qd i
ea hactenus nimis iualuit. valeat aboleri Singulos autē qui sequēcia lecturi sunt
in duobus exoratos velim. Primū ut ritū mris ecclē (cui celeberrimi fidei nre docto-
res Iheronim9 et augustinus astipulātur) mecū tueri cōtētur / Alterum ne modū qd
illoz assertiones defendere tēptabo (nisi diligenter eū plegerint. aliūqz probabiliorem
protulerint) reprehendant / Rem igitur exordientes aggrediamur

Particio presentis operis



A laudē et glāz īdiuidue trinitatis Redēptoris nri ihū xpi Et qz itēmerate
ipōse scē mris ecclē. scrutatur9 quid fideliter credēdū sit de tpe dnice passiois
statui volumē biptitū cōscribere Aut si casus dederit. triptitū / In c9 primo
tractatu scrutādo conabor iuenire veritatē. tā de āno q̃ die quibz pass9 est.
In scdo (qz paz ē iuenisse veritatē nisi qd. mō fulciri defendiqz possit cognitū fuerit) tēp-
tabo iuenire modū qd. roborare tueriqz possim9 veritatē iuētā / Et i tercio. sique dubia
proferri cōtingerit ēca veritatē iuētā ā modū eā defēdēdi. ad illa p mea virili put domi-
n9 dederit tēdebo. Prim9 tētat9 i tria diuidit9 capla. In quoz primo premis tribus

ypothesis! inquiretur veritas quo anno etatis sue xp̄s passus est. In sc̄do quo die
kalendarij passus est / Et in tercio qua feria passus est. quaqz resurrexit.

Primum capitulum In quo inquiretur quoto anno etatis sue xp̄s passus est et resur-
rexit continet nouem particulas.

Prima pticula continet ypothesim de anno etatis xp̄i quo baptisatus est.

Secunda continet ypothesim de anno etatis xp̄i quo aquam In vinum conuertit

Tercia continet ypothesim quoto paschate post eius baptismū. quotoqz post aque in
vinum conuersionem! crucifixus est.

Quarta continet hanc veritatē. xp̄s anno etatis sue xxiiii^o. currente in parascheue
pasche crucifixus est. et die tercio resurrexit /

Quinta continet opinionem dicentium xp̄m crucifixum anno etatis xxx^o. currente
vel xxxi^o. anno scilicet xv^o. iperij Tiberij cesaris

Sexta continet opinionem dicentiū xp̄m crucifixum anno etatis sue xxxii^o. currente

Septima continet opinionem dicentiū xp̄m crucifixū anno etatis sue xxxiii^o. currente

Octaua continet opinionem dicentiū xp̄m crucifixum anno etatis sue xxxv^o. currente

Nona continet opinionē Magistri pauli assentientis dicte veritati / sed verbo dūtaxat.
vt apparet /

Secūdum capitulum In quo inquiretur quo die kalendarij xp̄s passus est et quo re-
surrexit continet nouem pticulas

Prima pticula continet ypothesim de primo die primi mensis lunaris hebreorum Et
de die vere primationis lune.

Secūda cōtinet ypothesim de ciclo decēnouenali. iuxta cui⁹ cursū citra nycenā synodū
in ecclesia seruata est luna xiiii^o paschalis /

Tercia continet ypothesim de ciclo luāri hebreorū. ex cui⁹ cursu cognouerūt olī Judei
suas neomenias. ac lunam xiiii^o paschalem.

Quarta continet hanc veritatem. xp̄s crucifixus est viii^o. kl. aprilis.

Quinta continet opinionem dicentium xp̄m crucifixum esse x^o. kl. aprilis.

Sexta continet opinionem dicentium xp̄m crucifixum vii^o. kl. aprilis.

Septima continet opinionem dicentium xp̄m crucifixum esse tercio nonas aprilis.

Octaua continet opinionem Magistri pauli dicētis xp̄m crucifixū esse xi^o. kl. aprilis

Nona continet deductionem qua declaratur calculum astronomicum in quo. M. pau.
maxime videtur confidere! ei potius obesse q̄ suffragari

Terciū capittulū In quo iquiritur qua feria xp̄s passus est. et qua resurrexit! cōtinet
octo particulas /

Prima pticula continet ypothesim de sabbato ebdomadali. q̄ in eo stricti⁹ q̄ in alijs
festiuitatibz legalibus cessandum erat ab ope seruili.

Secunda cōtinet ypothesim de septimo die ebdomade. q̄ ab īstitutione primeua īcepit
a mane. Licet festiuitates legales inceperint a vespere /

Tercia cōtinet p̄pothesim de hoc q̄ inter diem quo aliquid dicitur tercio die futurum. et eundem diem tertium ! necesse est vnicum diem mediare .

Quarta continet hanc veritatem . xp̄s feria sexta crucifixus est . Et vnico die mediantē ! die dominico resurrexit

Quinta continet opinionem . N. pau. qui solus ausus est asserere xp̄m feria secunda crucifixum esse / et duobus diebus mediātibus ! feria quinta resurrexisse . Inualidationēq; solutionum quibus soluere nititur rationes ex euangelio contra se factas

Sexta continet multiplicem expositionem verbi xp̄isti de Jona . ac declarationem q̄ idem verbum assertioni N. pau. non suffragetur

Septima continet declarationem q̄ assertioni Magistri pauli non suffragantur . nec verba Iudeorum . nec eorum consutationes quas adducit

Octaua continet solutionem trium rationum / quas . N. pau. adducit In assertionis sue corroboracionem

Capitulum primum primi tractatus In quo inquitur quo anno etatis sue xpristi
passus est et resurrexit.

Prima particula continet ppothesim de anno etatis xpristi quo baptizatus est



Passus anno etatis sue xxxi. currente baptizatus est. Ita senserunt
doctores antiqui. Gregorius enim nazanzenus dixit xpristum (cum
baptizatus est) fuisse tricenarium. Unde sanctus thomas in glosa
continua illius verba recitans ait. Est ergo considerandum, quis
esset qui baptizatus est. a quo. et quando. Et infra, Purgatur ihe-
sus. et tu purgationem contempnis. A iohanne. ac tu in tuum mo-
nitoryem insurgis. Tricenarius, tu autem docendo seniores lan-
guinem preuenis. Tricenarium autem non dicimus, nisi qui est annorum triginta. si-
cut nec centenarium nisi qui est annorum centum. Hinc est ut eusebius premittens in
chronicis Abraham cum esset annorum centum genuit ysaac. Hoc ipsum postea repeten-
do dicat. Centenarius autem abraham genuit ex libera filium ysaac. Preterea
crisostomus idem sensit. Unde omelia vndecima super matheum ait sic. Cuius in-
qui es rei gratia post triginta annos cristus venit ad baptisma? Quia scilicet post baptis-
ma istud. legem erat veterem soluturus. Propterea usque in hanc etatem que omnia
capere potest peccata. in legis obseruatione permansit. ne quis eum diceret legem sol-
uisse. quia eam non valisset implere. Quare glose decreti credendum non est. que
distinctione. lxxvi. magister. narrat crisostomum dixisse. quod de anno xxx. ihesus non
attigerat nisi. xii. dies dum baptizaretur. Palam enim est ex verbis eius allegatis
quod aliter senserit. Nec mirum si doctores antiqui in ppothesi predicta consenserint.
quoniam ut arbitror deduci potest ex verbis luce. coassumptis tamen duobus. que cre-
dimus ex ritu matris ecclesie. puta quod xpristus natus est viii. kalendas ianuarii. Quod
viij. idus. Ianuarii baptizatus est. Legitur enim luce tercio in textu nostro cominuni
de domino baptizato. Et ipse ihesus erat incipiens quasi annorum triginta. Et in
textu quem exponit Ambrosius sic. Et ipse ihesus erat incipiens fere annorum triginta.
Nulla tamen hinc inde dissonancia. quia per has dictiones quasi. et fere. idem desig-
natur. Quod patet. Nam quod dicitur iohannis. vi. Discubuerunt viri numero quasi
quingz milia. Hoc idem dicitur luce ix. Erant fere viri quingz milia. Fere autem
parrone teste dicitur vtrinqz. Hoc est. si certus exprimatur numerus et addatur fe-
re. designatur uel paulo plus. uel paulo minus. Lucas igitur dicens de xpristo bap-
tizo quod erat incipiens fere uel quasi annorum. xxx. nil aliud innuit. quam quod incipiebat ha-
bere uel paulo plus uel paulo minus quam annos. xxx. Non habebat autem paulo min-
us quam annos xxx ut probabitur. Habuit igitur paulo plus quam annos xxx. Et ita bap-
tizatus est anno etatis sue xxxi. currente. sicut dicit ppothesis. Quod baptizatus non
sit habens paulo minus quam annos triginta. deducitur sic. Nam dato quod sic. hoc vtrinqz
contigisset anno etatis sue xxx. Sed hoc non. Cum enim eum natum credamus viij.
kalendas Ianuarii. Necesse est eodem die (reuolutis annis xxx) incepisse dictum an-
nu etatis sue xxxi. In quo si baptizatus sit. Cum enim credamus baptizatum viij. idus Ianuarii

Consequens erit eum eodem die eiusdē anni baptizatum esse/ Sed hinc vsqz diem viij. kl. Januarij proxime sequentem quo die cepit esse annorum xxx. multum temporis interfluxit. annus scilicet integer deimptis solis xij. diebus. Quare si dicatur baptisatus anno etatis sue xxx. necesse est eum multo minus et nō paulo minus habuisse q̄ annos xxx. qđ erat probandum.

Secunda particula continet ypothesim de anno etatis xpi quo aqua in vinu cōuertit



Pūs anno etatis sue xxxij. curren- te aquam in vinum conuertit viij. ydus Januarij. quo die anno p̄iori baptisatus est/ Qz hec duo contigerunt viij. ydus Januarij attestatur maximus taurinēsis episcopus augustino contem- porane⁹. Hic enim in sermone de epyphania quam ecclesia celebrat die p̄re- dicto sic ait/ In hac dilcissimi celebritate (sicut relatu p̄ne traditionis instruimur) mul- tipli nobis festiuitate letandum est. serunt enim hodie xp̄m dominum nostrum stella duce a gentibus adoratum. vel inuitatum ad nupcias! aquas in vinum vertisse. vel sus- cepto a Johanne baptisate consecrassē fluenta Jordanis. Et infra Oportet itaqz nos fratres omni cum deuotione hunc virtutum eius celebrare natalem. Et q̄ recte tria hec nobis vno acta in die misteria predicantur. qui ineffabilis trinitatis archanum vno dei sub nomine confitemur. Ne quis propter ordinem (quo maximus vtitur) xp̄m p̄- tet p̄ius aq̄ in vinum vertisse q̄ baptisatus est! aduertendum/ q̄ ut in ypothesi p̄i- ma dictum est xp̄s baptisatus est anno etatis sue xxxi. / post autē baptisma susceptū statim spiritus expulit eum i desertum/ vbi erat xl. diebus et xl. noctibus sicut scribitur mar. primo. De hinc iteratis vicibus venit ad Johannē/ a quo iam baptisatus fuerat. Perhibuit enim Johannes p̄ima vice testimonium dicens / quia vidi spiritū descēdentē quasi columbam et mansit super eum sicut habetur Johannis primo/ Hoc autē indubie contigit/ cum xp̄s baptisatus ascendit de aqua / Deinde vocatus ad nuptias incana galilee aqua conuertit in vinum ut scribitur Johannis secundo Ex hijs apparet xp̄m aqua in vinum vertisse. non anno p̄iori q̄ baptisatus est/ nec anno eodem sed sequenti/ et non alio q̄ p̄ximo. puta anno etatis sue xxxij. ut dicit ypothesis / sicut clari⁹ pate- bit ex ypothesi subsequenti

Tercia particula cōtinet ypothesim Quoto paschate post eius baptismū quotqz post aque in vinum conuersionem xp̄s crucifixus est



Pūs crucifixus est/ in paschate tercio postq̄ aquam In vinum conuertit / et quarto postq̄ baptisatus est. Prima pars hui⁹ ypothesis plane conuicitur ex euangelio Johānis/ Postq̄ enim dominus aquam in vinum conuerterat. sicut scribitur Johannis secundo/ cum prope esset pascha iudeoz/ ipse iheroso- limam ascendit. vbi inueniens in templo vendentes boues et oues/ eos eiecit. Johanne nondum in carcerem misso. sicut patet Johannis tercio. Dehinc Johanne decollato se- cedens trans mare galilee (cum prope esset pascha dies festus iudeoz) faciauit quinqz milia hominum ex quinqz panibus et duobus piscibus. sicut scribitur Johannis vi. Et ante sex dies pasche anni sequentis venit bethaniam / ut habetur Johannis duodecimo.

Cum igitur certum sit cum crucifixum esse in pasceue pasche proxime sequentis ! ex processu dare conuincitur. quod crucifixus est in paschate tercio. postquam aqua in vinum conuertit/

Altera pars hypothesi sic ostenditur / Sub ana pontifice Iohannes cepit baptizare. et Christus inter alios ab eo baptizatus est sicut patet Luce 3. / Et sub caypha pontifice (sicut ex euangelica constat historia) crucifixus est / In horum autem pontificum successione vix quas triennium complebatur. Refert enim Iosephus xvij. antiquitatum libro. post annam usque caypham quatuor pontificatus officio perfunctos esse. ita scribens. valerius graccus annam sacerdotem renouens ! ysmaclem pontificem designauit / Sed et hunc non multo post abiciens ! eleazarum anne pontificis filium sacerdotio surrogauit / Post annum vero etiam hunc arcebat officio . et symoni cuidam ministerium pontificatus attribuit . Sed non amplius et ipse quam vnius anni spacio eodem perfunctus officio. iosephum (cui cayphas nomen fuit) accepit successorem / Cum ergo totum tempus ab ana sub quo dominus baptizatus est. usque ad caypham sub quo in pasceue pasche mortem crucis passus est. quatuor triennio contineatur ! consequens est Christum in paschate quarto postquam baptizatus est crucifixum esse / Ex hac hypothesi sic declarata dare patet Christum anno proximo postquam baptizatus est ! aquam in vinum conuertisse. sicut dictum est in hypothesi secunda

Quarta particula continet hanc veritatem Christus anno etatis sue xxxij. corrente in pasceue pasche crucifixus est . et tercia die resurrexit /

Christus anno etatis sue xxxij. corrente in pasceue pasche crucifixus est / Hec veritas clare sequitur ex premissis hypothesibus / Constat enim ex prima quod Christus anno etatis sue xxi. corrente baptizatus est . non alio die quam octauo idus Ianuarij . ut patet ex secunda / Hinc autem in paschate quarto crucifixus est. ut dicitur in hypothesi tercia. consequens est ergo eum in paschate crucifixum esse / anno etatis sue xxxij. Aut sic. Christus anno etatis sue xxxij. corrente aqua in vinum conuertit . ut patet ex hypothesi secunda . At deinde in tercio paschate crucifixus est . ut dicitur in hypothesi tercia . ergo ut prius / Sic sensit et beda vnde libro de temporibus capitulo xlvij. Habet inquit in falloz ecclesie fides dominum in carne paulo plus quam xxxij annis usque sue tempora passionis vixisse . quia videlicet xxx. annorum fuerit baptizatus . sicut euangelista lucas testatur . Et tres et semis annos post baptismum predicauerit. sicut in euangelio suo iohannes non solum commemorato tercij redeuntis pasche tempore perdocet ! Sed et idem in apocalypsi sua . daniel quoque in visionibus prophetice designat / Hec dicens beda innuit tempus predicationis Christi designari ubi scribitur apocalypsis xij. Et danielis xij. de tempore et temporibus et dimidio temporis . quod scilicet anno vno et annis duobus ac anno dimidio predicauit /

Subdit insuper beda in confirmationem eiusdem sententie dicens in hunc modum Sancta siquidem ecclesia romana et apostolica hanc se habere fidem et ipsius testatur indiculis . que suis in cereis annuatim scribere solet . ubi tempus dominice passionis in memoriam populo reuocans ! numerum annorum . triginta semper et tribus annis minorē. quam dyonisijs ab eius incarnatione ponit. adnotat / Quod exemplariter declarans addit

Deniq; anno ab eius incarnatione iuxta dyonisiū septingentesimo primo. fratres nri qui tunc fuere rome. hoc modo in natali domini in cereis sancte marie scriptum vidisse et inde descripsisse referebant a passione dñi nri ihu xpi anni sunt secenti sexaginta nouē. Unde peritus supputator facile cognosceret cristum crucifixū esse anno etatis sue xxxiij. currete. Nam anno incarnationis dñice septingentesimo primo currete! currere cepit i natali domini apud scribentes a natiuitate annus septingentesimus secundus. A quo numero annorum si subtrahantur anni xxxiij integri. quibus dominus vixit in hac vita mortali. remanent dicti secenti sexaginta nouē anni a passione dñi in quorum primo dominus crucifixus est. viij. kl. aprilis. vt inferius ostendetur.

Quinta pticula continet opinionē dicentū xpristū crucifixū anno etatis xxx. vel xxxi.

Iste tam patenti veritati non assenserunt Tertullianus Africanus. Lactantius et orosius qui xpristū asserunt passum esse. āno imperij tiberij cesaris xv. Hoc etenim anno secundum euangeliū luce. Ihus erat incipiens quasi annorum xxx. Quare secundum eos cristus passus est anno etatis sue xxx. aut potius xxxi. Tertullianus quidē in libro quē contra iudeos edidit. iter cetera que scribit de ebdomadibus danielis. ita dicit Augusto successit tiberius. et habuit imperium annis xxij mensibus vij. diebus xxvij. Huius xv. anno imperij patitur cristus. annos habens xxx cum pateretur. Sensit idem et africanus. qui in quinto libro temporū tractās de dictis ebdomadibus scribit inter alia Permansit regnum macedonū annis ducentis xxx. Atq; exinde vsq; ad annum xv. tiberij cesaris quando passus est xpus! numerantur anni lx. zc. Si quis horum duorum opiniones ad longum legere velit. videat Hieronimum super danielē. Eiusdē sentēcie fuit firmianus lactantius qui libro quarto diuinarum institutionum capitulo p. de iudeis loquens. Tethrearcas inquit habuerunt usq; herodem qui fuit sub imperio tiberij cesaris. cuius anno xv. duobus geminis consulibus ante decimum diem kl. aprilium. cristum cruci affixerunt. Orosius etiam in libro de ornesta mundi. quem scripsit Augustino. idem sensit. Scribens enim de tiberio narrat sic. Deinde anno eiusdem xv. cum dominus ihesus cristus voluntarie quidem se tradidit passioni. sed impie a iudeis apprehensus et patibulo suspensus est. maximo terre motu p orbem facto. Eodemq; die ad horam diei sextam sol in toto orbe obscuratus est. tetraq; nox subito terris obducta. Et sicut scriptum ē primo georgicorum. Impiaq; eternam timuerunt secula noctem. Verum cum omnes predictos ex premissis plane constet ab euangelij deuiasse veritate! quid queso viros adeo pcelebres in tā perniciosum induxit errorem? Mea sententia non absq; multum appenti motiuo tanti viri seducti sunt. Nec aliud occurrit q̄ hoc vnum. Senserunt enim cum theophilo cesariensi ac alijs palestine ceterarumq; regionum episcopis. cristum resurrexisse octauo kl. aprilis. vbi signatur g. Regentes igitur in euangelio q̄ xpristus resurrexit prima sabbati hoc est die dominico. consequenter dixerunt annum in quo cristus passus est et resurrexit! habuisse. g. pro littera dominicali. Preterea cum cristus natus credatur. viij. kl. Januarij die dominico. Eoq; die signetur. b! consequenter crediderunt annum i quo cristus natus est habuisse. b. pro littera dominicali. Preterea cum nullus cristum passum putet. Aut ante annum eius. xxx. aut post annum eius xxxv. eis credibile visum est. q̄ in aliquo ānorum intermediorum passus sit. Progredientes igitur in ciclo

solari ab anno habente .b. pro littera dominicali (tali enim anno xp̄s nat⁹ creditur) usq; ad annos illos intermedios in quorum aliquo verisimiliter passus est. Nec inuenientes aliquē illorum habuisse .g. pro littera dominicali . nisi annū .xxxvii^m uel .xxxi^m (cum crederent annum in quo xp̄s passus est et resurrexit pro littera dominicali habuisse .g. ! coacti sūt dicere xp̄m passum esse auno etatis sue .xxx^o uel .xxxi^o et ita anno tiberij cesaris xv^o. Solutionem hui⁹ rationis (que multū rationalis apparet) inferius require . tractatu secundo particula secunda capituli tercij

Sexta particula continet opinionem dicentium xp̄m crucifixum esse anno etatis sue xxxii^o corrente

Iste veritati non assenserunt . Iohanes de muris / Rogerus bacho Aliq; cum eis asserentes xp̄m passum anno etatis xxxii^o corrente . Sic enim scribit Iohannes de muris in tractatu suo paruo de regulis copotistarū ita dicens fuerūt dies vite xp̄i (ab eius scilicet natiuitate) anni solares . xxxi. et cētū dies . Et rogerus bachon in epistola ad clementem papam quintum Dominus inquit passus est anno xxxii^o ab eius incarnatione . Et seipsum exponens addit . Hoc ē anno xxxii^o secundum veram etatē xp̄i . Quid hos mouere potuit vt dicte cōtradicerēt veritati que tam patēter et in euāgelio et i ritu matris ecclesie fundata ē ? Nil aliud existimo q̄ q̄ se (incaute tamen) tam ecclesie q̄ euangelio conformare voluerunt . Crediderunt quidem annum incarnationis dominice sp̄ esse in veritate totum quatum eū scribit ecclesia . Cum igitur vniūserim retrocedentes tam in annis incarnationis q̄ in annis magni cicli dyonisiij repirent annum primum incarnationis incidere in annum secundū eiusdem magni cicli ! cōsequēs putabant xp̄m eodem anno secundo incarnatū esse . Indubitatum insuper eis fuit . quin xp̄s eo die resurrexit . i quo concurrunt luna xvij diesq; dominica . Eo quidem die fuit luna xvij Nam xp̄s agnum paschalem manducauit quando necesse erat occidi pascha ut patet Luce xxiij^o . Necesse autem erat occidi pascha luna .xviij . quare die quarto sequenti (quo resurrexit) necesse fuit lunā esse xvij . Q̄ die dominica dominus resurrexit euidentis putabant / Nam in euangelio legitur resurrexisse prima sabbati . quam nos diem dominicam appellamus / Cum ergo crederent in nullo anno xp̄s resurrexisse . q̄ in eo cuius vno die mensis paschalis concurrerunt luna xvij . et dies dominica . Nec talem concurrentiam inuenirent in annis . in quoz aliquo xp̄s verisimiliter passus est et resurrexit . nisi in anno etatis sue . xxxii^o nonis aprilis ! Cogebantur dicere xp̄m eodem anno passum esse / fuit quidem eodē anno nonis aprilis dies dominica quoniam eisdem nonis signatur .d . Et idem annus habuit .d . pro littera dominicali . sicut patet progredienti in dicto magno ciclo dyonisiij ab anno eius secundo i quo xp̄m natum crediderunt . usq; ad annum xxxiiij^m eiusdē cicli . qui etiam pro littera dominicali habet .d . Toto enim illo anno usq; kl Januarij currebat annus etatis xp̄i xxxij^o . Qualiter autem astronomi predicti ex eoz tabulis nonis Aprilis eiusdem anni reppererunt lunam decimāseptimā / ostendetur particula septima capituli sequentis

Septima pticula continet opinionem dicentium xp̄m crucifixum esse anno etatis sue tricesimotercio corrente



Iste veritati non assenserunt Magister Sina Marianus Scotus / at ceteri cum
eis opinantes .x^m. passum anno etatis sue xxxij^o. currente / Scribit enim
magister quarto Sina distinctione .xliij. tractans de etate resurgentium in
hunc modum . Etas erit illa ad quam Iesus puenit . scilz iuuentutis ut circa
xxx annos . Triginta enim et duorum annorum / et trium mensium erat etas xpristi in
qua mortuus est et resurrexit Idem sensit Marianus Nam opinatus est ut patet ex
epla rogerij bachon ad clementem papam xpm natum non esse anno secundo magni
cicli dyonisi . sicut putatur a pluribus Sed anno .xviij. cicli decemnouenalis qui est
penultimus in dicto magno ciclo . xpmqz opinatus est passum anno in reuolutione
eiusdem magni cicli xxxij^o. sequenti . puta anno eiusdem cicli xij^o. qui est bissextilis / et ha
bet .cb. pro litteris dnicalibus / Cum igitur anni (ex quibus huiusmodi ciclus magnus
conflatur) sint anni vsuales romanoru . incipientes kl Januarij . Credaturqz xpm
natu esse viij. eazde kl . euidens est cu in primo dictoru xxxij annor virisse solis . viij .
diebus . Ac in illorum anno ultimo . tot diebus quot sunt a kl Januarij vsqz ad die sue
passionis / Quibus diebus anni ultimi si conumerentur septem dies anni primi ! fiunt
mensures tres / Anni autem intermedij sunt xxxij tantum / Et ita tps quo xpus secundu ma
rianum vixit a natiuitate vsqz suam passionem . est ani xxxij . cu tribus mensibz / Aiquet igitur
tam magistrum qz marianum sensisse qd xpus anno etatis sue xxxij^o. passus est /
Sed cur queso dicte veritati non assenserunt ? Existimo magistrum Sina absqz pro
funda ronu discussione . vulgatam secutum esse compotistarum Sina . et maxime ma
rianum . de quo testatur Sigebertus gemblacensis li. suo de viris illustribus . qd scripsit
cronica a natiuitate xpi vsqz ad annum nati xpi . M . C . lxxxij^m mira subtilitate ostē
dens errorem priorum cronographor . ita ponentium natiuitatem xpi . ut annus pas
sionis eius qdum ad rōnem cōpoti non concordet euangelice veritati / Est autē pba
bile Magm illius vidisse cronicam / Cum ex cronicis mathei palmerij magistrū cōstet
fioruisse decimo anno priusqz mariani cronica finiretur Est etiam probabile petrum
comesstorem qui scripsit hystoriam scolasticam . et floruit ut patet ex dictis cronicis ma
thei anno salutis M . C . lxxxij^o. vidisse cronicam mariani Et per eam intellexisse tabulam
cōpoti . de qua dicit in hystoria . qd si diligenter eam reuoluas ! iuenies lunā xij kalen
dis aprilis et feriam sextā . ergo precedenti feria sexta fuit luna xv Ex onibus ei cō
potistis neminem repio / iuxta cuius cōpotū fuit dictus cōcursus lune et ferie . preter so
lum marianum / Sed vnde mariano cōtiguit ut non tantū dicte veritati contradiceret
sz z cōpoto mris ecclesie ? Negauit ei xpm natum esse āno secundo magni cicli dyonisi
i quē tamen ānus primus incarnationis dnice incidisse reperitur ab hys qui in ānis dni
computandis ecclesie se conformant / Hoc illi contigisse reor / quoniam tueri conatus
est opinionē Theronimi et Augustini dicentium xpm passum . viij^o. kl aprilis . et vi^o.
earundem kl . resurrexisse / Qd putabat nequaqz defendi posse . nisi vi^o. decāz kl . cōcū
risset dies dnica ac luna xvij Hanc enim cōcurrētā ex euangelio credidit fuisse i die
dnice resurrectionis . ut supius ostensum est Hoc autē marianus perpendens i nullo opi
natus est anno / x^m. passum esse nisi cuius leā dnical fuit . b . signatur ei . b . vi^o. kl . april
Et qui fuit in ciclo xix . xij^o quoniam in tali anno / semper occurrit luna xij . paschal
ix . kl aprilis . et ita luna xvij . vi^o. earundem kl Videns igitur qd annus xij^o cicli xix . ha
bens . b . pro leā dnicali saltē in mense paschali primo occurrens in magno ciclo dyo
nisi est annus xij^o eiusdem cicli / ac deinde occurrens est ānus eius cclxix ! ignorare nō
potuit . quin si diceret xpm natum anno secundo magni cicli dyonisi ! se necessario

cōsequēter dēūz. q̄ passus fuissz vl̄ āno etatis sue xi. currete. ul̄. cclviij. quoz vtrūqz cū absorū iudicaret ī fide. ausus nō ē dicere xp̄uz āno scđo dēi magni cīcli natū esse. Na luitqz dicere ānos dēi plures esse. q̄ eos scribat eccl̄a. Opinatz ē etiā q̄ xp̄us āno xiiij magni cīcli dyonisi qui fuit xiiij in cīclo xix. et habuit. b. pro l̄ra dñicali. pass⁹ ē. Ac nat⁹ āno ī dēo magno cīclo xxxiiij. precedēti. qui fuit xvij in cīclo xix penultio eiusdē cīcli magni habuitqz. b. pro l̄ra dñicali. talis enī ānus cōgruebat natiuitati dñice. cū xp̄us nat⁹ credat⁹ viij kl̄ Januarij die dñico. q̄ die signat⁹ l̄ra. b. Ex hac deductioe cōuictū puto marianū ut diceret xp̄um passū āno etatis sue xxxiiij. currete. Cui⁹ solutio nem inferius reperies.

Octaua pticula cōtinet opinionē dicētū xp̄uz crucifixū ēē āno etatis sue xxxv. currete



Iste veritati non assensit gerlandus inter cōpotistas famatissimus / qui cum eius sequacibus opinatus est xp̄um passum anno etatis sue xxxv. currete / Credidit enim (velut colligitur ex epistola rogerij bachon) xp̄um natum nō anno secundo magni cīcli dyonisi sed octauo / Ac passum anno quinto cīcli decemnouenalis terciij ī eodem cīclo. Cum igitur annus iste quītus in quo scđm gerlandum xp̄us passus est. sit ab illo anno in quo eum natum credidit xxxvi. Constatqz in primo illoz xxxvi annoz eum vixisse solis. viij. diebus. puta ab viij kl̄ Januarij vsqz finem āni. ac in residuo primi cīcli decemnouenalis xi. ānis. et in toto cīclo decemnouenali secundo xix. annis. ac in cīclo decemnouenali terciio quator annis integris cum tot diebus quot sunt a kl̄ Januarij vsqz diem dñice passionis. euidens est q̄ gerlandus sensit totum tempus quo xp̄us ab eius natiuitate vsqz ad mortem crucis vixit. fuisse xxxiiij. annos ac menses tres aut fere. Et ita xp̄us scđm eum passus est anno etatis sue xxxv. currete / Vnde sicut ceteri deuiarunt a veritate per defectum. sic et iste per excessum

Quid igitur eum in talem induxit errorem? Hoc vnum arbitror. Q̄ velut legitur in epistola rogerij ipse tueri studuit opinionem theophili dicentis xp̄um viij. kl̄ aprilis resurrexisse / Obreim cum cōuicatur ex euangelio eo die quo xp̄us resurrexit cōcurrisse diem dñicam et lunam xvij. consequens putauit q̄ in anno passionis dñice littera dñical̄ fuit. g. Signatur enim. g. viij kl̄ aprilis. q̄qz ann⁹ idem fuit quītus in cīclo xix. (Nā in anno tali sp̄ occurrit luna xiiij paschal̄ xi. kl̄ april̄ et cōsequēter luna xvij. earūde kl̄) Credens ergo q̄ in nullo āno xp̄us passus est. q̄ in āno quīto cīcli xix habēte. g. pro l̄ra dñicali. videntqz q̄ primus talis ānus occurrēs ī magno cīclo dyonisi fuit ann⁹ quītus cīcli xix terciij ī eod̄ magno cīclo. opinatz ē xp̄uz eod̄ āno passum esse Cum vero credatur in āno quo xp̄us natus est. b. fuisse l̄ram dñicalem (natus est enim die dñico viij. kl̄ ianuarij. vbi ponitur. b.) necessario putauit xp̄um natum esse aliq̄. istoz trium annoz habentiū. b. pro l̄ra dñicali. puta vl̄ āno secūdo magni cīcli dyonisi vel viij. vel xiiij. Non autē ī aliq̄ extremoz. Si enī natus fuissz ī āno scđo magni cīcli necesse fuisset eum passū esse anno etatis sue xliij. Et si ī āno xiiij eiusdem cīcli. necesse fuisset eum passum esse āno etatis sue xxx. quoz neutrū cōsonū est euāgelio. Reliquū ergo videtur. q̄ uatus sit āno viij. magni cīcli. ac passus āno etatis sue xxxv. currete velut gerlandus opinabatur / Licet hec deductio prima facie satis rōnabilis appareat Cui⁹ tamen postea reperies solutionem.

Nona pticula cōtinet opinionē M. peu. affēctētis dēi veritati. s̄ vbo tātū ut apparet



Iste veritati magister paulus assentit. sed ut apparet verbo dūtaxat ait enī
se in calculo suo supposuisse xpūm passum esse anno etatis sue xxxiij currete
In huius cōfirmationē adducit quedam ex verbis bede preallegatis. ymmo
se pollicetur illd ex euāgelica doctrina (vbi opus erit euidentissime probatur
Nec dicens palam assentit dē veritati. Sed ut michi visum est verbotenus tantum
si tamē duo sequētia cōfiteatur. prīmū q̄ (sicut habet ritus eccle) xpūs natus est viij.
kl̄ Januarij ubi signatur. b. dieqz dnico. sicut non tantū a cōpotistis et astronomis. sed
etiam ab hystoriographis existimatur. Nāqz enim in hystoria loquēs de natiuitate dñi
Natus est enim inquit nocte diei dnice. Et pro ratione subdit. Nā ea die qua dixit fiat
lux et facta est lux! visitauit nos oriēs ex alto. Idem sensit et vincētius in speculo. Hoc
autē admissio! cōsequēs est. aurū quo xpūs natus est habuisse. b. pro lra dnicali. Altez
est q̄ eccle nō errat in annis dñi cōputandis. Qd̄ admittens si regrediatur vniformi
ter tam in annis icarnationis dnice quos scribit eccle q̄ in annis magni cicli dponit.
recipiet annū icarnationis dñi xxxiij. idē in annū eiusdem magni cicli xxxv. Et est
idem annus in ciclo xix xvi. et habet. c. pro lra dnicali. Qd̄ autē eodem anno magē
paulus senserit dominū passum esse. patet ex assertis p̄ eum. Afferit enim xpūm xi. kl̄
aprilij feria secunda crucifixum esse. quare cū die proximo precedēti ponatur lra. c. ne
cessariū est diem illum fuisse diem dnicum et ita. c. fuisse lram dnicalem eiusdem anni.
Preterea cum asserat xpūm passum xi. kl̄ aprilij. et xpūs scdm euangelij pridie q̄
pateretur manducauit agnum paschalem. quē scdm legem manducari non licuit nisi lu
na xiiij primi mensis ad vesp̄am. palam est q̄ senserit pridie hoc est xi. kl̄ aprilis eius
dem anni fuisse lunā xiiij. ac die xiiij. precedēti qui est viij. yduū marchij fuisse lunam p̄
mā. preponitur autē eidem diei in aureo numero/numerus xvi. fuit igitur scdm eum
idem annus in ciclo xix xvi. Quip̄mmo cū aureus numerus ut subseruit ciclo xix. tpi
bus xpi ut plurimū designauerit eo die cui preponitur fuisse cōiunctionē iuariū! Res
pietur viij. die yduū marchij pro āno dnice passionis fuisse iuariū cōiunctionē. Cū itaqz
dubium non sit. quin. N. paulus crediderit xpūm passum anno xxxv. dñi magni cicli!
dicat velim quo anno eiusdem cicli xpūm natum putet. an primo an scdo. Si primo
qui est bisextilis habens. d. c. pro litteris dominicalibus. cogetur cōfiteri contra ritū
matris ecclesie aut omnium aut saltem plurium opinionem. xpūm natum non esse
viij. kl̄ Januarij die dominico. Si anno secundo. Cum eodem anno vixerit solis
septem diebus. Et in anno sue passionis a kl̄ Januarij vsqz xi. kl̄ aprilium quo die
secundum eum crucifixus est. Sintqz anni intermedij soli xxxij. clarum est q̄ xpxiij
secundum eum vixisset solis annis. xxxij. et tribus mensibus incōpletis. Quare si hoc
secundum dixerit! qualiter queso metam redargutionis euadet? Si primum! in du
bie metam inopinabilis non euadet. Que ratio q̄q̄. Magistro paulo meo iudicio sit
insolubilis! nequaquā tamen efficaciter militat contra dictam veritatem. quēadmodū
in sequentibus ostendetur. Nec dicta sint de anno dominice passionis. Deinceps de
die quo xpxiij passus est videamus.

Capitulum secundū in quo inquitur quo die kalendarij xp̄us passus est et resurrexit
 Prima particula continet ypothesim de primo die mensis primi hebreorum. Et de die
 vere primationis lune.



Luna dicitur et est vere prima a vespera post illius incensionem proxi-
 ma usque vesperā diei sequentis. Mensisq; primus hebreorum est cuius
 luna decimaquinta prime sequitur equinoctiū vernale. Sic beda sen-
 sit. Dicit enim de luna prima libro de temporibus caplo. xliij. Si eā
 paulo ante vespaz accendi contigerit! inor sole occidente primā cō-
 putari et esse necesse ē. Sin aut post occubitū solis accēdatur. etiā
 si. xxij. horas post occasū solis accensa suppleuerit! Illam quā occi-
 dete sole habuerit usque aliū ei9 occasum retinere debet etate. Intelligit aut beda p accē-
 sionē lune nil aliud q̄ illius cū sole cōiunctionē. Nam paulo post subdit. Sepe nāq; eue-
 nit maxime (luna posita in ariete) vna eadēq; die illam mane sil' z vespere termi motu
 videlz accensionis circa meridiē facto. Quoniā enim nō contingit eadē die lunā veterē
 mane videri et nouam in vespere nisi circa meridiē sit coniūctio lūariū! liquet huius
 modi cōiunctionē ab accensione lune nō differre. Ex premissis pz diē primationis quā
 scilz luna prima dicitur sp̄ proxime sequi diē in quo fuit coniūctio lūinariū. Quod atten-
 dens iohānes de muris postq̄ in tractatu suo de regulis cōpotistarū dixerat se ex ta-
 bulis astronomicis repperisse pro anno etatis domini. xxxij. coniūctionē solis et lune
 p̄ die martij. subdit q̄ dies sequens puta. xx. martij fuit dies primatiōis lune. Quod si
 etiā magister paulus attendisset! nūq̄ dixisset hoc anno qui est ab incarnatiōe domini
 .M. cccc. lxxxvij. in ecclesia dei pascha celebratū fuisse luna. xxv. fuit enī hoc āno cōiūc-
 tio lūinariū secundū eorū motum medium ad meridianū romanū. xij. martij cōpleta p9
 meridiem horis. xij. et minutis. xxvij. aut quod idem est tercio ydus martij hora priā.
 corrente post mediū noctis. quare secundum prenarrata in proxima sequenti vespera
 luna cepit dici vere prima. continueq; dicebatur prima usque vesperam diei sequentis
 qui fuit pridie ydus martij. Hunc computando usque diē. viij. ydus aprilis quādo pas-
 cha hoc anno celebratū est. reperitur eodem die fuisse lunā vere. xxij. nō. xxv. sicut M.
 paulus in epistola sua frequenter asseuerat. De primo mense hebreorū ita dicit beda
 eodē libro caplo. xi. Primū mensem nouorū qui pasche ceremonijs sacratus est! recti9
 aprili deputant quia semper in illo vel incipit vel desinit vel in illo includitur ea dūtar
 at regula. vt que. xv. post equinoctiū luna extiterit! primū sequentis anni mēsem faciat
 que vero antea. nouissimū precedentis.

Secunda particula continet ypothesim de ciclo decēnouenali iuxta an9 aeternū aeternū
 nycenam synodum seruata est luna. xij. paschalis.



Ciclus de cēnouenalis ex cuius reuolutione fideles inueniunt lunā. xij. primi
 mensis in nycena synodo. canonizatus est. De hoc ciclo sic dicit Cirillus alex-
 andrinus in eplā ad synodum cartaginē. Scrutemini diligenter q̄ ordinauit
 synodus nycena lunas xij. annor p decēnouenale ciclū. vt non fallamur in
 (luna xij b i

primi mensis et celebremus pascha in sequenti dominico. Et pothorius in epistola ad
leonem papam. Sanctissimi patres nostri cicli decenouenale certius affigentes. quæ vio-
lari impossibile est. velut crepidinē ac fundamentū et regulā. hunc eundē. xix. compotū
statuerunt. non iuxta iudeorū indoctas ineptasque actiones. sed scdm gratiā spūs sancti
in resolutione decenouenalis cicli. xiiij. lunas paschales anotarunt. Pro premissorū
ampliori declaratione tria notanda sunt. Primū qd sicut scribitur in crōicis eusebii an-
no quarto victoris pape. orta questione an scdū legem moysi decimaquarta die pri-
mi mensis seruandū eēt pascha. Victor ipse plurimiqz ecclesiarū pastores. quid eis pro-
babile visum fuerit ediderūt. Habetur aut cōstitutio victoris. de cōsecratione distinc. iij
sub hac forma. Celebritatē sancti pasche die dominica agi debere. et predecessores no-
stri iam statuerunt pius scilz et elutherius. Et infra a. xiiij. luna primi mensis vsqz ad
xix. eiusdē mensis eadem festiuitas celebretur. Alterū est qd ad inueniendū lunā. xiiij.
paschalem / non quidem precise sed absqz errore notabili qui facile posset a vulgo per-
pisculibz cesariē edidit dictū cicli decenouenale qui. xix. annis circūuoluit. Unde et ei
subseruiūt mēri. xix. alij ab aureo nūero kalēdarijz quibusdā a. xij. kalendas aprilis
vsqz diem. xiiij. kal mayarū prenotati. quilibet aut huiusmodi nūerorū denotat eo die
cui preponitur reperiendā esse lunā. xiiij. paschalē illius anni qui in ciclo decenouenali
ab eodē nūero denōinatur. Tercū est qd per cicli decenouenale nō semp (etiā tunc)
cū recenter editus est. demonstrabatnr lūa vere. xiiij. ymmo nūqz post lapsum certorū
ānoz. Sunt enim in mense paschali dies aliqui quibus nullus prenotatur nūerus lunā
xiiij. representans. Attamē nō longe post cicli decenouenalis editionē indubie contigit
aliquādo in eisdē diebus lunā esse vere. xiiij. quare tūc tps nō semper ciclus decenoue-
nalis lunā vere. xiiij. representabat. Sicut etiā dicunt domin⁹ Petrus cameracēsis et
dominus Nicola⁹ de cusa in tractatibus quos ediderūt pro reformatione kalēdarij
astronomicē comptū est in annis. ecc. iij. primationes lune ad vnū fere diem anteriora
ri. quare necesse est in totidē annis anteriorari similiter lunas vere. xiiij. Ita qd quo die
ciclus decenouenalis ostendit lunā esse. xiiij. eo die tot annis elapsis luna fuit vere. xv
Et elapso duplo tempore. fuit vere. xvi. et sic consequēter. Insuper cōperiūt astro-
nomi in annis fere centū et. xxiiij. equinoctiū ad vnū fere diē anteriorari. Unde fit vt
equinoctiū vernale quod patres tempore nycene synodi reppererūt. xij. kalendas apri-
lis. nunc tps experiatur. v. p̄dus martij. si saltē vt plures existimant equinoctiū verna-
le contingat sole secundū verū eius motū signū arietis ingrediente q̄ obrem contingit
vt ecclesia celebret aliquando pascha nō in mense primo. cuius scilicet luna. xv. proxime
sequitur equinoctiū vernale. sed in mense secundo. maxime si sit annus in ciclo decenoue-
nali tercius. xi. aut. xix. Decretum ergo patrū de pascha celebrando luna. xiiij. primi mē-
sis. intelligendū est. non de luna vere. xiiij. sed de luna. xiiij. legali. dicta sic a lege data si-
delibus. vt iuxta cursum cicli decenouenalis pascha celebrent / donec ad id eis alia lex
ab ecclesia statuatur. Nec idem decretū intelligendū est de mense vere primo. sed de mē-
se primo legali. cuius scilicet luna. xv. quā ostendit ciclus decenouenalis proxime sequi-
tur diem illum kalēdarij in quo fuit equinoctium vernale dum lex data est de pascha
celebrando. Tunc enim fuit idem equinoctium. xij. kalendas aprilis. vbi quasi quadaz iu-
ris fictione hactenus seruatum est et seruabitur donec aliter ordinet ecclesia. Nec in ex-
pediens esset meo iudicio ordinationem talem ulterius non differri. Siquidē kalēda-
rium nostrum ad eum statum quo fuit tempore nyceni consilij. reductum fuerit (quod
facillime fieri posset velud alias ostendam) omnū illorum consuerentur ora qui nobis

improperat quasi festiuitate paschalem contra decreta patrum obseruemus.

Tercia particula continet prophetiam de ciclo lunari ex cuius cursu cognouerunt olim iudei suas neomenias.

Cyclo lunaris hebreorum ex cuius olim circūuolutione nouerant primati-
ones lune suasque neomenias a dauid rege videtur institutus. De hoc ciclo
Rogerius bachon in epistola ad clementē papam quintum ita dicit. Sicut
nos utimur ciclo decēnouenali sic hebrei ciclo lunari Cuius annus primus
incipit in anno nostro quarto. Unde dicit illos errare qui posuerunt hebreos non uti
ciclo. habent enim embolismos in suo ciclo sicut et nos in nostro. ymmo nos habuim⁹
ab eis. Huic consonat qd secundū compotistas xpūs natus dicitur anno cikli decēnoue-
nalis secundo et lunaris .xviii. cikli inq̃ lunaris hebreorū. Sed vnde queso prouenit
hec differens eiusdē anni nūcralis denōinatio. ut quem nos primū hebrei quartū appel-
lent. Pro cuius dilucidatione in primis notandū est qd aureus nūerus qui principaliter
ciclo lunari subseruit primo prenotatus est non nostro sed egiptiorū kalendario. qd
initiat⁹ quarto kalendas septembris. quo die beda libro de temporibus dicit illorū au-
nū initiari. Eidem autem diei nec in vno nec in alio kalēdario aliquis prescribitur nūe-
rus. Sed diei precedenti in vtroq; prenotatur nūerus .xix. diei vero sequēti in illorum
kalendarijs prenotatur nouenarius et in nostro octonarius. Et sic consequēter vsq;
kal ianuarij aureus illorum nūerus nostrū excedit in vnitatē. Que omnia cum opus fu-
erit luculenter spero posse demonstrare. Nec iulius cesar (a quo constat nostrū kalē-
darium institutum esse) eidem aureū nūerū prescripsit. licet id plures existiment ymmo
non prius illi prescriptus est qm̃ anno decimo imperij cesaris augusti. quod nobis inuēs
eusebius cesariensis scribit in cronicis anno illo augusti secundū romānos cursum lu-
ne inuentū esse. forsan ex suggestionē herodis ascalonite. aut alicuius eorū qui secum ro-
mā venerant. ut enim scribitur in eisdem cronicis anno predicto augusti herodes a ro-
manis indeorū suscepit principatū. Verisimile quidem est iudeos ad inueniendū initia
suorū mensium lunariū prius vsos fuisse ciclo lunari aureoq; nūero eidem ciclo defer-
uente. Est preterea notandū qd iosepho teste primo libro antiquitatū caplo .viij. abra-
ham dimisit chaldeam cū septuaginta et quinq; esset annorū deo iubēte ut migraret in
chananeā. Veniens ergo primo regnauit in damasco. Et post non multū temporis ex-
urgens etiam de hac regiōe terram que tunc chananea nunc vero iudea dicitur habita-
uit. fame vero posteris temporibus apprehendente chananeam egiptios viuere felici-
ter audiens ad eos profectus est. Et infra. Erat autem abraham in eorū amiratione
tanq̃ vir sapiens atq; paratus ad satisfaciendum atq; loquendum quodcūq; docere ri-
teretur. Arithmetica quoq; illis contulit et que de astrologia sunt ipse contradidit.
Nam ante aduentum eius in egiptum hec egiptij penitus ignorarunt. hec (que a iose-
pho scripta sunt) consonant eis que scribuntur genesis .xij. Ex hys igitur conuictio ka-
lendarij aurei nūmerū eidem prescriptum egiptijs traditū ab abrahā. cui⁹
tempore dicte famis ad eos transmigrasset. Nec huic parum cōiecture affert roboris
qd anno etatis abrahe .lxxvij. quo verisimiliter descendit in egiptum. Reperitur ex

astronomico calculo fuisse media coniunctio luminarium singulis illorum dierum quibus in egiptiorum kalendario prenotatur unitas aut saltem in die proximo. Et in anno sequenti quibus prenotatur binarius. et in anno deinde sequenti quibus ternarius. et sic deinceps saltem ad annos multos non incredibile videtur egiptiis ab abraham traditum esse tam illorum kalendariū q̄ aureum numerum illi prenotatū. cūq; lunarem cui temporibus illis idem numerus subseruiuit. Arbitror autem ex cursu dicti cidi lunaris egiptiorum filios israel nouisse lunam. xiiij. primi mensis. ad cuius vesperam eis preceptum est. vt immolarent agnum paschalem pridie q̄ egiptus exirent. qd contigit anno abrahe quingentesimo vt colligitur ex cronica eusebii cesariensis. Pro-
 tanto est preferenda q̄ ex aureo numero ac ciclo lunari quos abraham egiptiis tradidit. cognosci poterant ad annos plures medie coniunctiones luminariū non tamen precise sicut ex tabulis astronomicis sed iuxta propinquā existimationem et absq; errore qui poterat a vulgo deprehendi. Elapsis autem nongentis. xij. annis idēz cīdus palam aberrauit ad diē tertiū vel plus. Nec mirum. nam sicut primationes lune (vt in particula precedenti dictum est) in annis tricentis quatuor anticipantur ad vnum diē. ita et luminariū coniunctiones. vnde triplicato tempore necesse est huiusmōi cōiunctiones ad minus ad dies tres anticipari. Cum ergo constet ex decadibus (quas eusebius suis cronica prenotat) annū vndecimū regni salomonis fuisse nongentesimū nonagesimū primū ab abraham. et ita nongentesimū decimū ab anno abrahe octuagesimo secundo. quo (velut opinor) ille tradidit egiptiis cīdum lunarem. euidens est eundem cīdum tunc ad dies tres aberrasse. fuit enim dictus annus salomonis in eodez ciclo decim⁹ septim⁹ quoniam predicto numero nongentorū decem annorū diuiso p. xix. reiectisq; singulis annis. xix. supersunt anni. xvij. Qui numerus insinuat eodem anno coniunctionem solis et lune aut potius lune primationem fuisse vicesimoseptimo die ianuarij. cui diei prenotatur numerus. xvij. Attamen anno eodem ex astronomico calculo reperitur prius fuisse coniunctio puta die vicesimatertia ianuarij completa. xx. horis post meridiem. Quoniam igitur error cidi lunaris egiptiorum tunc non astronomis tantum sed et vulgo cognitus fuit. congruū erat vt iudeis nouus cīdus lunaris (quo scirent neomias suorum mensium) traderetur. quod actum est non abradendo numerū aureum priorem et kalendarijs alium prescribendo sed annum illum qui prius dictus est decimus septim⁹ in ciclo veteri. denominando primū in ciclo nouo. eo q̄ diei vicesimetercie ianuarij (quā reperta est media coniunctio luminariū) prenotatur unitas. Si queras quis fuerit autor huius noui cidi? Estimo q̄ dauid rex quoniam de eo scribitur ecclesiastici. xlvij. dedit in celebrationib⁹ decus et ornauit tempora zc. Cum enim dauid senex esset et plenus dierum constituit salomonem filium suum super israel vt habetur primi paral. xxiij. Vbi consequenter subditur qualiter dauid auxilium numerū ministrantiū in templo descripsitq; salomoni modum quo templum edificaret. Hec faciens dedit in celebrationibus decus. Et quomodo pulcrius potuisset ornare tempora q̄ tradendo cīdum lunarem per quem nosci possent neomenie mensū. dieq; singularum festiuitatum legalium? Quem cīdum arbitror fuisse cīdum lunarem hebreorum. qui licet ab initio precise vel quasi representaret coniunctiones luminariū lapsu tamen temporis tandem aberrauit sicut de ciclo lunari egiptiorū statim dictū est. Cum autem per romanos pontifices Pium Eleutherum et Victorem statutū esset pascha non alio die celebrandū esse q̄ dominico proximo post lunam decimā quartā

primi mensis. Nec patribus videretur pro pascha seruando querendam esse lunam de
 cimāquartam ex ciclo lunari hebreorum quem perpenderant aberrasse ad diem quar
 tum. preterierant enim ab illius institutione anni circiter mille ducenti. non habentes
 ergo ciclum alium? comiserunt vt beda scribit libro de temporibus antistiti alexandrino
 (viguit enim apud egiptios supputationis peritia) quatinus pontifici sedis apostoli
 ce annūcians per eum ceteris ecclesiarū prelatis diem paschalis festiuitatis indicaret.
 Tandem inuento ciclo decemnouenali ab eusebio cesariensi comprobatoq; per nycenā
 synodū de post in ecclesia dei ex eodem ciclo vsq; in diem presentem computatur luna
 xiiij. post quam die dominico proximo pascha celebrandū est. Et ea que dicta sunt in
 notescant clarius accipiatnr annus septimus marcelliani pape qui fuit ab incarnatio
 ne dominica tricentesimus quartus. et vndecimus ante coronationē siluestri pape. sub
 quo nycena synodus seruata est. hunc annū profecto diligens supputator reperiet ex
 decadibus quas eusebius cronicis suis prescribit fuisse. M.ccc.xxviij. ab āno vndecimo
 regni salomonis qui fuit primus in ciclo lunari hebreorum. Quo numero annorum per
 xix. diuiso. reiectisq; singulis annis. xix. remanent anni. xviij. fuit igitur dictus annus i
 eodem ciclo decimoseptim⁹. Et aureus numerus. xviij. qui prenotatur. xviij. die ianua
 rij designauit in eo fuisse coniunctionem solis et lune aut potius lune primationez. Cal
 culus autem astronomicus monstrat eodem anno prius fuisse mediani coniunctionez vt
 pote. xxiij. die ianuarij completa horis. x. post meridiem. Quod forte perpendens euse
 bius qui tunc floruit in ecclesia? ciclum lunarem nouū (quem nos decemnouenales voca
 mus) adinuenit annū illum denominās primum in suo ciclo quem hebrei dicebant in eoz
 ciclo decimoseptimū errantes quidem in obseruatione sui paschatis a luna. xiiij. pri
 mi mensis. non minus q̄ nos temporib⁹ istis erramus. Indecens est ergo iudeos mo
 dernos nos criminari. quasi non rite nostram seruantes festiuitatem paschalem. cum
 constet patres eorum olim non minus q̄ nos errasse. Vnde protherius alexandrinus
 ep⁹s i eplā ad Leonem papam. Iudei iquit ignorantes dominū? tempus quoq; pasche
 ignorant. Insuper pro solutione dubij quod mouet iohānes de muris in tractatu suo
 de regulis compotistarum. An scilicet aureus numerus coniunctionem luminariū re
 presentet an lune primationē? Notandū est q̄ quātū proposito sufficit. duplex reperitur
 mensis lunaris. vnus artificialis alter vulgaris. Initium mensis artificialis ex tabulis
 tantum astronomicis cognosci potest. Sunt autem huiusmodi menses artificiales i du
 plici differentia. quidam incipiunt simul cum media coniunctione luminariū et in illorū
 proxima sequenti coniunctione terminantur. Huiusmodi menses omnes sunt equales in
 tempore. continent enim singuli secundum hebreos dies. xxxix. horas. xij. et puncta sep
 tingenta nonaginta tria. facientia. xliij. minuta tria secunda et. xx. tertia. Secundum
 alphonsum vero continent totidem dies/horas/minuta. et secunda. sed duo tantū tertia
 cum alijs tamen fractionibus que nequaquā ascendunt ad vnū terciū. Alij menses ar
 tificiales incipiunt a vera primatione lune. et i proxima eius sequēti primatione termi
 nātur. Et quoniam luna incipit dici vere prima in vespere diei in qua luminaria fue
 runt coniuncta. necesse est huiusmodi menses regulariter esse ineqnales in numero die
 rum. interpolatim scilicet vnū. xxx. dierum. et alterum. xxxix. Menses vulgares incepe
 runt apud egiptios et hebreos et iam incipiunt apud xpīstianos. non vt monstrat cal
 culus astronomicus ex tabulis. sed vt monstrat calculus compotistic⁹ ex aureo nume
 ro kalendarijs prescripto. qui simplicibus datus est vt cognoscere possint lune prima

tiones. non secundum precisionem s; secundum ppinquam existimationem. nec in perpetuum. sed ad tempus. nisi forte (cui talem ciclum notabiliter aberrare cōtigerit : alius nouus veteri relicto (sicut statim dictum est) substituatur. Patet ex hīs aureū numerum principaliter prenotatum esse kalendarijs ppter simplices qui artis astronomice piti non sunt ad cognoscendas quod rudi modo lune primatiōes icidenter tamē etiam insinuat mediam coniūctionem luminarium illi diei vicinam esse cui numerus anni prenotatur quoniā lune primatio diem coniūctionis inseparabiliter cōcomitatur. Hīs inorari libuit tum quia propter eorum ignorantiam opinor plures loquentium de tpe dnice passionis in errorem seductos esse. tum quia eorum noticia non parum conferet ad conficiendum (si scīssimo dnō nrō placuerit) nouum ciclum xix. per quem repiri possit luna xiiij. post quam pascha seruandum erit. non minus precise q̄ tempore nyceni concilij per ciclum xix nunc currentem /

Particula quarta continet hanc veritatem. xpūs octauo kalēdas aprilis crucifixus est.



Pristus viij. kal. aprilis crucifixus est et vi. earundē kl. resurrexit. Hāc veritatem fideliter credendam puto luculenter demonstrari posse. partim ex serie textus euangelici. partim ex calculo non astronomico. s; quo consueuerūt uti compotiste. Xpūs enim ut ipē inct testatur mathei v. Non venit soluere legem. Rex autē exo. xij. precepit agnum paschalē manducandum esse luna xiiij. primi mensis ad vespēram. Sic ergo xpūs agnum paschalem cum discipulis māducauit. Nec vno die preuenit ut a grecis asseritur. Nam lucas capitulo suo xij. venit inquit dies festus asinorum in quo necesse erat (secundū legē scilicet) occidi pascha. Vbi paulo post subdit. Et facta hora discubuit / et xij. discipuli cum eo. et ait illis. Desiderio desideravi hoc pascha manducare vobiscum etc. Manducauit ergo cristus pascha luna xiiij. primi mensis. non quidem luna vere xiiij. / de qua dictum est in prima particula. Sed luna xiiij. legali. quam iudei temporibus xpi seruabant iuxta cursum cicli lunaris eis a dd traditi. ut ostensum est in tertia particula. quēadmodum etiam nos seruamus lunā xiiij. paschalem iuxta cursum cicli decemnouenalis quem inuenit eusebius cesariens. ac patres in nycena synodo congregati canonisarunt. sicut visum est in tertia particula. His ita se habētibus. Cum annus quo xpūs passus est in ciclo lunari hebreorum fuerit xij. ut statim ostendam. consequēs est eodem anno lunam secundum cursum eiusdem cicli fuisse primā quinto p̄dus marchij (cui diei prescribitur in aureo numero numerus decimustercius. Et hinc vsq; ad diem decimumquartum progrediendo qui est nonus kl. aprilium fuit luna decimaquarta ad cuius vespēram xpūs et reliqui iudei secundum legem manducauerunt pascha. Quare cum secundum seriē textus euangelici xpūs in crastino cruci affixus sit. euidentis est eum viij. kl. aprilium crucifixū esse ac tercio die sequenti puta sexto earundē kl. a mortuis resurrexisse. quod dixi fideliter credendum esse. Nichil assumptorum scrupulum habet nisi hoc vnum. qd. annus quo xpistus passus est fuit in ciclo lunari hebreorum decimustercius. Quod sic ostēdet. Nā cōpotiste in hoc cōsentiūt qd. annus primus incarnatiōis dnice fuit in ciclo luari xviij. Recte quidem. ostensum enim est in tertia particula. annum vndecimū regni salomonis fuisse primum in ciclo lunari hebreorum. Sed vt patet ex decadibus que prenotantur

cronici eusebij idē ānus salomonis fuit ab abrahā nōgentesimus nonagesimus prim⁹
 Et annus primus incarnationis dominice fuit ab abrahā bis M. xv. Ab hoc autem
 numero annorū si subtrahantur nongenti nonaginta: patet annū primū incarnationis
 dominice fuisse millesimum quintum et p consequens xvij in ciclo lunari hebreorū. Si
 quis ei hunc numerum annorum M. xv diuidat p xix singlōsqz xix reijciat: superēt
 tandem anni xvij. Quare secundum regulam cōpotistarum quam tradunt ad inueni-
 endum de quolibet anno quotus est in ciclo lunari primus annus incarnationis dnice
 fuit in ciclo lunari hebreorum xvij. Et in eodem ciclo progrediendo reperietur ann⁹
 xxxij sequens in quo xpūs passus est. fuisse xij in ciclo lunari hebreorum qd erat
 probandum. Dcē veritati que ex scriptura canoica et certa supputatione cōpotistica
 tam luculenter deducta est: non tātum attestatur ritus mris ecclesie. sed etiā celebriores
 eius doctores. Theoninus ei expresse notat in martirologio xpūm crucifixū esse vij
 kal' aprilis Et vi. earundē kal. resurrexisse. Et August. xvij. de ciuitate dei capitulo
 vltio Mortuus inquit est xpūs duobus genūs consulib⁹ vij. kal. aprilis et resurrexit
 die tercio / utpote sexto earundem kal. sicut apli sui sensibus probauerunt Cirillus
 etiam alexandrinus episcopus in eplā ad synodum carthaginē de xpō loquens / ita
 dicit Eodem die conceptus in vtero est et mortuus in cruce dū in sexta feria mortuus
 est adam in anima pro peccato in paradiso / et eodem die xpūs obiit in cruce Nullus autē
 fidelium dubitat quin xpūs vij die dictaz kl angelo nunciante conceptus est q̄obrem
 eodem die ecclesia celebrat festum annuntiationis Quomam autem Cirillus post dcā
 verba cōcludens eplā subdit Respōsū est vt opinor oibz de quibz iterrogastis me. et
 omnia scripta nycene synodi protuli zc: appet prēs qui congregati fuerant in eadem
 synodo de die quo xpūs passus est sic sensisse sicut Theoninus et Augustinus Finis
 non erit si singulos recensere prepero qui concorditer consentiunt in dictam veritatem

Quinta pticula continet opinionem dicentium xpūm passum decimo kl aprilis.

48. **N**ic tamen tam patenti veritati non assensit theophilus cesariē qui Roenit
 sub victore papa circiter annum doimni ducentessimū Dixit enim xpūm passū
 vij. kl aprilis ac vij. earundem kl resurrexisse vnde beda commemorans illi⁹
 sniam li. de tpibus capitulo lxi. (in quo plures incipiūt librum eius secūdm
 dicit i hunc modum Sexta die deus aīantia terrestria et ipsum hoīem formauit adā. de
 cuius latere dormientis mrem omniū viuentiū produxit euam. que nunc q̄tum michi
 videtur esse credibile: decimus kl aprilium dies appellatur. vnde merito creditur (si
 non verior vincit snia) quid beatus theophilus cum ceteris palestine. sed et p multis alia-
 rum regionum episcopis. de pascha disputans scripsit eodem x. kl aprilium die domi-
 num fuisse crucifixum. Vbi subdit Decebat ei vna eademqz die non solum ebdomadis
 sed et mensis die. secundum adam pro generis humani salute viuifica morte sopitum de
 productis a latere suo sacramentis celestibus sponsā sibi scificare ecclesiam. qua videlicet
 die primum adam patrem humani generis ipē creauerat. ei⁹ de latere costam tollens
 edificauit mlerem. cuius adiutorio genus ppagaret humanum Sensit ergo non tan-
 tum theophilus cesariē sed et plures aliorum ecclesiarum epi. xpūm. x. kl aprilis
 crucifixum esse. et ita resurrexisse tercio die sequenti qui est vij earundem kl Eiusdē
 b iij

sentencie fuit gerlandus inter cōpotistas famatissimus. de quo loquens Rogerius ba-
chon in epistola ad clementem papam quintum, dicit sic. Videns gerlandus dyonisiū
non posse saluari nec sequaces eius. Nolens etiam beato Augustino et Hieronimo ad-
herere de kalendis passiois xpi. adhefit beato theophilo. qui fuit vicinus aplis ponēti
q̄ p̄. kl̄ aprilium dominus passus est. Idem senserunt et galli ex instructioe (ut arbi-
troz) hyrceni lugdunens̄ ep̄i qui cōtemporaneus erat theophilo. Sic enim legitur in
epistola synodica eiusdem theophili. ut testatur beda libro de t̄pibus capitulo quadre-
gesimo septimo. Galli quacūqz die viij⁹ kl̄ aprilium fuisset. quando resurrectio xpi
fuisse tradebatur. pascha semp̄ celebrabant. Cūqz xp̄s a mortuis s̄m euangelii die ter-
cio resurrexerit. euidens est q̄ secundum eos p̄. kl̄ aprilii crucifixus est. Ne putetur
gallos pascha seruantes annis singulis viij⁹ kl̄ (qualiscūqz fuisset feria) cōtrauenisse
decretis romanorū pontificum. qui statuerunt pascha non nisi die dominico celebrandū
esse. sciendum q̄ quia sc̄dm̄ hebreos loquētes de annis lunaribus xp̄s resurrexit do-
minica p̄oxima sequente lunam decimā quartam primi mēsis. Et secundū romanos lo-
quentes de annis solaribus xp̄s resurrexit (ut saltem galli putarēt q̄diu secuti sunt
dictam opinionē theophili) x̄p̄. die mensis tercij puta martij. Ideo contigit in memo-
riam passionis dominice seruari duplex pascha. vnum iuxta supputationē primam et
sic ordinatum est a romanis pontificibus pascha celebrandum esse non nisi dominico
die proximo post lunam decimā quartam primi mensis hebreorum. Aliud vero iux-
ta supputationem secundam. sic galli pascha semper seruauerunt die vicesima quinta
martij qui est dies octauus kal̄ aprilium. Primum pascha est mobile. et alterum
fixum in certo die kalendarij puta vicesimo quinto die martij. quod a gallis vocaba-
tur pascha annotinum seu anniuersarium. / quinymino puto gallos vtrumqz seruasse
pascha in diebus distinctis. n̄i luna decima quarta paschalis precessisset diem vicesimū
quintum martij. idemqz dies fuisset dies dominicus. In quo casu fuit concurrentia
vtriusqz paschatis in eodem die. Hinc etiam patet gallos non seruasse pascha alias
norū. qui seruauerunt pascha qualicūqz feria. Galli enim pascha suū annotinum
semper seruauerunt eodem die kalendarij romani puta vicesimo quinto die. qualiscūqz
qz tunc occurrisset feria. Asiani vero pascha suū seruauerunt quacūqz feria. qua
repperunt lunam decimā quartam primi mensis hebreorum. occasionem huius ob-
seruationis inde sumentes q̄ Johannes et philippus sic apud eos pascha tenere con-
sueuerant. Sed asiani meo iudicio defecerunt. Poterant enim legalia post passio-
nem x̄p̄i ante divulgationem euangelij obseruari a iudeis ad fidem conuersis sp̄m
in illis non ponentibus. Ne scilicet lex vetus videretur simpliciter reprobanda sicut
ydolatria. sed esset / hoc modo deducenda mater synagoga ad tumultum cum honore
vt vult Augustinus. Sicut ergo paulus vt legitur actuum vicesimoprimo consu-
lente Jacobo intrauit templum et se sanctificauit secundum legem ad purgandum se
de fama / qua predicasse putabatur abolitionem legalium. quasi tunc fuissent morti-
fera. sic arbitroz Johannem et philippum in asia tenuisse pascha legale in memoriā
transitus filiorum israhel ex egipto versus terram promissionis. post divulgatum
autem euangelium hoc pascha seruari non licuit. Sed cepit in ecclesia festiuari pas-
cha noue legis et misticum. in memoriā scilicet transitus quo x̄p̄iustus ex hoc mun-
do mortali per gloriosam resurrectionem transiit ad vitam immortalem. Pascha
enim hebraice phase dicitur. quod sonat transitum. Pascha quidem iudeorum serua-

7 more

martij

batur luna decimaquarta ad vesperam . quoniam filij israhel nocte sequenti ex egipto
transierunt versus terram eis promissam / Pascha vero nostrum servatur die domi-
nico post lunam decimaquartam primi mensis quoniam in diluculo eiusdē diei cris-
tus transijt de regione mortis ad vitam imortalem. Juxta illud apostoli ad Roma-
nos sexto Xpistus resurgens ex mortuis iam non moritur mors illi ultra non do-
minabitur quod enim vivit / vivit deo . eternaliter quidem sicut et deus pater / Ex
hac digressionē ad propositum redeundo / liquide patet ex premissis theophilum reli-
quosq; secum sentientes credidisse xpistum decimo kalendas aprilium crucifixum esse
et octavo earundem kalendarum resurrexisse Verum quid inducere potuit hos pa-
tres ecclesie primitivae . ut a tam patenti deviarent veritate ? Hoc forte quod tangit
beda in verbis eius preallegatis / Si namq; crediderunt mundum creatum decimo
quinto kalendas aprilis / sicut et beda sensit videtur sexto capitulo libri sui de tempo-
ribus / consequens est eos credidisse sexto die sequenti puta decimo earundem kalenda-
rum . primum hominem adam ex limo formatum esse . Ac ex costa que de illius latere
dum dormiret extracta est / formatam etiam matrem omnium viventium / ut illi figure
congrueret misterium / putarunt decimo dictarum kalendarum xpisto in cruce dormi-
ente / ex eius latere productam esse matrem omnium fidelium ecclesiam. Aut forsan
ex hoc inducti sunt . Nam cum temporibus eorum nondum inventus esset ciclus decem-
novenalis ad inveniendum lunam decimaquartam paschalem . ciclus q; lunaris quo
tunc temporis utebantur iudei . patenter aberraret / commissum est (sicut supra patuit)
alexandrino episcopo ut intimaret Romano pontifici . ac per eum ceteris fidelibus . die
festivitatis paschalis . Attendentes ille theophilus et alij patres ex eadem intimatione
q; in anno qui secundum cursum cikli lunaris hebreorum computabatur decimustertius
occurrit neomenia primi mensis septimo die martij currente . et ita undecimo kalen-
das aprilis decimaquarta luna paschalis . cumq; certum eis esset annum quo xpistus
passus est fuisse decimintercium cikli lunaris hebreorum / intulerunt / ut opinor eodem
etiam ano fuisse lunā decimaquartam undecimo kalendas aprilis . sicq; xpistum secu-
dum legem eodem die agnum paschalem manducasse . et passum fuisse in crastino / puta
decimo earundem kalendarum . Ut pateat dictam intimationem quam fecit alexan-
drinus episcopus astronomico concordasse calculo / accipiatue annus incarnationis
dominice ducentessimusquintus / quando victor indubie ecclesie Romane presuit . Et
theophilus ecclesie cesariensis / Hunc enim annum constat fuisse decimintercium cikli
lunaris hebreorum et ex tabulis astronomicis in eodem anno reperitur fuisse media
coniunctio luminarium ad meridianum sancte civitatis iherusalem die septima martij
completa horis decem et septem post meridiem . et minutis quadragintaquinque et per
consequens die martij . octavo currente paulo ante ortum solis quare a vespere proxi-
me sequenti usq; ad vesperam none diei martij / fuit luna vere prima / sicut patet ex
hijs que dicta sunt in prima particula / ac die decimoquarto sequenti qui est undeci-
mus kalendas aprilium / fuit luna vere decimaquarta / Dictarum rationum quibus
motos existimo theophilum / ceterosq; fauentes illius sententie / postea reperies so-
lutiones tractatu secundo particula prima capituli tercij /



Iste veritati non adhesit victorius famatissimus calculator quem nonnulli vic-
torinum appellant Nec illius insecutor Heynerus Sic enim scriptum reperio in
quodam tractatu ingei herimani de zoest que edidit i consilio basilien. Quo iquit
die kalendarij dominus morte subiit i uenio diuersas opiniones. Et recitatis
opinionibz theophili et iheronimi subdit. tertia opinio est qd crucifixus est dominus vij.
kal aprilis et p consequens qd die v. earudem kal resurrexit creditur eni scdm euage-
linum dominus die tertia resurrexisse. Hanc opinionu diuersitate beda tagens libro de
tpibz caplo lx. dicit sic. Vbi primu dnice resurrectionis dies fuerit parie refertur. Et
quide ut supra comeorauim? quida viij. kl apaliu ut theophilus Alij. vi. ut iheroni-
mus Nonnulli vero quitum earud kl die fuisse asseuerat vt victorius. Cu causam scu-
taree victoriu vrgente vt deseret opinionem iheronimi qui vix eu annis quinquaginta
precesserat et noua studeret inuenire. In primis ppendi victoriu floruisse circiter an-
num dni. cccclij. primo sub leone papa de hinc sub hylario illius successore quoz tpi-
bus suborta est questio de ciclo. xix. an recte representaret lune prinationes lunasqz
xiiij. paschales. Causa dubitandi videtur fuisse. Na post editioez eiusdem cikli tuc effluere
rant ani centu et fere quiquaginta in quot anis equinoctiu vernale anticipatu erat vno
die et amplius. sicut euidentis est ex prenarratis quare necesse est vt pe etia lunas. xiiij.
paschales anterioratas esse ymmo leoni pape ob dcam cam visum est. aliu instituendum
esse cikli paschalem. Vnde beda libro de tpiibz caplo xliij. Aiquet inquit quia vetus hec
de etate lune questio est. etia olim beati leonis pape industria diligenter inquisita. Na
(ut paulo post subdit) In huius questionis certamine idem leo papa amittente sibi pspo
viro doctissimo ac disertissimo. vincere sedulo instas. vnammitate eozu qui nycene synodi
decretis iuincibiliter adherebat. laudabiliter vinci gaudebat. Qd actu existimo i calce
donen concilio sub leone papa celebrato in quo error enticetis dapnatus est. Interferit
etia beda i caplo predicto qd dca questio hylariu papa post tot nyceni concilij tpa. nouu
petere et victoriu paschale cikli codere psuasit. Que 2 ille codidit. Quonia beda libro
de tpiibz recitas que ipante leone gesta sunt. victorius inquit pape hylario scripsit pas-
chale cikli quigentoxxxiij. anoz Quot etia anos continebat magnus ciclus que dyonisi-
us postea cofecit eu incipiens ano icarnatois dnice. dxxxij. Tuz ille alterius esset istitu-
tiois vt beda dicit xlvij. caplo libri sui de tpiibz Licet enim eozu cikli magni in numero
annoz coueniant differunt tame Na h. cikli dyonisi nup representatur luna xiiij pas-
chal ante xij. die kl apaliu Ante que tame propter dictam anticipationem equinoctij
vna seruari cotingit iuxta cikli victori. xiiij. luna paschale Preterea magnus ciclus
dyonisi incipit ab ano bissextili habete. de. pro lris dnicalibz qui est in ciclo solari non
scdm dyonisiu et xx. scdm gerlandum Sed victorius suu magnu cikli incepit ab ano coi-
habente. f. pro lra dnicali ac in ciclo solari primo scdm gerlandu vtqz suus ciclus con-
grueret ta natiuitati q resurrexioni dnice. victorius opinatus est xpus natu anno dci
cikli solaris decimo scdm gerlandu habente. b. pro lra dnicali. Apte quidem vt videtur
Na xpus natus creditur die dnico. viij. kl Januarij vbi signatur. b. Et hinc ano xxxiiij
sequenti qui est in proximo ciclo solari scdm gerlandum. xv. habetqz. c. pro littera
dominicali. credidit idem victorius xpm passum esse et resurrexisse. Quare quoniam
scdm euam xpus prima sabbati (que fuit dies dnica) resurrexit. cosequens ei visum e
dominu v. kl aprilis resurrexisse. vbi signatur. c. que fuit littera dnicalis eiusdem anni

Atq; eo magis. quoniam idem annus licet esset quintus cidi decenouenalis fuit tamen secundus cidi lunaris hebreorum quo temporibus xpristi iudei (vt verisimile est) vti consueuerant. secundum cursum autem illius cidi eodem ano fuit neomenia primi mensis quarto ydus marcij. ac die xiiij. sequenti qui est viij. kl. aprilij luna decimaquarta ad cuius vespeream xpus secundum legem agnum paschalem manducauit. Hinc ergo consequens apparet in crastino puta. vij. dictay kl passiois misterij ac de hinc die tercio puta quinto earudem ka. resurrectionis dominice misterij cōpletū esse sicut sen sit victorius Quid ad hanc deductionē respondendum sit inferius require tractatu secundo tercia particula capituli tercij /

Septima pticula continet opinionē dicentū xpristū crucifixū ēē tercio nonas aprilis

Iste veritati non assenserunt nec rogerus bachō nec Johēs de muris. Assuerunt enim xpūz passum tercio nonas aprilis et eisdem nonis resurrexisse Qd de primo liquet ex eius eplā ad clementem papam quintū. Et de altero ex tractatu suo de regulis cōpotistarū. Ad fulciendum autē assertiones suas supposuerūt duo. Primū qd anno secundo cidi magni dyonisiij xpus incarnatus est. Alterum qd eo die xpus resurrexit i cuius vno die mensis paschalis cōcurrerūt dies dominicus et luna decima septima. Quibus duobus suppositis! consequens crediderunt xpūz passum esse et resurrexisse anno xpxiij. dicti magni cidi et per consequens anno etatis sue. xpxij. currete sicut in precedenti capitulo particula sexta ostensum est. quia scilz in mēse paschali eiusdē ani z nullius alterius iter anum etatis xpi. xpxiij. z. xl. fuit dicta cōcurrētia nec i alio die eiusdē ani qd nonis aprilis. fuit enī idem anus in ciclo solari xiiij scdm dyonisiū habens. d. pro lra dnicali cū ergo nonis aprilis signetur. d. patet eodē anno nonis aprilis fuisse diē dnicum. Q. etiam eisd nonis fuit luna xvij. declarat rogerus bachō ex oppositioē luariū. At enī in dca eius eplā qd anno. xpxij. ab icarnatione scdm cillum dyonisiij fuit oppō luariū scdm medium motū ad meridianum ciuitatis nouarie die secunda mensis aprilis cōpleta horis xvij. post meridiem z minutis xvi. quare eadē oppō seu luna xv. fuit die 3. nonas aprilis. hora ei9 sexta currete. diē a vespa more hebreoz icipiendo. quare 3. die sequēti puta nonis aprilis fuit luna xvij. Id ostendit Johēs de muris ex cōiunctioē luariū. At enī in tractatu suo prescripto. qd ano xpi xpxij. ab ei9 icarnatiōe currete fuit media cōiunctio solis z luē xix. die marcij pfecta z xx. die marcij fuit luā vni9 diei pfecte z dca ē prima. in qua scdm eos puta cōpotistas debz xv. pro primatois numero collocari. Quare xvij. die sequēti puta nonis aprilis fuit luna xvij. Et aut magis specificetur supputacio Johis de muris! sciendū ē qd anno predicto repitur fuisse media cōiunctio lumariū ad meridianū scē ciuitatis iherlm/ xix die marcij cōpleta horis duabus post meridiem z minutis vij. Dicta deductio (licet multū habeat arpentie) deficit tamen Qualiter autem soluenda sit in sequētibz ostendetur tractatu secundo pticula quarta capituli tercij /

Octaua pticula continet opinionem s. pau. dicentis xpūz crucifixum esse xi. kl. aprilis et viij. earudem kalendarum resurrexisse

Iste veritati nō assentit s. pau. ymmo tam ex testimonio doctorū ecclesie/ qd calculo vt ait certissimo. suadere nititur xpristum passum xi. kal. aprilis

et. viij. earūdem kal. resurrexisse. Profert quidem in testes duos discipulos xp̄isti theophilum et polycarpum. Verum cum nec illorū exprimat verba. nec libros in quib⁹ de eorū constet intentione. non video quid sibi fidei conferat hec simplex testium nomina. Profert insuper in testes assertionis sue theophilum cesariensem. et firmianū lac. tantum. quorum et allegat verba codicesq; designat. in quibus eos opinionī sue putat astipulari. His itaq; parumper diutius innotandū est. Plane confiteor theophilum cū illo sensisse quo ad diem resurrectionis dominice. quo ad diē tamen passionis minime. Sensit quidem theophil⁹ xp̄m. viij. kal. aprilis resurrexisse. nec ob aliam causam. q̄ quia credidit eum passum. x. earūdem kal. sicut clare patet supra eodem capitulo paritula quinta. Q̄ enim theophilus senserit xp̄m passum. x. kal. aprilis. cōvincitur non tantū ex verbis bede preallegatis. sed etiam ex causa propter quā illius cōmēdat sententiam. quoniā secundū eam xp̄s eo die crucifixus est quo formatus est Adam. Secundū bedam enim primus dies seculi fuit. xv. kal. aprilis. sicut patz ex libro eius de temporibus capitulo. vi. Cum ergo sexto die seculi formatus sit Adam (vt legitur genesis primo) consequens ne est beda m putasse q̄ secundū theophilum xp̄s. x. kal. z nō. xi. (vt vult. Magister pau.) crucifix⁹ ē? Hinc perspicuū est mendosum esse libellū illum compotisticū rabani in quo magister pau. se dicit ita scriptū repperisse. Theophilus cesariensis antiqu⁹ videlicet vicin⁹ apostolorū temporū doctor in epistola synodica quā aduersus eos qui. xiiij. luna cum iudeis pascha celebrant vna cum ceteris palestine episcopis scripsit. ita dicit. Impium enim est. vt passio dominica tanti sacramēti mysteriū foras limitem excludatur. Passus nāq; est dominus. xi. kal. aprilis. et. viij. kal. aprilis resurrexit. quō tres dies extra terminū excludentur? Nec miretur quisq; si libellum in quo verba theophili sic recitata dicuntur mendosum dixerim. quoniam beda libro de temporibus capitulo. xlvij. in epistola synodica theophili cesariensis dicit sic haberi. Impiū non est vt passio dominica tanti sacramēti mysterium foras limitem excludatur. Passus namq; est domin⁹ ab. xi. kal. aprilis qua nocte iudeis est traditus. et. viij. kal. aprilis resurrexit. quo modo tres dies foras terminū excludentur. Ecce quanta est hinc inde verborum distantia. Quod in computo (vt ait) rabani affirmādo dicitur Impiū enim est. hoc negando dicitur a beda sic haberi. Impium nō est. Et quod ibi simpliciter dicitur. Passus namq; est dominus. xi. kal. aprilis. hoc a beda dicitur cum duplici addito. sic. Passus namq; est dominus ab. xi. kal. aprilis. qua nocte iudeis est traditus. Ex quibus additionibus clare deducitur xp̄istum nō. xi. kal. aprilis passum esse. sed pati cepisse. dicens enim q̄ xp̄istus passus est ab. xi. kal. aprilis qua nocte iudeis est traditus. palam inuit passiōem domini cepisse. xi. kal. aprilis ea nocte qua iudas dominū iudeis tradidit. Cum ergo secundū seriem textus euāgelici. dominus die proximo post noctem qua traditus est. mortem crucis sustinuit. euident ne est passionem eius consummatam contigisse decimo dictarū kal? Si forte suboriat inter nos contentio. An compotus ille rabani mendosus sit. an textus bede in quo verba theophili (quēadmodū dictū ē) cōscripta repperi. scrutem⁹ quid i eisdē v̄bis theophili iitēdebat. Neō quidē iudicio ipugnare voluit opionem dicētium nō licere solemniter in ecclesia seruari memoriam dominice passionis ante octauū diem kalendarum aprilis. ad quōd dicendum forte moti sunt. Nam vt scribit Anathalius. lxx. interpretes cum exponerent questionēs exodi. dixerunt pascha non prius immolandum esse q̄ trāfisset equinoctium vernalē. quod a pluribus signatur. viij. dictarum kal. de quorum

nūtero fuerūt p̄p̄oras et p̄f̄bor? Cū igitur huiusmodi equinoctiū ab astronomis re-
putetur quasi limes anni: visum est eis foras id est ante huiusmodi limitem xp̄m nec
pascha manducasse nec passū esse et per consequens nec memoriaz dominice passionis
a fidelibus solemniter seruandū esse ante dictū diem in quo limes anni consignatur.
Hocū opinionem refellens theophilus ait. ym̄piū id est illicitū non est vt passio domi-
nica quo ad eius memoriam foras limitem excludatur/ id est seruetur ante diem octa-
uū kal̄ ap̄aliū in quo signatur dictus limes anni. Et causam assignans subdit. Nam
dominus pati cepit ab. xi. earūdem kal̄. cuius nocte iudeis est traditus. De hinc cōclu-
dens addit. non quidem interrogando/ vt notatur in epistola s̄ pauli per notā inter-
rogationis ascriptam/ sed asserendo sic quo modo tres dies foras terminū excluden-
tur/ quasi dicat q̄ hoc modo/ dato scilicet q̄ xp̄s pati cepit ab. xi. kal̄ ap̄aliū die. tri-
duo ante. viij. diem earūdem kal̄ licebit memoriam passionis obseruari. Quis non vi-
det hunc sensum verbis theophili congruere. prout ea dixeram a beda recitari? Dicat
quēso s̄ paul. quem sensus theophilus intenderit in verbis eius/ que se dicit in compo-
to rabani repperisse. Nūquet ne ex hys theophilū opinionem s̄ paul. non modo nō attes-
tari sed aduersari potius? Sicut iam ostensum est eū non sincere sed corrupte verba
theophili ad corroborandū assertionem suam protulisse? Sic trūcatim affert verba
lactanti. Non enim lactantius tantū asserit xp̄m crucifixū fuisse sub tyberio cesare
duob⁹ geminis consulibus ante diem decimū kal̄ ap̄aliū sicut s̄ paul. allegat. Sed vt
supra patuit capitulo primo particula quinta premitit de iudeis loquēs. Habuerūt
tetrarchas vsq; herodem/ qui fuit sub imperio tyberij cesaris. Cui⁹ anno. xv. duob⁹
geminis consulib⁹ 2c. Cur quēso s̄ paul. silentio preterit annū crucifixionis domini
ce solū diem exprimens? Ne scilicet min⁹ forte de die credatur lactantio/ qui de anno
contra euangelicam sensit veritatem. Qualiter enim illi assentiem⁹ dicenti q̄ xp̄s an-
te decimū kal̄ ap̄aliū crucifix⁹ est/ cui nequaquā assentire licet dicenti q̄ anno. xv. ip̄en
tyberij cesaris a iudeis cruci affix⁹ est. Aut quidem apostol⁹ ad gal. v. Modicū ferme-
tū totam massam corrupit. Incubens itaq; dictis verbis lactanti ei similis est qui cō-
fidit super baculū arūdinēū confractum/ cui si inimicus fuerit homo! intrabit in manū
eius et perforabit eam. psal. xxxvi.

*Nota particula continet deductionem qua declaratur calculum astronomicū s̄a
gistro Paulo. potius obesse q̄ suffragari.*



Consequenter indagandū est an s̄ paulo certissimus (vt ait) calcul⁹ suffra-
getur. In hoc profecto prudenter egit. q̄ inquisiturus de die passionis do-
minice ad calculum se conuertit. Cū enī secundū euangelū xp̄s pass⁹ sit in
crastino illius diei in quo necesse erat occidi pascha/ quod secundum legem
imolandum erat luna. viij. primi mensis ad vesp̄eram vt patet exodi. xij. Non contingit
autem lunam. xij. absq; calculo certe cognosci. bene egit se ad calculum conuertendo.
Sed cur calculum illum in quo maxime (vt videtur) confusus est nec expressit in epis-
tola sua apologetica nec scorsū exigētī aīco manifestare curauit? mirari nō sufficio. Ea
p̄pter suscitātū ē ab eo qui prim⁹ s̄ paul. calculū docuit. Quā die mē̄ paschal̄ āno etatis

xpxi. ppxiiij. currente quo crucifixus creditur? fuit media coniunctio luminarium?
Qui respondit ex astronōico calculo eodē āno huiusmōi cōiunctionē fuisse die. viij. mar
tij. cōpleta. hōis. x. post meridiē et minutis. lviij. ad lōgitudinē sancte ciuitatis iherusa
lem. Verū cū lunā. xiiij. sciri contingit. nō tātum ex astronōico. sed etiam ex cōpotistico
calculo. puta l' ex cursu cidi lunaris hebreoz. de quo dictum ē supra eodē capitulo pti
cula scda. vel ex cursu cidi. xix. quo vsqz in hodiernū diem vtitur ecclesia. Scrutemur
quis dictoz calculoz. euz sū pau. nulluz expzi mat xpius opinioni suffragetur. Qz non
calculus astronōicus quē ex eius dudum pceptore didici. ostenditur sic. Dato q an
no crucifixionis domini fuit media cōiunctio luminariū. viij. die martij cōpleta hōis de
cem post meridiē et minutis. lviij. euz astronōmi diē incipiāt in meridiē. iudei vero in ves
pera. cōsequens ē q apud iudeos fuit dicta cōiunctio. ix. die martij hora eius. v. fere cō
pleta. Quare ad vespērā eiusdē diei iuxta ea que dicta sunt supra eodē particula pri
ma luna cepit dici prima. et vsqz vespērā diei sequentis que fuit decima martij. diceba
tur vere prima. quare die. xiiij. sequenti qui fuit decim⁹ kal' aprilii fuit luna vere. xiiij.
Qd si ita sit vt calculus astronōicus ostendit manifestū ē xpūm die. xi. earundē kal'
crucifixum non esse. sicut sū pau. opinatur. Nisi forte dixerit calculum olim sui pcep
toris deficere quod existimare non possum. Aut nisi dominū dixerit luna. xij. pascha
manducasse. quod nephandius est errore grecoz scdm quos luna. xij. pascha mandu
cauit. Si fortasse putat assertioni sue fauere calculum cōpotisticuz hebreoz. per quē
illi suas olim neomenias seu lune primatiōes inuenire cōsueuerāt. erat plurimū. nisi
opinionē suā deferens cū iheronimo sentiat. fuit enī ann⁹ passiōis dominice. xij. cidi
lunaris hebreoz. cum ergo numer⁹. xiiij. prenotetur diei. xi. martij scdm compotum he
breoz. eodē die fuit eoz neomenia seu luna prima. et die. xiiij. sequenti qui erat non⁹ kal'
aprilium fuit luna. xiiij. ad cuius vespērā (vt iheronimus opinatus est) dominus agnū
paschalē manducauit et in crastino puta. viij. earundē kal' est crucifixus. Non autem
die. xi. kal' earundē vt sū pau. asseuerat. Demū videamus si illius opinioni faueat
ciclus decēnouenalis ecclesie. Ei pro facto fauere videtur. Nam ānus crucifixiōis do
mini fuit. xvi. cidi nostri decēnouenalis. Cum igitur nūerus. xvi. prescribatur diei. viij.
martij scdm nostrū cōpotum. eo die luna videtur fuisse prima. De die. xiiij. sequenti pu
ta die. xij. kal' aprilii luna. xiiij. Ad cuius vespērā si dominus māducaverit agnū pas
chalem. consequens est eum in crastino qui est. xi. earundē kal' crucifixum esse sicut sū
pau. opinatur. Qui si huic inixus fuerit calculo. desipit nimis. euz ciclus decēnouenalis
ecclesie longe post tpa xpxi per eusebiū cesariensem inuētus sit. ac de hinc in nycēna
synodo canonizatus. Cum igitur nullo dictoz calculoz suam fulcire possit sententiā.
Aut alium proferat. aut sententiā mutet. Preterea cum lex precipiat vt luna. xiiij.
primi mensis ad vespēram immoletur pascha. mensisqz primus sit cuius luna decima
quinta proximē sequitur equinoctium vernale. vt patuit particula prima presentis ca
pituli. Iterum opus est astronōico calculo vt sciatur quo die in anno passiōis do
minice fuit huiusmodi equinoctium. Et quoniam de eo varie sentiunt doctores. alijs
dicentibus q sole intrante signum arietis est equinoctium vt est vulgatiō opin'o. alijs
q sole existente in octauis partibus arietis vt vult plinius secundus in libro secundo
naturalis historie. quemadmodū testatur beda libro de tēporibus capitulo. xxx. In
terrogatus antiquus ille Magistri pauli pceptor quo die anni illius quo xpxi
passus est sol intrauit arietem. Respondit q. xxi. die martij completa hōis. xxi. post
meridiem et minuto vno. hoc est. xi. kal' aprilii non longe ante meridiē. Qd si ita sit.

eodem die secundū cōmuniozem opinionē fuit equinoctiū vernale. Et secundū plinium biduo post. Non ergo licuit manducari pascha. xij. dictarū kalendaz. Nam vt bede dicit libro et caplo iam memoratis. Non nostri tantū temporis sed etiā legalis et moysaica discernit institutio Non ante transcensum huius equinoctij! diem festi paschalis esse celebrandū. Si itaqz vt M. paulus asserit xpūs. xi. kalendas apalis crucifixus ē fiteatur necesse est cum pridie contra legem pascha māducaſſe/ vtpote ante equinoctiū vernale/ ymūo non mense primo sed mense. xij. anni precedentis/ quod nūq̄ licuit/ licet urgente causa aliquādo licuit māducari pascha mēse secūdo/ sicut scribitur nūeri ix. Constat ne rursus ex hoc astronomico calculo xpūm passum non esse vt dicit M. pau. xi. kal. aprilis? Et tanta dicta sunt q̄ differētes fuerūt sentētie de die passiōis domini ce/ et cui potius ē adherendum. Deinceps inquiretur qua feria dominus mortem passus est/ et qua a mortuis resurrexit.

Terciu caplm primi tractat in q̄ inquitur qua feria xpūs passus ē. et qua resurrexit. Prima particula cōtinet ypothesim de sabbato ebdomadali. q̄ in eo strictius q̄ in alijs festiuitatibus legalibus cessandū erat ab opere serui.

Sabbatū quod hebrei die septio ebdomade seruabāt in h̄. excessit alias festiuitates legales/ q̄ in eo nichil operis seruilis qualiscūqz facere licebat. In alijs vero facere licuit opus pertinēs ad vescēdū. Cū enī domin⁹ fili⁹ israhel māna datur⁹ eet dixit ad moysen exo. xvi. Egre diatur ppl's et colligat que sufficiūt p dies singulos. die aut̄ sexta parēt q̄ inferāt / et sit duplū q̄ colligere solebat. Que verba in eysēs paulo post exponēs dicit. Hoc est q̄ locut⁹ ē domin⁹ Requies sabbati sanctificata ē domino. Cras quodcūqz opandū ē facite. Et queqz coquēda sunt supple cras puta die sabbati/ coquite hodie supple puta feria. vi. Et exo. xx. scribitur. Septio die sabbatū domini dei tui ē/ nō facies ōne op⁹ i eo. Vbi rabbi paul⁹ ait. Quia etiā illa que necessaria erāt p victu nō erat licitū coquere vl̄ pare. Et exo. xxxi. sic legitur. Sex dieb⁹ facietis opus/ in die septio ē requies sancta domio. ōnis qui fecerit op⁹ i h̄. die/ monetur. Vnde de hoīe qui collegerat ligna die sabbati/ domin⁹ dicit ad moysen nūeri. xv. Monatur hō iste. obuat cū lapidib⁹ oīs turba extra castra. Q̄ in alijs festiuitatib⁹ nō sile nec tāto rigore ab ōm ope cessandū erat/ sic ostēditur. Inter festiuitates legales nulla videtur solēmoz fuisse q̄ festiuitas paschalis. Sz de prima die fastiuitatis paschal' et de. viij. que sile erāt venerabiles et sancte sic scribitur exo. xij. Nichil opis facietis i eis/ exceptis hīs que ad vescēdū ptinēt. Talia enī ut dicit rabbi paulus in solēnitate paschali facere poterāt/ ac illa que ad hoc erant necessaria/ sicut accēdere ignē/ findere ligna et filia. sicut etiā dicit sensisse rabbi salomonez. Excepta tamē die sabbati. quia quādo festū paschale et dies sabbati cōcurrerunt/ in eo nō licebat ea facere que ad vescēdū ptinebāt. Et quātū ad hoc sabbatū ebdomadale strict⁹ seruabatur q̄ alie festiuitates. Ex premissis liquet feriā sextā pprie dici parascēuē/ a prebandis scilz cibarijs quib⁹ vescēdū erat i sabbato. Vnde sup illud iohannis. xij. Erat aut̄ parascēue pasche. dicit glo. marginal' que ē augustin⁹. Parascēue q̄ ē prepa. est feria sexta/ qua prepa. bāt necessaria sabbato/ qua die precepit moyses duplū colligere māna ppter sabbatū. Et sup illud mar. xv. Quia erat parascēue q̄ ē ante sabbatū dicit glo. bede. Parascēue grece prepa. latie. H̄. noīe iudei iter grecos morātes sextā sabbati appellabāt/ quia i eo que sabbato erāt necessaria/ prepa. bāt.

*Secunda particula continet ypothesim de septimo die ebdomade qd a primeua institutio-
ne incepit a mane.*

Ses septimus ebdomade iuxta prime conditionis ordinē apud iudeos a mane incepit et ad mane terminabatur. Secus erat de eorum festiuitatibus legalibus quas a vespera seruabant ad vespērā. Tractans enim beda de die libro de temporibus capl'o. v. Diem iquit vulgarem dominus diffiniuit dicens iohis xi. Nōne. xij. sunt hore diei. Moyses aut diem ppriū ita describit. Et factū est inquit vespere et mane dies vnus. genesi. i. diem qui dicitur a beda vulgaris nos cōmuniter artificialem vocamus. Et qui ab eo proprius dicitur ! naturalem appellamus. De hoc ergo die naturali beda prosequens subdit. Quem hebrei/caldei/et perse/sequētes prime conditionis ordinē! diei cursui a mane vsqz ad mane deducūt/ vmbzatū videlicet tps ! luci supponentes. At contra egiptij ab occasu ad occasum. Porro romani a medio noctis in noctis mediū. Umbzi vero et athemeneses a meridie ad meridiē suos dies cōputare maluerūt. Ex dicta dierū naturalium diuersitate! aliam in eis sequi diuersitatē necesse est. Cum enim quisqz dies naturalis diuidatur in diem artificialem et noctem! apud hebreos dies artificialis noctem precedit. Sed apud egiptios econtra dies noctem sequitur. Apud romanos nox per diem interrumpitur. medietas enim noctis eorum diem precedit. et medietas altera diez sequitur. Sed apud athemeneses et astronomos dies per noctem interrumpitur. vna enim medietas diei artificialis ipsorū noctē precedit et altera noctem comitatur. Ex premissis oritur non irrationabile dubiū. qd beda tāgit libro et capl'o preallegatis ita dicens. Merito queritur quare populus israhel qui diei ordinē iuxta moysi traditionē a mane semper vsqz ad mane seruabat. festa tamen omnia sua (sicut nos facimus) vespere incipiens vespere cōsummarit? dicente legillatore leuitici. xxiij. A vespero ad vespem celebrabitis sabbata vestra. Quam questionē licz insolutam reliquerit! videtur tamen nō mepte sic solui posse. Redemptis filiis israhel ex egiptia seruitute! dominus ordinauit vt festiuitates seruarent diem non suo more incipientes sed egiptiorū. quatinus in eorū festis singl'r gratias agerēt ei. qui de iugo talis seruitutis eos liberare dignat⁹ est. Aut ideo forte. Nā festiuitates legales figure erāt festiuitatum noui testamēti Primus etenim ordo tpm apud hebreos in quo lux tenebras precessit! casum hominis a luce gratie in tenebras peccati designauit. Ordo vero tēporū quē seruauerūt in suis festis postq̄ egiptū egressi sunt ! designauit nos in tpe gratie a peccatorū tenebris ad claritatē regni celestis transferendos. qd et i nostris festiuitatib⁹ (in quibus nox diem precedit) designatur Jam enī dicitur illud ad romanos xij. Nox precessit. dies aut appropinquabit. Et illud ad ephesios v. Eratis aliquando tenebre nunc autem lux in domino. Constat ne patēter ex hys/ qd dies hebreorū iuxta primeuū et proprium eorum morem inceperant a mane. et i mane finierūt? Licet postea egiptiorū more a vespera ad vespērā suas seruarent festiuitates/ Cum itaqz vbi fuerint duplici genere dicrum naturalium. dupliciter eos inchoātes a mane scilicet et a vespe sicut ostensum est! cōsequens est apud eos duplicem fuisse vespēram Est enim vespera pars diei extrema. Quare non tantum pars extrema diei naturalis quē inceperūt more egiptiorū occidēte sole/ dicebatur vespera. Sed et pars extrema diei naturalis quē suo more appente luie solis inceperūt Prima vespera dici potest tenebrescēs et alia lucefcens Illi enim successerant tenebre noctis. Huic vero lux diei De hac vespera non

2
irrationabiliter possunt intelligi quod scribitur mathei ultimo . vespere autem sabbati
que lucessit in prima sabbati venerunt etc. Sabbati inq[ue] ebdomadal[is]. quod cum iuxta
predicta terminetur in mane ! manifestum est extremam eius partem seu vesp[er]am si
mul cum nocte terminari . ei[us]q[ue] lumen diei subsequētis proxime succedere . quid ergo miru[m]
si de tali vesp[er]a dicatur q[uod] est lucescens . De quo nequaquam mirabitur qui legit in catho
lico Johannis Januensis vesp[er]am non tantum esse horam inter diem et noctem . sed e
horam inter noctem et diem . Quis ergo non videt q[uod] de hac hora vere dicitur q[uod] ē lucescens ?

*Tercia particula continet p[ro]p[os]itionem q[uod] inter diem quo aliquid dicitur . tercio die su
tutum et eundem diem terciu[m] necesse est vnicu[m] diem mediare /*

Credentem q[uod] xp[istu]s die tercia resurrexit ! necesse est credere iter diem mortis
eius et resurrectionis . diem vnicu[m] mediasse . Hec p[ro]p[os]itio consonat modo
loquendi apud omnes cōmuniter consuetu[m] . Sic (cum i[n] bullis apostolicis scri
bitur) Datum tercio kl[ar] Januarij . inter diem date et ipsas kl[ar] intelligitur
vnu[m] tantu[m] dies et non plures mediasse . Hunc etiam morem loquēdi seruant medi
ci qui febricitantem (si affligatur die dominico . Et vno solo die liber enadens iterum
affligatur feria tercia ! tercianarium appellant . Et medicus hoc previdēs prenoscit
eundem die tercio rursus affligendum . Si q[ue] duo dies inter eius afflictiones mediet !
febrem eius non tercianam appellat . sed quartanam . Nec de eo recte prenoscabitur
q[uod] die tercio sed quarto rursus affligetur . Et si medicus eidem patienti die dominico
consulat ut die tercio fleubothometur ! intelligitur consuluisse ut feria tercia . non quar
ta fleubothometur . q[uod] si duo dies currant priusq[uam] vocet fleubothomum . differatq[ue] fleu
bothomiam ad feriam quartam ! culpabitur tāq[uam] neglector dati consilij . Forse quis
dicet p[ro]p[os]itionem indubitata[m] esse si intelligatur de die tercio currente . pati tamen mani
festam instantiam . si loquamur astronomorū more de die cōpleto . Si enim xp[istu]s die ter
cio cōpleto resurrexerit . evitari non potest . quin inter eius mortem et resurrectionem
duo dies integri mediauerint . secundus scilicet post eius mortem . et dies tercius . quo
cōpleto dicitur resurrexisse . Hoc non obstante dicendum est p[ro]p[os]itionem continere ve
ritatem indubitata[m] . Aliud enim est dicere simpliciter xp[istu]s die tercio resurrexit .
Et aliud dicere cum addito xp[istu]s die tercio cōpleto resurrexit . Primum euangelio cō
sonat et symbolis fidei . Secundum . illis manifeste repugnat . Pro cuius declaratione
notanda est differentia permanentium et successiuorum . quam ponit aristoteles tercio
philosophorum . permanentia quidem non sunt . nisi deducta fuerint ad esse cōpletu[m] . sicut
statua non est . nisi postq[uam] cōpleta fuerit . vnde de permanentibus verum est quod dicitur
tur secundo periarimenias quod sit non est . Secus est de successivis . Sunt enim q[ui] diu
sunt in fieri . dum vero sunt cōpleta ! iam non sunt . Cum itaq[ue] ad existentiam diei
requiratur ut sit in fieri . sicut ad existentiam hominis ut sit vivus ! evidens est . q[uod] si
cut est oppositio in adiecto si dicatur homo mortuus ! ita etiam si dicatur dies cōpletus
Quare sicut peccat penes fallaciam a dicto secundum quid ad dictu[m] simpliciter qui de
monstrans cadauer hominis sic arguit . hoc est homo mortuus . ergo est homo . Ita etiā
qui sic arguit . xp[istu]s die tercio cōpleto resurrexit . ergo die tercio resurrexit . vni[us]mo sicut
valet consequentia . Hoc cadauer est homo mortuus . ergo non est homo . virtute scilicet
huius tacite negatiue homo mortuus non est homo ! Ita valet hec consequentia xp[istu]s
die tercio cōpleto resurrexit ergo die tercio non resurrexit . Nec mirum Nam hoc idem

necessario fatebitur astronomus loquens de diebus completis. Si enim ex calculo suo cognouerit fore mediam coniunctionem luminarium die tertia Januarii completa horis xxiij post meridiem et minutis lx. Et ei queratur simpliciter qua die Januarii erit talis coniunctio? Respondebit utiq; paulo ante meridiem diei quarte.

Quarta particula continet hanc veritatem. xpistus feria sexta passus est et vnico die mediante die dominico resurrexit.

Xpistus feria sexta passus est. Et solo sabbato mediante die dominico resurrexit. Hec veritas clare deducitur ex serie textus euangelici. xpistus enim passus est die pasceus vt patet Ince xxiij. et Johannis xix. Dies autem pasceus est feria sexta. ergo etc. Item xpistus resurrexit dum vespere sabbati (que lucet in prima sabbati) venit maria magdalena et altera maria videre sepulcrum. vt habetur mathei xxv. Sed prima sabbati est dies dominica. ergo etc. Huius sententie fuit beda libro de temporibus capitulo xviij. Q inquit dominus xv. luna feria vi. crucem ascenderit. Et vna sabbatorum idest die dominica resurrexit. nulli lz dubitare catholico. Ne legi que agnum paschale xv. die primi mensis ad vespem immolari precepit. pariter et euangelio. qd dominum eadem vespere tentum a iudeis. et feria vi. crucifixum et sepultum. prima sabbati resurrexisse phibet. videatur incredulus

Idem sensit protherius alexandrinus in epla ad leone papam ita dicens. xpistus xiiij. die primi mensis pascha tipicu manducauit. Sequenti vero feria vi. xv. luna cruci pro nobis affectus est. Et vespere lucente die dominica. luna xvij. resurrexit. Cyrilus etiam alexandrinus in epla ad synodum cartaginens inter cetera sic dicit. Feria sexta mortuus est adam in anima pro peccato. Et eodem die obiit xpistus in corpore

Et eximus versificator sedulius in suo paschali quod non par laudatur in decretis distinctione xv. loquens de dominica resurrectione dicit sic. Ceperat interea post tristitia sabbata felix irradiare dies. culme qui nominis alti a domino dnante trahit. primusq; videre promeruit nasci mudu. atq; resurgere xpistu. Quonia ergo xpistus feria vi. mortem passus est. et die dominico resurrexit. euidentis est inter die mortis eius et resurrectionis. vnicu die puta sabbatu mediasse. Quod et aliunde liquet. Predixit eni dominus se die tercio resurrectu mathei. xvi. xvij. et xx. Quod et cleophas in die resurrectionis attestatus est impletu esse. dicens luce xxiij. Tercia dies est hodie qd hec facta sunt. qd scilicet summi sacerdotes eu tradiderunt et crucifixerunt etc. Sed vt patet in tertia pticula credens xpum resurrexisse die tertia. necessario credit vnu tantummodo diem mediasse. ergo etc. Hoc idem inuit glosa sup illud ad Romanos. vi. sciens qd vel homo ne simul crucifixus est. ita dicens. Vetustas nra in duobus consistit i culpa et pena. xpus autem sua simpla vetustate nostra duplam consumpsit. In sepulcro eni vno die et duabus noctibus quieuit. p vnu diem simpla eius vetustas signatur. per duas noctes. gemina nostra.

Quinta pticula continet opinionem M. Pau. qui solus ausus est asserere xpum feria secunda crucifixu esse. et duobus diebus mediatis feria quinta resurrexisse.



re veritati que tam patet ex serie textus euangelici deducta est. nullum repro catholicorum contradixisse preter solum. M. Pau. Solus enim

Paulus est asserere christum fere secunda crucifixum et duobus diebus intermediis
 lus resurrexisse feria quinta. immo theophilus et lactantius quos quoniam maxime sue putat
 assertioni fauere ei plane contradicunt Theophilus enim (ut patuit ex verbis beate ca-
 pitulo 2. pticula 5. preallegatis) sensit christum p. kl. aprilium passum esse. et resurrexisse
 viij. eadem kl. pascha est ergo secundum eum unicum diem. puta ix. dictarum kl. inter
 diem dnice passionis et resurrectionis mediasse. Et lactantius libro quarto diuinarum
 institutionum capitulo xix. sic ait de christo quoniam predixerat se tertia die ab inferis
 resurrecturum. metuentes ne a discipulis surrepto et amoto corpore vniuersi resurrex-
 isse eum crederent. et fieret multo maior in plebe confusio. detraxerunt eum cruci. et
 conclusum in monumento. firmiter militari custodia circūdederunt. Verum tercio die
 ante lucem terremotu facto repente patefactum est sepulcrum. Quibus ex verbis con-
 stat lactantium secundum euangelium sensisse. quod christus tercio die resurrexit a mortu-
 is. Sicque quod mediauit dies vnus inter diem mortis eius et resurrectionis. Ne vero
 illud paulus euangelio contradicere videretur rationes factas ex euangelio pro dicta
 veritate per nouas adinuentas distinctiones soluere conatus est. Cum enim sic argui-
 tur christus die pasceus crucifixus est. ergo feria sexta. negat consequentiam. eam forte
 putans peccare penes fallaciam consequentis. arguendo scilicet a positione consequen-
 tis ad positionem antecedentis. Nam ut ait parasceue proprie significat diem prepara-
 tionis. diriuatum a greco vocabulo. quod significat preparare. transumitur. autem pro
 die veneris. eo quod in die veneris cibaria pro sabbato preparari solent. Vniuersaliter ta-
 men cuiuslibet festi vigilia ex eadem causa parasceue appellari potest. Nec dicens non
 aduertit. quod scribitur. Exo. xij. de die prima et vltima festiuitatis paschal. Nichil operis
 facietis in eis. exceptis hijs que ad vescendum pertinent. Vicit igitur in primo die fes-
 tiuitatis cibaria preparari. quare vigilia ipsius non dicebatur parasceue sicut feria sex-
 ta. in qua necesse erat pro sabbato cibaria preparari. sicut visum est supra eodem. par-
 ticula prima. immo iudei utebantur nomine parasceues tamquam nomine conuertibili et
 adequato ferie. sexte. et sic dicta consequentia tenet per locum a nominis interpretati-
 one que conuertitur cum interpretato. Similiter cum arguitur. christus prima sab-
 bati resurrexit ergo die dominico. dicit consequentiam non valere. sed etiam peccare
 penes fallaciam consequentis. Ait enim sic Sabbatum requiem importat. diriuatum
 ab hebreo vocabulo quod requiescere significat. transumitur autem ad diem saturni.
 qui apud hebreos celebris existit quemlibet etiam diem festum sabbatum appellant. qua-
 cumque acciderit feria. Id numquam inficiabor. Sed illud paulus videtur non aduertisse. quod
 licet tunc festum in quo quiescendum erat ab opere sabbatum diceretur. diei tamen sep-
 timo ebdomade in quo nichil operis seruilis facere licuit. per anthonomasiam conuenit
 nomen sabbati. quod dictum est a quiescendo. immo multo potius quam alijs festis in qui-
 bus operari licuit ea saltem que ad vescendum pertinebant. Nec etiam aduertit meo
 iudicio. quod a sabbato ebdomadali ceteri dies ebdomade nomen sortiuntur. ita quod
 ipsum proxime sequens dicitur prima sabbati. Deinde sequens secunda sabbati. et sic
 deinceps. sicut vult. Hieronimus in solutione quarte questionis sibi per edibiam pro-
 posite. Ait enim vna sabbati dies dominica intelligenda est. quia omnis ebdomada in
 sabbatum. et in primam et secundam. et tertiam. et quartam. et quintam. et sextam sab-
 bati diuiditur. Dies autem. aliud quodcumque festum seu sabbatum sequentes. ab illo
 nomen non suscipiunt. Cum ergo scriptura sacra mentionem facit de sabbato. prepo-
 nens aliquam dictarum dictionum numeralium. accipit restricte sabbatum pro sabbato

ebdomadali. Sic ergo per primam sabbati intelligit diem dominicam tanq̃ per nomē eius adequatum et conuertibile. In conuertibilibus autem (vt nouerint logici) nunq̃ committitur fallacia consequentis. Forſan ergo. *M. pau.* dictam distinctionem perpe- dens assertioni sue non ſuffragari? Aliud queſiuit ſubterfugium dicens xp̃iſtum re- ſurrexiſſe vna ſabbatorum idēſt vno ſeptem dierum feſtorum paſchaliū. non ſpecifi- cando de primo nec de ſecundo. ſicut *M. ar.* dicit ca. ſuo xvi. Et valde mane vna ſab- batorum. Cum obicitur ei ex matheo qui ſpecificat de prima ſabbati dicens. Veſpere autem ſabbati que luceſcit in prima ſabbati. Reſpondet q̃ in originali hoc eſt in greco vnde facta eſt traductio vulgata (quīs matheus in hebreo ſcripſerit) non habetur in prima ſabbati. ſed in vna ſabbatorū. At enim ſic i greco ſcriptum eſſe. Veſpere autez ſabbatorum que luceſcit in vna ſabbatorum. Cum ergo quamlibet diem ebdomade cō- tingat eſſe vnam ymmo etiam primā ſabbatorum. idēſt vñ dictum feſtorum paſchaliū. putat conſequens non eſſe. Si xp̃iſtus vna aut prima talium ſabbatorum reſurrexit. ipſum die dominico reſurrexiſſe. Conſiteor vtiqz hāc cōſequētiam (niſi plus addatur) peccare penes fallaciam conſequentis. Nichilominus dato q̃ hec ſint vt ait verba ma- thei in originali. Veſpere autē ſabbatoz que luceſcit in vna ſabbatorum venit maria zc. ex eis meo iudicio plane ſequitur xp̃iſtum die dominico reſurrexiſſe. Quod dupli- citer oſtendo. Primo Nam cum vna veſpera non ſit niſi vnius diei veſpera. per veſ- peram ſabbatorum non videtur poſſe intelligi niſi veſpera vnius diei. in quo duo ſabbata ſeu feſta concurrunt. quod apud hebreos non contingit in ebdomada paſchali niſi concurrant dies ſeptimus ebdomade qui apud eos feſtiuus erat et feſtiuitas paſ- chalis. Quare ſi i tali veſpera ſabbatorum venientibus ad monumentum maria mag- dalena et altera maria. eaqz illuſcente dominus reſurrexit. conſequens eſt vtiqz cum die dominico reſurrexiſſe. Cum indubie dies dominicus proxime ſequatur ſabbatum ebdomadale. Preterea cum ſabbatum ebdomadale in hoc drāt ab alijs feſtiuitatibz legalibus vt dictum eſt ſupra eodem. particula ſecunda. q̃ eius veſpera luceſcit ſup- ueniente luce diei dominice. Veſpere vero feſtiuitatum aliarum aduenientibus tene- bris noctis ſequentis tenebreſcunt. Quis non videt. qum ex verbis Mathei dicentis (vt. *M. paulus* allegat) q̃ veſpere ſabbatorum idēſt diei in quo duo cōcurrunt ſab- bata illuſcente. venerunt mulieres. quando xp̃iſtus reſurrexit. clare ſequatur ip- ſum reſurrexiſſe die dominico. cuius luce ſuperueniente luceſcit veſpera ſabbati ebdo- madalis. Patet igitur per dicta. *M. pau.* ſubterfugia. cum in nullo releuari. quin euangelio contradicat.

Sexta particula continet multiplicem ſenſum verbi xp̃iſti de iona. ac declaratiōem q̃ idēſt verbum assertioni magiſtri pauli non ſuffragetur.



Conſequenter ſcruandum eſt. quid roboris habeant motiua. quibz. *M. pau.* ad dictam nouitatem inductus eſt. videtur quidem et autoritatibus inniti. et rationibus. Maxime quidem verbis xp̃iſti dicentis mathei. xij. Sicut fu- it ionas in ventre ceti tribus diebus et tribus noctibus. ſic erit filius ho- minis in corde terre tribus diebus et tribus noctibus. Putat quidem hec verba quo ad ſenſū (quē pre ſe ferunt) verificari non poſſe. niſi xp̃iſtus omni excluſa ſynodoche


fuerit in sepulchro tribus diebus et tribus noctibus integris. quot diebus et noctibus integris Jonas fuit in ventre ceti. Sed in primis dicat queso in qua legit hystoria Jonam integris tribus diebus et tribus noctibus in ventre ceti latitasse? Et nulla vt opinor proferre poterit. Dicat rursum Si ne legerit apud Crisostomū q̄ hoc aduerbium sicut. non semper est nota equalitatis que consistit in idiuisibili. sed aliquādo nota similitudinis. que non exigit oīmodam precisionem. Hoc enim secundo modo sicut accipitur quādo dominus dixit discipulis Johānis xv°. Sicut dilexit me pater. ita et ego diligo vos. quibus utiq; verbis designare noluit equalem oīno dilectionem patris ad se et sui ad discipulos. Dicat igitur dato q̄ Jonas fuit in corde terre tribus integris diebus et noctibus! Cur dici non licebit xp̄m fuisse in corde terre non tanto tempore sed tribus tantum diebus et noctibus per synodochen? Declaret insuper iuxta suā supputationem qui fuerunt tres integri quibus xp̄s quieuit in corde terre. si hora ipe diei secundum euangelium expirauit. et in diluculo resurrexit vt vult Augustin⁹. Licet enim secundum assertionem suam tribus noctibus integris in sepulchro quieuerit. puta nocte ferie secunde. tercię. et quarte. si saltem diluculū non sit pars noctis sed ps̄ prima diei sequentis! Non tamen video qui fuerunt tres dies itegri contra noctem distincti. Licet enim dies ferie tercię et quarte fuissent integri! constat tamen diem ferie scđe cuius hora ip̄ xp̄s expirauit itegrum non fuisse. Dicet forte multo minus saluare poteris verbum xp̄i quo dixit filius hominis erit in corde terre tribus noctibus. Aduertat queso qualiter id saluetur a doctoribus ecclesie. Et in primis reminiscatur ex logica q̄ hec prop̄o duo et tria sunt quinq; est multiplex vtpote cōposita et vera si sit categorica de copulato subiecto. Sed diuisa et falsa si sit p̄pothetica. et equiualeat hīs duabus categoricis duo supple sunt quinq; et tria sunt quinq;. Consimiliter verbū xp̄i preallegatum est multiplex. Et augustinus accipit ipsum in suo cōposito vt equiualeat huic categorice filius hoīs erit in corde terre tribus diebus et tribus noctibus idest triduo. Partes enī ex quibus itegratur triduū! sunt tres dies artificiales et tres noctes. Q̄ augustinus intellexit verbū dñi in sensu cōposito patet Nam p̄tractas ipsū quarto de trinitate capitulo. v°. dicit sic. Ipsum triduū non totum et plene fuisse scriptura testis est. Sed primus dies a pte extrema totus ānumeratus est. Dies vero tercius a parte prima. et ipse totus. Medius autem inter eos idest secūdus absolute tot⁹ xp̄i. horis suis. xij. diurnis et xij. nocturnis. Quam sententiam repetens Augustin⁹ libro tercio de consensu euangelistarū capitulo. xxiij°. Ipsum inquit triduū quo dominus mortuus est et resurrexit. nisi isto loquendi modo. quo a parte totum dici solet! recte itelligi non potest Ipse quippe ait Sicut ionas fuit in ventre ceti ⁊c. Et infra Restat ut hoc scripturarum v̄sitatissimo modo loquendi diem parasceues quo crucifixus et sepultus est dominus ex ipsa parte extrema totum diem accipiamus. Medium vero idest sabbati diem non a parte sed integre totum. Tercium rursus a parte sua prima. idest a nocte totum cum suo diluculo. ac sic erit triduum Ad verificandum ergo verbum xp̄isti de tribus diebus et tribus noctibus! Augustinus nil aliud declarat q̄ q̄ triduo mortuus fuit et sepultus Idem scilicet verbum xp̄isti intelligendo in sensu cōposito quasi dixisset sicut ionas fuit in ventre ceti ⁊c. ita filius hominis erit in corde terre idest in sepulchro tribus diebus et tribus noctibus idest triduo. quoniam more egiptiorum quem tunc iudei seruabant. dies primus cuius hora terciā post meridiem dominus crucifixus est! incepit a vesp̄era ferie quāte precedentis. et durauit

vsq; vespeream ferie sexte. A qua vespere incepit dies secundus durans vsq; ad suam
vesperam. Et ab eadem vespere incepit dies tercius in cuius diluculo xpristus resur-
rexit. Ecce triduum mortis xpristi secundum augustinum. More autem romanorum
dies primus incepit in medio noctis que precessit domini crucifixionem. secundus in
medio noctis mortem eius sequentis. Tercius vero in medio noctis precedentis resur-
rectionem eius. Item iuxta morem hebreorum proprium et primeum dies incepit
in mane diei quo xpristus crucifixus est. Secundus in mane sabbati sequentis. Et
tercius in mane diei dominice in cuius diluculo dominus resurrexit. Mane enim vt
ysidorus dicit quinto ethimologiaz precedit diluculū seu auroram. Quocūq; ergo dic-
torum modorum dies dicatur incipere: euidens est xpristum mortuum fuisse tribus
diebus naturalibus id est triduo. Verum tamen q; si quis cum astronomis diem inci-
piat a meridie: xpristus mortuus fuit solo biduo. etiam dies illos duos per synodo-
chen cōputando. Sic enim hora tertia prime diei currente mortem passus est. Et di-
luculo seu hora decimaseptima diei secunde resurrexit. Forte quis ex dictis verbis
xpristi sic arguet filius hominis fuit tribus diebus et tribus noctibus in corde terre
ergo fuit tribus diebus in corde terre. Et fuit tribus noctibus in corde terre. Sic ar-
guenti dicendum est. q; si dominus in verbis suis intenderit sensum cōpositum. sicut
sentire videtur Augustinus: consequentia non valet. Sicut nec valet si sic arguatur
duo et tria sunt quinq; ergo duo sunt tria et duo sunt quinq;. ymmo vtrobiq; cōmit-
titur fallacia diuisionis. Si Magister Paulo nil aliud persuaderi possit. q; q; do-
minus in verbis suis intenderit sensum diuisum: ei non abnuam fuit enim dominus i
sepulchro per synodochen tribus diebus artificialibus puta primo die quo ad extre-
mam eius partem. et toto secundo die. et tercio die quo ad primam eius partem.
diem scilicet incipiendo q; primum q̄tuluncūq; luminis solaris ceperit apparere.

Si forte dixerit qualiter ergo noctem terciam in dicto triduo designabis? Hic
ei reminiscendum est q; a logicis dicitur in syllogis: ex oppositis duos tantum esse ter-
minos secundum substantiam sed tres virtute vno supplente vicem tam maioris extre-
mitatis q; minoris. Hec aduertens facile videbit quomodo beda sustinet tres fuisse noc-
tes in triduo mortis xpristi. Aut enim in omelia vigilie paschalis Ab exordio munda-
ne creationis vsq; huc ita temporum cursus distinguebatur. vt dies noctem precede-
ret iuxta ordinem prime conditionis. Hac autem nocte per misterium resurrectionis
ordo temporum mutatus est. Nam quia nocte a mortuis resurrexit. die vero sequenti
eiusdem resurrectionis effectum discipulis ostendit: rectissime nox illa sequentis diei
coniuncta est luci ac sic temporum ordo statutus est vt dies noctem sequatur. Secun-
dum ergo sententiam bede licet in triduo quo xpristus mortuus est fuerit due tantum
noctes re distincte: fuerunt tamen tres virtute. Nox enim resurrectionis dominice
more veteri erat nox sabbati ipsum terminans. Et ipsa eadem more nouo: nox erat
diei dominice ipsum inicians. Erant igitur tres noctes. prima terminans diem pas-
ceus quo xpristus crucifixus est secunda nox sabbatum terminans. Et nox tertia diē
dominicum inicians. verum tamen est q; secunda nox et tertia erant nox re vna: sed
vt patuit duplex virtute. Nec q; beda dicit dominum nocte resurrexisse illi repugnat
q; vt dictum est die artificiali tercio resurrexit. Nam huiusmodi dies aliquando dicitur
tunc tempus quo sol secundum suam substantiam supra emispium apparet. Et aliqua
do tempus quo supra ipsum apparet q̄tuluncūq; luminis solaris. consimiliter nox

dupliciter dicitur Quare sustineri potest resurrectionem domini et nocte factam esse et
 die noctem et diem dēter accipiendo. Et si. M. pau. contentari nolit. nisi sibi designen-
 tur noctes tres. non virtute tantum. sed et re distincte. Eas illi ostendam. si saltem ad-
 mittat qd dyonisius scribit in epistola ad polycarpum. eundem sic alloquens. Ita illum
 (appolliphaneim) aggredere. quid de illo (qui tempore crucis dominice factus est) so-
 lis defectu dicturus es? Eramus tunc ambo apud heliopolim. amboq; simul inciden-
 tem mirabiliter soli lune globum notabamus. Non enim euisce coniunctionis tunc ade-
 rat tempus. Ipsamq; rursus ab hora nona vsq; ad vespeream supra solis dyametrū
 mirabiliter obliquentem intuebamur. Admone illum et aliud quippiam. Nempe enim
 (vt ipse nō ignorat) eam lune incidentiam ab oriente cepisse. et demum resillisse notau-
 imus. Neq; vero eadem ex parte vt assolet. et incidentia illa et renouatio facta est. s;
 ex a duerso dyametri. Hec sunt que tunc temporis cōtigere miranda. profecto et soli
 xp̄isto possibilis qui autor est omnium. Quibus in verbis. describitur miraculosus
 lune transitus. quo die passionis dominice ipsa locum suum deserens. veniensq; per
 orientem primo lateri solis orientali se supposuit. dehinc sub sole transiens. eumq; to-
 tum obtenebrans rursus ad orientem regressa est. et ita restituta loco sibi naturali-
 ter debito. dum sol occideret? ip̄a cronice sic oriebatur. Tiquet ergo lunam eo tēpore
 quo xp̄istus in cruce pependit visam esse supra nostrum orizontem. Quare cum lu-
 na que nocti preest. vt scribitur genesis primo supra nostrum existens orizontem noctē
 causare soleat tunc maxime quando luna est decimaquinta? quis non fatebitur totum
 tempus illud quo xp̄isto in cruce pendente dyonisius et appolliphanes viderunt lunā
 supra nostrum orizontem? proprie posse noctem appellari? passus est enim dominus lu-
 na decimaquinta. Nec quis miretur si tempus quod vere dies erat etiam noctem dixe-
 rim. Hoc enim non magis mirandum est. q̄ q; luna que nocti preest cum est decima-
 quinta? soli qui diei preest coniungebatur. Si igitur dies quo dominus mortuus et
 sepultus est. ex dicta causa nō dici potuit. cum indubie alijs duabus noctibus in se-
 pulcro quieuerit? quis non fatebitur eum fuisse in corde terre tribus noctibus re di-
 stinctis?

Septima particula continet declarationem q̄ assertioni m. pau. non suffragantur
 nec verba iudeorum nec illorum constitutiones quas adducit


 Adducit preterea m. pau. in confirmationem assertionis sue verba iudeorū
 puta pontificū ac phariseorū pilato mathei vicesimoseptimo dicentiū. quia
 seductor ille dixit adhuc viuens post tres dies resurgam. Si se post tres
 dies resurrecturum predixerat. Nec aliter predixit q̄ futurum fuit? conse-
 quens apparet q̄ triduo completo resurrexit. Inter ergo diem mortis ei⁹
 c. m.

et resurrectionis ad minus duo dies inebiarunt. Mirari non sufficio. si speret illis fidem dandam esse. qui totiens mendaces reperti sunt. Nonne luce vicesimo tercio accusantes dominum coram pilato dixerunt. Hunc inuenimus subuertentem gentem nostram. Et prohibentem tributa dari cesari in his vtiq; plane mentientes. Arguisset ergo multo validius ex verbo quo marci viij. xpius ipse dixit. Quoniam oportet filium hominis pati multa. et reprobari a summis sacerdotibus et senioribus et scribis. et occidi. et post tres dies resurgere. Verum cum matheus et lucas eandem describentes sententiam. et eodem tempore prolata. dicant. et occidi et tertia die resurgere. Certum est marcum dicentem post tres dies resurgere. nil aliud intellexisse. q̃ alios a quibus dictum est. et tertia die resurgere. Hec autem videntur concordari posse. si dicatur marcum locutum fuisse de primo die et tercio per synodoche quasi dominus dixerit. q̃ resurrecturus esset post partem ultimam prime diei et totam diem secundam. et initium diei tercie. Nec quis hanc expositionem extortam existimet. Audiat quid Augustinus in simili dicat tercio libro de doctrina christiana. Declarans enim quintam regulam ticonij quam appellat de temporibus. Inter cetera dicit Tropus synodoche facit intelligi qualiter lucas capitulo nono post dies octo factum dicit. quod mathei decimo septimo et marci nono factum dicitur post dies sex. quando scilicet dominus in monte transfiguratus est. vtrumq; enim verum esse non posset quod de numero dierum dictum est nisi lucas qui dicit post dies octo. intelligatur partem nouissimam diei quo xpius id predixit futurum. et partem primam diei quo id ostendit impletum. pro totis duobus diebus atq; integris posuisse. Qui vero dicunt post dies sex. integros omnes et totos sed solos medios computasse. Sicut ergo quod a luca dicitur post dies octo Augustinus exponit per synodoche. cur non similiter exponi poterit quod in marco xpius se dicit post dies tres resurrecturus. Adducit insuper fl. pau. veram constitutionem factam multo temporis intervallo ante natiuitatem xpi in secunda edificatione templi. quando patribus apparuit in porta templi super cathedram igneam diuina maiestas. In constitutione dicit contineri. q̃ pascha nunq; accidit die lune. die mercurij. aut die veneris. Quod idem se reperisse dicit in libro quem edidit gamaliel secus cuius pedes paulus apostolus se confitetur eruditum iuxta veritatem paterne legis vt scribitur actuum vicesimo secundo. Ex qua constitutione iudei nostros calumpniantur doctores. qui xpi tum asserunt die festo pasche et die veneris crucifixum. Si enim non licuit die veneris seruare festiuitatem paschalem. consequens est dictam doctorum nostrorum asseritionem veram non esse. Hanc iudeorum calumpniam (licet sint plures alie) putat Magister paulus suo proposito sufficere. quasi per eam dicta veritas quam sumope re conatur subuertere. penitus eneruetur. puta q̃ xpius crucifixus non est feria sexta. saltem si eodem die fuit pascha iudeorum. Veru cum constet dictam doctorum asseritionem euangelio consonam esse vt statim patebit. opinor vtiq; constitutionem iudeorum predictam. post passionem domini a iudeis confictam esse. Cum enim xpi

tus agnum paschalem manducauerit cum discipulis quando necesse erat occidi pascha ut lucas dicit puta luna decimaquarta ut patet exodi duodecimo Cumq; i crastino post esum agni paschalis secundum legem seruanda fuerit paschalis festiuitas. scribitur enim leui. vicesimotercio Mense primo decimaquarta die mensis ad vespeream phase domini est. Et in decimoquinto die mensis huius solemnitas azimorum est. hoc est dies primus inter septem dies festos paschales. euidentis est xpi sum crucifixum esse in die festo pasche. Quia autem passus est feria sexta. prius ex serie textus euangelici plane deductum est. Legens autem dictam constitutionem primo miratus sum. qd in ea tres ferie puta secunda. quarta. et sexta. non more iudeorum nominentur secunda sabbati. quarta. et sexta. sed. ethnicorum more. aut a planetis. aut eorum ydolis dies lune. mercurij. et veneris. Hoc utiq; nutu diuina contigit se reor ne putetur eandem constitutionem vel a gamaliele pauli preceptore. vel a iudeis senioribus. aut conscriptam aut ordinatam esse. Dehinc profundius inquirens causam cur huiusmodi constitutio a iudeis conficta est. nil aliud arbitrari possum. qd ut detrahant xpi sum qd contra constitutionem approbatam a deo pascha manducauerit. Et ut eius occisores ac patres forsan illorum qui dictam constitutionem confinxerant. excusentur. qui pascha luna decimaquinta contra legem manducauerunt. xpi sum autem qui pascha comedit quando necesse fuit comedi ut lucas dicit vere detrahi non potest. Eius autem occisores inexcusabiles sunt. De eis enim dicit Crisostomus omelia octuagesimaoctaua super matheum qd pernoctantes vigilarunt adeo ut pascha ea nocte manducare neglexerint. Mane autem facto non intrauerunt pretorium ut Johannes inquit ut non contaminarentur sed manducaret pascha. Unde liquide patet cupiditate interficiendi xpi sum preuicatos fuisse. ac alia die pascha manducasse. Non enim xpi sum sed illi omnium audacissimi et mille transgredientes precepta (quoniam ita inflammati erant) tempus pasche transposuerunt. Ex his verbis Crisostomi liquet xpi sum secundum legem manducasse pascha luna decimaquarta. Summos vero pontifices et alios non intrantes pretorium ne contaminarentur. pascha manducasse contra legem luna decimaquinta. Nec in hoc tantum errarunt. sed etiam quia festiuitatem paschalem seruabant in sabbato luna decima sexta quam pridie seruassent feria sexta luna decimaquinta. Unde concedendum videtur. qd xpi sum crucifixus non est in die festo pasche iudeorum. sed eo die quo secundum legem idem festum seruandum fuisset. Errarunt insuper in hoc qd ab altero sabbati computantes septem ebdomadas plenas ut preceptum est. Leuitici vicesimotercio et illis expletis seruauerunt festum penthecostes die dominico. quod in sabbato secundum legem seruare debuissent. Errantes enim in primo necesse fuit consequenter eos in reliquis errare. Excusabant se forte apud plebem summi sacerdotes et ceteri de hac festorum translatione. dicentes qd ex zelo legis contra legem hec festa transposuerunt. quoniam illum vsq; mortem persecuti sunt. quem legis subuersorem maximum reputarunt.

Ex his patet qualiter repelli possit dicta calumpnia dicendo scilicet constitutionem predictam confictam esse. Viderit autem sibi R. paul. qualiter eandem euadet calumpniam. Suus etenim calculus quem certissimum putat. ostendit ei lunam fuisse decimamquartam xij. kl. aprilium. ac eo die xpristū cū discipulis pascha manducasse. fuit ergo secundum legem die sequenti puta vndecimo earundem kalendarum festū pasche sicut ostensum est ex leuitico. Si ergo vt dicitur in dicta iudeorum constitutione festum pasche nunq̄ accadat die lune! consequens est vndecimum kalendarum aprilium non fuisse diem lune. quare xpristus vndecimo kalendarum aprilium die lune crucifixus non est. quod tamē magister paulus opinatur. Non vult dicere (sicut nos) dictam constitutionem confictam esse quoniam eam (vt apt) repperit in libro gamalielis pauli apostoli preceptoris. Potius aut arbitror a iudeis eidem gamalieli librum illuz ascriptum esse. astute quidem. ne scilicet quisq̄ xpristianorum ob reuerentiā tanti viri dictam constitutionē audeat negare tanq̄ confictam. Nec quem mouere debet. q̄ Rabbi paulus in additionibus super matheum dicit quamdam esse regulam i kalendarijs iudeorum ubiq; et apud omnes diuulgatam. et vsq; in hodiernum diem infallibiliter obseruatam. q̄ prima dies solemnitis pascalis numq̄ est feria secunda. quarta. aut sexta. quoniam non ait eandem regulam obseruatam fuisse temporibus xpristi. Verum tamen est Rabbi paulum illius fuisse sētentie. sumpsisseq; sibi dictam regulam in amminiculum vt assereret q̄ xpristus cū suis discipulis pascha manducauit luna decima quarta legitima et vera. Et ceteri iudei die sequenti luna decimamquarta legitima tantum et non vera. Solemnitas enim paschalis quam iuxta dictam regulam seruari non licuit feria sexta! transferenda fuit ad sabbatum. et ita proportionabiliter credit tam esū agni paschalis. q̄ Innaui xiiij. transferendam de feria quinta ad feriā septimam. ac ad illius vespēram ceteros iudeos luna decimamquarta licite pascha manducasse. Quam opinionem licet aliquando veram putauerim quedam tamen verba scripture sacre perpenſius attendens mutavi sētentiam. Postq̄ enim pensare ceperam verba luce dicentis Venit dies azimorum. In qua necesse erat occidi pascha capitulo suo xxiij. vbi loquitur indubie de die ad cuius vespēram xpristus pascha comedit. Ac verba marci qui de eadem dieloquens capitulo decimoquarto. Primo inquit die azimorum quando pascha manducabant supple iudei. Non alij profecto q̄ qui pascha secundum legem manducauerunt! Hec animaduertens sentire cepi cum Crisostomo eos qui pascha manducabant in die crucifixionis domini! fuisse priuaticatores legis ac manducasse pascha. quando secundum legem non necesse fuit occidi pascha. Nec hec michi tantum causa fuit vt opinionem Rabbi pauli defererem sed alie plures. Vna. quoniam ille in deductione sua conatur inquirere lunam decimamquartam primi mensis pro anno passionis dominice per calculum astronomicum. et tamen tunc temporis a iudeis luna tam prima q̄ decimamquarta paschalis seruabatur quam eis ostendit cidi lunaris hebreorum. sicut ample prius ostensum est. Altera causa quoniam calculus astronomicus Rabbi pauli non concordat calculo preceptoris magistri pauli. qui dicit pro anno passionis xpristi coniunctionem luminarium secundum medium motum ad meridianum sancte ciuitatis iherusalem fuisse octauo die martij hora decima post meridiem et minuto lviij. hoc est hora quinta diei sequentis. diē hebreorum more ab occasu solis incipiendo. Secundum vero calculum Rabbi pauli eadem coniunctio fuit feria quinta horis. xix. cum certis minutis. hoc est hora secūda currete post meridiē

Ac demum tertia causa me retrahens ab opinione Rabbi pauli fuit q̄ secundum eum
neomenia seu luna prima primi mensis non seruabatur eo die in quo coniunctio lumi
narium transcendit .xviij. horas . hoc est meridiem . in hoc enim casu dicit lunam pri
mam transferendam esse ad diem sequentem Cum tamen beda dicit libro de temporib⁹
capitulo quadragesimotercio q̄ si lunam paulo ante vesperam accendi contigerit
mox sole occidente primam computari et esse necesse est . sicut supra patuit capitulo se
cundo particula prima /

*Octaua particula continet solutionem trium rationum quas R. Paul. adducit
in assertiois sue corroboracionem /*

Istius preterea Magister Paulus assertionem suam aliquibus fulcire rati
onibus . quarum prima est . xpristus (cum lazarus langueret) a sororibus
illius vocatus . aduentum suum ad duos dies distulit . vt scribitur Johan
nis vndecimo quatinus eum quatrduanum excitaret . et iam fetentem . ne sci
licet iudei potuissent dicere lazaru non mortuum fuisse . sed sincopi passum . ergo cu
pro mortis contestatione secundum medicos necessarie sint hore septuaginta due
que tres dies integros efficiunt ! videtur xpristum tribus diebus integris mortuum
fuisse Alioquin forte dixissent iudei xpristu nondum mortuum esse sed tantum constitu
tum in extasi . et ita misterium de resurrectione vacillaret . Quoniam hec ratio te
nere videtur a simili data sufficienti dissimilitudine ! facile repellitur . Lazarus quippe
ex lento languore paucis conscijs mortuus est Expectandum ergo fuit donec multi ve
nirent ex iherusalem ad consolandum martham et mariam super morte fratris . quos
de illius morte constat cercioratos fuisse per quatrduum sue sepulture . congrue
bat itaqz in attestationem mortis lazari eum quatrduanum illis presentibus excitari
Xpristus vero post concussionem innumeras post flagella spineam coronam . exten
sionem eius et acclauationem in cruce . effuso pene toto eius sanguine . pluribus as
tantibus et videntibus ! tandem spiritum tradidit . Ita vt opus non fuerit mortem
eius per longam moram temporis attestari . Nec puto quemq̄ illorum qui presentes
aderant suspicatum fuisse . q̄ tantum sincopi passus fuerit / fuerunt insuper de eius
morte testes q̄ plures / Nam centurio qui vidit q̄ clamans expirasset ! accersitus a
pilato . eundem de morte domini certiozem reddidit . Marc. decimoquinto . Milites
quoqz qui (confractis cruribus vtriusqz crucifixorum cum xpristo) vt cum mortu
um viderunt ! non fregerunt eius crura . sicut habetur . Iohannis decimonono . Pro
morte vero lazari non reperimus concurrisse tot indicia Non fuit igitur hincinde par
ratio vt resuscitatio differretur . Innuuit preterea Magister Paulus talem ratio
nem Instituit ecclesia baptismum fieri tribus immersionibus et tribus elevationibus
in signum q̄ xpristus in sepulchro quieuit tribus diebus et tribus noctibus .

ergo tot diebus et noctibus in sepulcro quieuit ad sensum quem huiusmodi verba pre-
 le ferre videntur. Antecedente concessio. consequens non est christum in sepulcro
 quieuisse tribus diebus et tribus noctibus integris exclusa synodoche. Nec mirum.
 Nam de necessitate baptismi non est baptizandum ter immergi et ter eleuari tribus im-
 mersionibus et eleuationibus integris exclusa synodoche. Adducit insuper Magē
 Paulus pro assertione sua rationem aliam precedentibus longe pregnantiorē que
 sic videtur posse formari. Qualiscumque fuerit annus crucifixionis domini (si tamen
 fuerit vnus illorum in quorum aliquo verisimiliter crucifixus est) Nec vetustiores
 ecclesie doctores ponentes christum passum vndecimo kalendaz aprilium vt theophi-
 lus. Nec posteriores ponentes christum passum octauo earūdem kalendarum vt ihe-
 ronimus et Augustinus inuenire poterunt aut vndecimum aut octauum diem dictaz
 kalendarum fuisse feriam sextam. ergo christus feria sexta passus non est. consequē-
 tia tenet. quia probabile videtur christum passum esse iuxta alteram dictarum opinio-
 num. Verum in antecedente supponit qd theophilus et alij vetustiores ecclesie docto-
 res opinati sunt christum crucifixum fuisse vndecimo kalendaz aprilium cum tamen i
 superioribus luculēter ostensum sit eos sensisse qd decimo earūdem kalendarum passus
 sit. Attamen dato qd illa fuerit eorum opinio. dicet forte qd eque efficax est argumen-
 tum. quia nec decimo kalendaz aprilium reperirent fuisse feriam sextam. Si Magē
 Paulus aduertisset quales defensores habuit vtrazqz dictarum opinionum non assup-
 sisset tam temere qd assumpsit. vt enim in capitulo primo presentis tractatus ostēsum
 est! Gerlandus cupiens defendere sententiam Theophili dixit christum passum anno
 etatis sue tricesimo quinto corrente. qui fuit annus quintus cikli decemnouenalis ter-
 cij in magno clico dyonisi habens. g. pro littera dominicali. Fuit igitur octauo kalen-
 das aprilis (vbi signatur. g.) dies dominica. et ita tercio die precedenti puta decimo
 earūdem kalendarum feria sexta. eodem autem die et feria theophilus opinatus est
 christum crucifixum esse. Marianus vero qui sententiam Iheronimi et Augustini
 defendere conatus est. dixit christum passum anno etatis sue tricesimotercio corrente. qui
 fuit decimustercius cikli decemnouenalis primi in magno clico dyonisi. et bissextilis
 habens. cb. pro litteris dominicalibus. fuit ergo sexto kl aprilis (vbi signatur. b.)
 dies dominica. et die tercio precedenti feria sexta. Quo die et feria secundū iheronimū
 et augustinū christus crucifixus est. Audire vellem quid ad hec dicet. N. paulus qui
 de summis fidei nostre doctoribus asserere presumpsit. qd quocūqz anno christum crucis-
 fixum dixerint! non inuenient diem quo eum crucifixum asserunt! fuisse feriam sextam
 Nichi tamen non placet dicta mariani defensio. Tum quia secundum eam christus
 passus fuit anno etatis sue tricesimotercio corrente. qd peme nostre veritati inuente
 contrariatur. Tum quia sic christus passus fuisset āno. xij. cikli decemnouenalis ecclesie
 qui tamē ab eusebio cesariensi longe post inuentus est. et i nycena synodo canonizatus
 Tum quia annus presens quē ecclesia scribit ab incarnatione domini M. cccc. lxxvij.
 secundum computum mariani vigintiduoibus annis additis esset Millelunus quingen-
 tesimus decimus. Nichi autem i mentem cadere nō potest qd ecclesia erret in annis do-
 mini numerandis. Tum quia marianus cum tueri conetur dictam Iheronimi et augus-
 tini sententiam! eisdem tamē in alijs apte contradicit. Nam scdm iheronimū i prologo
 quē cronicijs Eusebij cesariē premitit Ab āno xv. tyberij cesaris vsqz ad xij. ānū
 valētis q. iterijt! numeratur tricēti. li. et scdm augusti. viij. de ciuitate dei ca. vltio

Ab anno quo spūs sanctus missus ē ydibus maij vsq; consulatum honorij reperiuntur
impleti anni tricenti lxx. Anni autem predicti multo plures essent si mariano credere-
tur. Aliter ergo declarandū est qualiter defendi possit xpūm viij. kl aprilis. ac fe-
ria sexta. crucifixum esse. Ad cuius declarationem opus erit reminisci qualiter ad iue-
niendum lunam xij. ad cuius vespam xpūs pascha māducauit: nec recurrendū est ad
calculum astronomicum. nec ad cursum cicli decēnouenalis ecclesie. sed ad cursum cicli
lunaris hebreorum. sicut in precedētibus abūde declaratum extitit. Opus etiā erit cog-
noscere. q̄ temporibus xpi non cucurrit apud romanos ciclus solaris quo nunc tēpo-
ris vtitur ecclesia. sed alius quem intendebat Julius cesar. qui non longe ante xpi na-
tiuitatem annū solare romanis instituit. Que quoniam non paucis verbis declarari
poterūt. ne forte legētibus ex prolixitate fastidiosus efficiat. Hic presenti tractatui
finem statuam. In altero prout vires suppetent ostensurus que conferent non tantum
ad soluendum argumentum. sed pauli pretactum. sed ad fulciendas corroborandasq;
dictas veritates /

**Prologus in tractatum secundum operis presentis. In quo inquiretur via qua
declinari fulcra et defendi poterunt veritates que de tempore dominice passionis i pri-
mo tractatu sunt inuestigate /**



Iuribus forsan nouum et inauditum videbitur, quod circa calcē pre-
cedentis tractatus dictum est. temporibus xpi non fuisse eundem
cursum celi solaris. quo nunc temporis utitur sancta mater ecclesia.
Opinantur quidem omnes fere tam cōpotite q̄ astronomi. Postq̄
Iulius cesar romanis instituit annum solare tricerentorum lxxv. die-
rum et vnius quadrantis. Iussitq̄ ut anno quolibet quarto dies vn⁹
ex quadrantibus quatuor annorū excrecens intercalaretur! Hanc
illius ordinationem vsq̄ in hec tempora inuolatā persistisse. Longe tamen aliter
cersebunt qui ad legendum veterum et fidedignorum auctorum libros (ut saturnalia
macrobij, libros suetonij de vita xij. cesarum. aliorumq̄) suas operas contulerunt.
Ex his profecto perspicuum est. cursum celi solaris interim frequenter mutatum esse.
Nec mirum quoniam inter celi solare et lunarem hoc interest. quod celi luna-
rem (cum motum lune sequatur) non contingit sic ad hominum voluntatem mutari. si-
cut autores predicti celi solare testantur. iteratis vicibus immutatum. Cum
quidem Iulius cesar annum solare instituens iussit anno quolibet quarto vnum diem
intercalari. sacerdotes templi (quibus commissa fuit intercalandi potestas) anno quo-
libet quarto incipiente intercalarunt diem quem ad intentionem Iulij cesaris interca-
lassent. anno quarto transacto. seruantes scilicet bissextum post quosq̄ duos annos
cōmunes. quem post tres annos cōmunes seruare debuissent. Permansit hic error ā-
nis. xxxvi. donec in tot annis Augustus cesar deprehenderet seruatos fuisse bissextos
xij. cum seruandi fuissent. ix. tantum. Quamobrem ordinavit ut loco trium bissextorū
quos plus debito sacerdotes seruauerunt. annis xij. cessaretur a bissexto. utq̄ de post
anno quolibet quarto transacto (sicut Iulius intenderat) vn⁹ dies intercalaretur. Aut
qd̄ idem est. ut nō nisi transactis trib⁹ annis cōmunib⁹ sequebatur bissextus. Hec ab
autorib⁹ prenarratis apte cōscripta sūt. Quis ex his nō videt apd̄ romanos (postq̄
eis institut⁹ est annus solaris a Iulio) variū fuisse cursū celi solaris ad hominū volūta-
tem. Sicut enī cū quartus ann⁹ est bissextilis. celi solaris i annis quater septem id ē
xxviii. circūuoluitur! Ita cū quisq̄ tercius fuit bissext⁹. circūuoluebatur in annis ter
septem id est xxi. Et cum nullus fuit bissextus. circūuoluebatur i annis septē. Que ma-
nifesta sunt cuilib⁹ attendēti. His ita se habentibus. nō apparet via cōmodior ad certe
noscedum quis celi solaris apd̄ romanos cucurrit temporibus xpi. q̄ si scrute-
mur quo anno imperij sui Iulius cesar annū solare instituit. Et quoto de hīc āno xpi
stus nat⁹ ē. et quoto crucifix⁹. Scimus quidē ex beda libro suo de temporib⁹. q̄ Iulij
cesar i curia cōfessus iterijt post ānos quatuor et mēses sex. q̄ regnare cepat. Cui suc-
cessit octavian⁹ Augustus. quo regnāte scdm̄ euangeliū luce! xpi stus nat⁹ est. Suc-
cessit autē augustō tyberius. cuius āno. xv. (sicut idē lucas testatur) baptizatus est a
Iohanne. ac dehinc āno quarto crucifix⁹. sicut arbitror i tractatu primo luculenter de-
mōstrasse. Hec nō tātum cōferent ad sciendum quo celi solari tunc temporis vsi sūt
romani. sed (ut existimo) ad inueniendum viam qua declarari fulcra tueriq̄ poterūt
non sole veritates quas i priori tractatu p̄ mea virili scrutatus sum. s; et alie p̄plures

Presens itaq; tractatus diuidetur in tria capitula In quorum primo (tribus premissis ypotesisibus) inquiretur via predicta. In secundo ad eiusdē vie corroboracionē ostendetur qualiter p̄ eam plures veritates (que vel hactenus dubie fuerunt. vel penitus ignote) in lucem deduci poterunt. Et in tercio qualiter innotescat ex eadem via quid singulos abduxit in errorem. qui non recte senserunt de tpe dñice passionis. Primum capitulum habet octo particulas /

Prima cōtinet ypothesim/ quoto āno imperij ^{Julij} Julius cesar ānū solarē romais instituit

Secunda cōtinet ypothesim/ quoto āno cidi solaris/ quem Julius intenderat. xp̄ist^{us} natus est.

Tercia continet ypothesim quoto anno imperij Augusti xp̄ist^{us} natus est.

Quarta continet viam qua Fulciri defendiq; poterit veritas de anno die/et/ feria quibus xp̄ist^{us} passus est/et/resurrexit

Quinta continet defensionem vie predictę. licet aduersari videatur doctrine quorūdam historiographorum/et compositorum.

Sexta continet pro defensionē vie predictę declarationem. q̄ ciclus solaris (quē Julius intenderat) interea per patres ecclesie primitiue mutatus est.

Septima continet solutionem vnius obiectionis/ que videtur fieri posse contra viam predictam. occasione cicli solaris.

Octaua continet solutionem cuiusdam obiectionis/ que contra viam predictam videtur fieri posse/ occasione cicli lunaris hebreorum.

Secundum capitulum (in quo pro corroboracione vie predictę declaratur/ q̄ per eam plures veritates hactenus vel dubie/vel penitus incognite palam innotescunt) continet quinq; particulas.

Prima particula continet declarationem/ q̄ ex dicta via certum est/ xp̄istum natum esse die dominico. quod licet a doctoribus posterioribus asseratur a nullo tamen antiquorum reperitur assertum.

Secunda cōtinet declarationem q̄ certum est ex dicta via/ xp̄istum baptizatū ēē anno etatis sue xxxi. currenate sicut senserunt doctores antiqui. licet cōtrā aliter sentiat

Tercia continet declarationem. q̄ ex dicta via certum est spiritū sanctum die p̄the costes sup̄ ap̄los descendisse die dominico. l̄ de hoc nō irrōnablē dubitatū sit a plibz

Quarta continet declarationē. q̄ p̄ dcām viā cōcordari possūt scribētes a natiuitate dñi. cum illis qui scribunt ab incarnatione. licet eos vno anno p̄ueniāt ab viij. kl̄ Januarij vsq; octauū diem kl̄. aprilium.

Quinta cōtinet declarationē. q̄ p̄ dcām viā iueniri possit/ qd beda suavit iquiri formidās tamē/ q̄ dixi (nisi deo suffragāte) posset inueniri/

Tercium capitulum in quo p[ro] confirmatione vie p[re]dicte declaratur q[uo]d per eam in-
notescit quid singulis errantium circa tempus passionis domini ratio fuit a veritate
deuian- : continet sex particulas /

Prima continet causas ex quibus inducti sunt theophilus et sui sequaces vt diceret
xp[istum] passum decimo kl[ar] aprilis Et soluntur eorum rationes

Secunda continet causas inducentes tertullianum suosq[ue] sequaces vt diceret xp[istum]
passum .xxx. aut .xxxi. etatis sue anno Et soluuntur eorum rationes .

jxxxiii Tercia continet causas inducentes copotistas . gerlandum quidem vt diceret xp[istum]
passum anno etatis sue .xxxv. currente p[ri]mo kl[ar] aprilis . Marianum vt diceret eum pas-
sum anno etatis .xxx. currente viij. kl[ar] aprilis . et victorium vt diceret xp[istum] passum
eodem anno . vij . kl[ar] aprilis . et soluuntur eorum rationes .

Quarta continet causas inducentes astronomos Johannem de muris et rogerium
bachon vt dicerent xp[istum] passum anno etatis sue .xxxij. currente .iij. nonas aprilis .
Et soluuntur eorum rationes

Quinta continet causas propter quas inductus est . Ag[ostinu]s . pau . vt diceret xp[istum]
passum xi. kl[ar] aprilis feria secunda ac resurrexisse viij. earundem kl[ar] feria quinta

Sexta continet causas propter quas Iheronimus et Augustinus cum eorum se-
quacibus attigerunt soli in premissis veritatem /

Capitulum primum secundi tractatus in quo inquitur via prefata.
 Prima particula continet ypothesin . quoto anno imperij sui Julius cesar annum
 solarium romanis instituit



Julius cesar anno imperij sui primo instituit romanis annum solarium
 tricentorum . lxx . dierum et vnius quadrantis . ordinans vt anno quo
 libet quarto vnus dies ex quadrantibus resultans inter caletur . On
 de macrobius in saturnalijs introducit pretaxatum qui cum choro
 disputans ita dicit . Gaius cesar omnem inconstantiam temporum
 vagam adhuc et apud romanos incertam . in ordinem statute diffini
 tionis coegit . annitente sibi . Marco . flauio scriba . qui scriptos di
 es singulos ita ad dictatorem retulit : vt ordo eorum inueniri facillime possit . Et pau
 cis interpositis prosequens de Julio subdit . Post hoc imitatus egiptios ad numerum
 solis qui diebus cclxx . et quadrante cursum conficit . annum dirigere contendit . Et
 infra . Ne ergo quadrans deesset . statuit vt quarto quoque anno sacerdotes (qui cura
 bant mensibus et diebus) vnum intercalarent diem . Sic annum civilem cesar habi
 tis ad lunam dimensionibus constitutum . edicto palam posito publicauit . stare quo
 que potuisset in posterum . ni sacerdotes errorem sibi nouum . ex ipsa emendatione fe
 cissent . Nam cum oporteret diem (qui ex quadrantibus conficitur) quarto quoque
 anno confecto . antequam quintus inciperet intercalare . Illi quarto non peracto sed
 incipiente . intercalabant . Hic error sex et triginta annis permansit . quibus annis
 intercalati sunt dies xij . cum debuissent tantum nouem intercalari . Sed hunc quoque er
 rorem sero deprehensum correxit augustus . qui annos xij . sine intercalari die transigi
 iussit . vt illi tres dies qui per annos triginta et sex excreuerant . sequentibus annis xij .
 nullo die intercalato . deuocarentur . Post hoc vnum diem secundum ordinationem cesa
 ris quinto quoque anno incipiente . intercalari iussit . His verbis pretaxati consonant
 que li . de vita xij . cesarum suetonius commemorat scribens primo de vita Julij . ac de
 hinc de vita augusti . de quo signanter dicit . quod postquam pontificatum maximum suscepit .
 condidit duobus forulis auratis sub palatini apollinis basi . annum a diuo Julio or
 dinatum . sed postea negligentia turbatum et confusum . rursum ad pristinam ordinatio
 nem redegit . Ex premissis suadet tripliciter quod Julius anno imperij sui primo an
 num solarium instituit sicut dicitur in ypothesi . Primo . nam vt patet ex verbis ma
 crobij annum solarium instituit dictator existens . Electus est autem in dictatorem anno
 imperij sui primo . Nam pompeio deuicto ingressus alexandriam egipti (vt lucanus scri
 bit libro 1 .) usque in profundam noctem disputauit cum achoreo . a quo didicit quanti
 tatem anni solaris . Dehinc romam rediens consul et dictator creatus est . et hinc in hy
 spaniam contra pompeianos percessit . quibus deuictis cum triennio et . vi . cum medio
 mensibus principatum tenuisset . occisus est . sicut legitur in cronicis martinianis . Be
 da vero tempus vtrumque complectens tam quo rediens ex egipto dictator creatus est .
 quam quo (deuictis pompeianis) rediens principatum obtinuit . Cesar inquit in curia
 confossus interijt post annos quatuor et sex menses quam regnare cepit . Interijt au
 tem ydibus martijs vt scribunt Eusebius suetonius et Ouidius in de Fastis . Quis non
 videt ex his Julium primo imperij sui anno fuisse dictatorem ac in eo romanis an
 num solarium instituisse . Secundo suadet ad idem sic Nam attestante macrobio

Julius annum solarein instituens ad lunam respectū habuit In hoc itaqz romulū imi-
tatus • qui primo romanis annum • x • mensium instituens cuiuslibet mensis initū ex
illo sumebat die • quo lunam nouam videri contigisset • vt scribit macrobius Vnde
quo die viderat tempore vernali lunam nouam ! primum mensem anni sui puta mar-
tium inchoauit • Ita et Julius annum solarein instituens • non prius incepit primū
eius mensem • Ianuariū scilicet • q̄ post transactū solstitium hyemale ! vidisset lu-
nam nouam In nullo autem annorum quibus Julius imperauerat • nouilunū con-
tigit kl Ianuarij nisi in anno imperij sui primo • qd clare liquet ex solito astronomico
calculo • fuit enim eodem anno ad longitudinem vrbis romane vera conūctio lu-
minariū vltima decembriis completa • horis xij • post meridiem 2 minutis lvij • qua-
re die sequenti puta kl Ianuarij fuit nouilunū Hinc ne palam est si Julius cum luna
noua primum mensem anni sui solaris incepit ! ipsum anno imperij sui primo annū
solarein romanis instituisse ? Qd et tercio suadetur sic Nam vt patet ex verbis sue-
tonij Augustus adeptus pontificatum maximum reformauit errorem sacerdotum •
qui xxxvi annis errarunt in seruatione anni solaris quem Julius instituit • Augustus
autem a senatu pontifex maximus appellatus est anno imperij sui xxxi^o fuit autē idē
annus xxxvi^o ab anno primo quo Julius regnū obtinuit • quorum vtrūqz pa-
tet ex croniciis eusebij Hinc ergo rursus apparet qd Julius annum solarein romanis
instituit anno primo quo regnare ceperat sicut dicit ppothesis

*Secunda particula continet ppothesin quoto anno cikli solaris quem Julius itē-
derat ppositus natus est • puta x^o secundum compotum dyonisi*



Annus primus quem Julius cesar instituit (si nullus iteruēisset error)
fuit in ciclo solari secundum compotum dyonisi xxi^o vtpote primus triū
annorum comunium habens A • pro littera dominicali • Pro cuius ampli-
ori declaratione rememorandum est ex saturnalibus macrobij qd varius
fuit cursus annorum apud Romanos • Romulus enim eis instituit annū
x • mensium • dierum vero tricentorum et quatuor • Verum cum numerus iste cursui
solis non conueniret ! contigit non nunq̄ vt calor in hyemalibus proueniret mensi-
bus • et frigus in estiuis • Qd cum euenisset ! tot assuinebantur dies • quot videbātur
sufficere vt qualitas celi mensi congrueret iminenti Dehinc numa pompilius addi-
dit āno romuli dies quinquaginta • constituitqz romanis annū • xj • mensium ac die-
rum tricentorum quinquaginta quatuor • forsā grecos imitatus • Paulo tamen post
in honorem numeri imparis vñ diem adiecit • Cum igitur romani cursū solis ad-
uertentes suo perpenderent anno decem deesse dies cum quadrante ! constituerūt mē-
sem intercalarem non ānis singulis • sed alternis • primo quidem mensem • xx • diez
dehinc mensem dierum xxi Qua tandem intercalandi ratione sublata (quoniā sacer-
dotes quandoqz publicanis gratiam facere volentes ānum protraxerant) magna hic
confusio contigit in annis romanorum Quobrem Julius cesar omnem huius-
cemodi confusionem tollere cupiens • imitatus egiptios ! instituit annū solarein tri-
centorum • lxx • dierum et vnius quadrantis • tanto namqz tempore sol dicitur zodia
cum ab eodem puncto ad eundem peragrarē • Priusqz tamen Julius annū suū in-
stitueret ! assumpsit omnes dies qui confusionem facere poterant • Et factus est an-
nus confusionis vltimus dierum quadringentorum quadragintatrium • vt legitur in

saturnalibus macrobii. Ac mensium prout sicut scribit suetonius. Erant enim in eodem anno menses
xii. secundum ordinationem populi. Et iuxta consuetudinem in eum inciderat mensis intercalaris.
Præter quos tredecim menses Julius inter nouembrem et decembrem interiecit duos alios
menses. quos ex diebus residuis recollegit. Dehinc in primis kalendis Januarii incepit
annus solaris cum quo similiter scriptum est primo kalendarii romanum quod eundem annum representat.
Quod inueniens macrobius qui loquens de. M. Flauio scriba. Dies inquit singulos conscrip-
tos ita ad dictatorem retulit. ut eorum ordo facillime posset inueniri. Continet enim kalenda-
rium Romanum tot dies quot sunt dies integri in anno solari puta tricetos lxx. Ne autem
quadrages deesset. ordinatum est a Julio ut quolibet anno quarto dies ex quadratibus consur-
gens intercalaretur. non alibi profecto quam ubi prius fieri consuevit intercalatio. puta. vi-
kal. martii. Quobrem idem annus dictus est bissextus quod in eo eodem die kalendarii computatur
his dies septem kal. martii. Ex præmissis liquet romanos ante Julium non usus fuisse kalenda-
rio quo nunc utitur ecclesia. tum quoniam huiusmodi kalendarii plures continere dies quam annus
vel romuli vel nunc populi sicut dictum est. tum quoniam in eodem kalendario quolibet quarto
anno tantum intercalatur unus dies. Sed alternis annis populi intercalabatur mensis prout. aut
xxi dies. In annis vero romuli intercalabatur dies non in numero certo sed tot quot vi-
debatur sufficere ad coequandum tantis mensibus æstiuos quam hyemales ad dispendium celestem. quoti-
ens ab ea in calore vel frigore discrepabant. Quoniam autem in kalendario romano sunt di-
es triceti lxx qui faciunt. lii. ebdomadas cum uno die. Julius autem M. Flavius distinxit sep-
tem dies cuiuslibet ebdomade per septem primas litteras alphabeti latini. singulos quidem dies
vicissim per singulas litteras. ita quod in anno primo quem Julius instituit primus dies cuiuslibet
ebdomade representabatur per a. in secundo per g. in tertio per f. et sic consequenter in litteris retro-
grediendo. que retrogressio contigit propter unum diem qui ultra ebdomadas in kalendario
supercrescit. Hic in anno bissexti propter excrescentiam duorum dierum primus dies ebdomade
representatur per duas litteras. per unam ante punctum intercalationis et postea per aliam.
Primus autem dies ebdomade vocatur a nobis dies dominicus quoniam in eo dominus natus
est et resurrexit. et secundus feria secunda. et tertius feria tertia. et sic deinceps. Apud gentiles
vero quales erant romani temporibus Julii quilibet dies ebdomade nomen sortitus est ab
aliquo septem planetarum primum a sole secundus a luna tertius a Marte quartus a Mercurio
quintus a Jove sextus a Venere et septimus a Saturno. Si quæras cur romani primo
diei ebdomade tribuerunt nomen potius a sole quam a Saturno qui est primus planetarum. Pre-
terea cur dies ebdomade non nominati sunt a romanis eo ordine quo planete locantur
in celo? Ad primum facile est responsio. Cum enim Julius annum instituerit ad cursum solis
non iniecit si a sole primum diem anni sui. et ita primum diem ebdomade primæ reli-
quarumque ebdomadarum nominavit. Ad aliud respondet Jo. de sacro boscho in suo
compoto quod gentiles opinabantur singulos planetas secundum suum ordinem dominari
singulis horis diei ac quolibet diem ab illo denominari propter quod dominari contingit in eis ho-
ra prima. ubi gratia cum gentiles primum diem ebdomade appellarent diem solis. et dicerent in e-
hora prima sol dominari. consequenter dixerunt in e- hora secunda dominari Venere. in tertia mer-
curium in quarta lunam in quinta saturnum etc. Completis igitur horis ter septem
id est. xxi. et rursus dixerunt in hora. xxii. dominari sol. In xxiii. Venere et xxiiii.
mercurium. Ac hora prima sequentis diei dominari lunam. Illum ergo diem a luna
denominarunt. Et proportionabiliter dixerunt de diebus sequentibus. His ita se
habentibus. Patet primo quod annus primus solaris institutus a Julio fuit ad illius
intentionem. primus inter tres annos comunes. Julius enim annum instituens exten-
dit n.

fuit anno quolibz quarto vñū diē intercalādū esse. seu qđ idē est quēlibet ānū quartū fore bissextile cōsequēs ē ergo qđ voluit tres ei⁹ primos ānos esse cōēs Iterum patet primū ānū solarē Julij habuisse A. pro lra dñicali. Nā prim⁹ dies eiusdē āni ac prim⁹ ei⁹ ebdomade designabatur p primū diē kalēdarij romani tunc vel a Julio vel a M. Claudio cōscripti. prim⁹ autē dies eiusdē kalēdarij representatur p primā lraz alphas habeti latini que ē. A. primus ergo dies ebdomade primē dñi āni designabatur p A. Primus autē dies ebdomade que cētiles appellantur diez solis. a nobis dicitur dies dñicus. Euidēs ē ergo diez dñicū āni primi quē Julij instituit representatū esse p. A. et p cōsequens eūdem ānū habuisse A. pro lra dñicali cūqz fuisse primū triū ānoz cōiū et ita xij celi solaris scđm cōpotum dyonisi⁹ sicut assumptū est in principio presentis particule Quomā igitur āno debet q̄to Julius occis⁹ est et ei successit augustinus cui⁹ āno xli. xp̄s nat⁹ est sicut patebit in particula sequēti. cōsequens est ānū i quo xp̄s nat⁹ est fuisse xlv. ab āno primo solari quē iulij instituit Quare si quis i celi solari circūgirādo p̄grediatur ab āno xij. vsqz ad ānū xlv dehinc sequētē inueniet illū esse decimū scđm cōpotum dyonisi⁹ primū scilz triū ānoz cōiū et habentē b. pro littera dominicali conformiter ad ypothesim in hac particula declarandam

Tercia particula continet ypothesim Quoto āno imperij augusti xp̄istus natus est. puta xli.

Anno imperij Augusti xli. xp̄istus nat⁹ ē Hec ē sētentia tertulliani qui tāte fuit auctis in ecclā dei qđ sit⁹ cyprian⁹ martir nunq̄ absqz tertulliani lēione vñū diē preterierit vt scribit Iheronim⁹ i cathologo viroz illustriū Illius enim verba recitās Iheronim⁹ sup danielē dicit sic Cleopatra cum Augusto regnauit ānis xij Post cleopatraz ānis xliij iperavit Nā oēs āni augustin tuerūt numero. Ibi. videamus autē quomā in xli. anno imperij eius nascitur xp̄us Idem sensit iheronim⁹ qui in plogo quē cronici⁹ eusebi⁹ premittit Ita dicit xli. augusti āno natus. xv. tiberij predicare osus est Nec obstat dicte ypothesi qđ a pluribus celeberrimis historiographis scribitur xp̄istū natū esse āno augusti cesaris xli. Hāc etenim dissensionē verbalem tantū exisimo Pro cui⁹ dilucidatiōe sciendum qđ iuxta diuersitatem ānoz diuersa sunt illoz initia. ānoz enim quidā sūt emergentes et quidā vsuales. Emergentes incipiūt eo diē kalēdarij quo res (cuius āni cōputantur) incepit esse. vsuales autem ānos nationes diuersē differenter inchoant. Romani suos ānos vsuales inchoant kl ianuarij Egiptij scđm bedā suos ichoāt quarto kl septēbris. Et greci suos kl decēbris. vnde quomā August⁹ imperiū adiit xvi. kl maii vt ouidi⁹ scribit libro de fastis. Eodem diē inceperūt āni imperij illi⁹ emergentes. Anni autem illi⁹ vsuales pri⁹ inceperūt apud romanos quidē kl ianuarij proximē precedentib⁹. Et apud grecos kl decēbris Apud egiptios vero quarto kl septēbris. Loquentes ergo de ānis imperij augusti vel emergētib⁹ vel vsualib⁹ romanorū. dicūt xp̄istū natū āno imperij ei⁹ xli. Loquentes vero de ānis vsualibus vel grecorū vel egiptiorū. xp̄istū natū dicūt āno imperij augusti xli. Nō diuersitatis ē manifesta Nā loquendo de ānis vsualib⁹ vel egiptiorū vel grecorū pri⁹ currere cepit ānus imperij augusti xli. qđ xp̄istus nasceretur Sed xp̄o nato currebat adhuc apud Romanos ān⁹ Augusti xli. vsqz diē octauū sequentē puta kl ianuarij De ānis autem emergētib⁹ loquendo nō prius currere cepit annus imperij augusti xli. donec

adueniret dies xvi kl mayaz. Ex premissis liquet eū eusebiū in ecclesiastica hysto-
ria scribit xpūm in bethleem natū āno cesaris augusti xlii. Scribit enī grece. q̄
obit more grecoz ānū inchoauit kl decēbris. Postq̄ aut eadē hystoria p̄ rufinū in ser-
monē latinū trāllata ē Et in ea nrī legerūt hystoriographi xpūz natū āno imperij Au-
gusti xlii. eos opinor nō mutato numero sile scripsisse. q̄ si loquāt̄ de ānis vsualibz
rōnoz. cū eusebiū de ānis grecoz locut⁹ sit. manifestū ē eos p̄s talē ānoz equocatōez
deceptos ēē. Si vō loquant̄ (sicut eusebiū) de ānis grecoz. ecē cū eo sentiūt. nec ppo-
thesi nisi vbo dūtaxat cōtradiciūt. ppothesi enī intelligēda ē de ānis vsualibz romanoz

**Quarta pticula cōtinet viā q̄ declarari fulcriqz poterit veritas de āno die et feria
quibz xpūs passus est et resurrexit**



p̄ premissis tribus ppothesibus colligitur viā q̄ declarari defendiqz poterit
xpūm āno etatis sue xxxiiij. currente. viij. kl april. feria sexta. crucifixū
esse. Et vi. eazdem kl die dnico resurrexisse. sicut late declaratū est in traci-
tatu precedēti. Qd̄ vt planius inotescat. in primis repetēdū est. q̄ Julius
postq̄ regnauerat ānis q̄tuor z sex mēlibz. interemptus est p̄dibus martij vnde li-
quet eū regnasse ānis sex p̄ synodothen. si tamen kl Januarij more Romanoz ānos
incipiamus. Regnauit quidē anno eius vltimo solis duobz mēlibz z medio. vsqz
scilicet p̄dus martij. Et āno eius primo solis tribz mēlibz z medio. puta postreina
medietate nouēbris. z toto decēbri. duobzqz mēlibz quos illo āno Julij inter nouē-
brem z decēbrem interiecit. Primus autē q̄tuor ānoz intermediorz fuit ānus primus
solaris. quē Julius romanis instituit. vt ostēsū est in prima particula. Interemp-
to Julio. eidē in regno successit Augustus. cuius āno xli. nat⁹ est xp̄stus. vt vi-
sū est in tertia particula. Additis igitur ad hos ānos Augusti ānis illis q̄tuor inte-
gris quibz regnauit Julius. patet ānū natiuitatis xp̄i fuisse. xlv. ab āno primo so-
lari. quē Julius romanis instituit. Deductū est autē in scda pticula de āno illo so-
lari primo. q̄ fuit in ciclo solari. xxij. scdm cōpotū dyonisiij. vnde cōsequēs est ā-
nū quo xpūs natus est fuisse decimū eiusdē cidi. sicut ad oculū patet illi qui p̄gredi-
tur ab āno cidi solaris xxij. donec circūgirādo venerit ad ānū. xlv. sequētē. His
affētiūt cōpotiste. Aliūt enim xpūm natū āno decimo cidi solaris. In vno tamē qd̄
dictum ē diffētiūt. Afferūt enim cū nō nullis hystoriographis xpūz natū āno imperij
Augusti xli. z ānum eundē fuisse decimū in ciclo solari. cum tamen ostēsū sit ānū
quo xp̄stus natus est. nō tātum fuisse in ciclo solari decimū. sed z imperij augusti
xli. Hinc eis euēnit vt inuenire nequeāt p̄ āno etatis xp̄isti xxxiiij. viij. kl aprilij
feriā. vi. z lunā. xv. Absqz q̄ tamen cōcurrētia saluari nō cōtingit ritum matris
ecclesie de tpe dominice passionis. Faciliter autem eandem cōcurrētiā inuenire pot-
runt. si mecum ingredi dignenter viā pretactā. Si videlicet cōfiteātur xp̄istū na-
tum āno imperij Augusti xli. z eum ipsum ānum fuisse decimū in ciclo solari. pri-
mūqz cuiusdā magni cidi quingentozxxxiij. ānoz quē depinxi. ipsum incipiēs ab ā-
no qui fuit xlv. ab āno primo solari a Julio romanis instituto. Progredientes ei
in hoc magno ciclo ab āno eius primo. si nō cessent donec venerint ad ānum eiusdē
cidi tricesimumquintū. inueniēt illum in ciclo solari xvi. habentē. b. pro leā dnica
li. q̄re cū vi. kl april signetur. b. idē dies eiusdem anni necessario fuit dies dnico.
Fuit iḡ die tercio precedēti puta viij. eazdē kl feria sexta. Idetiā ān⁹ fuit xiiij. cidi
luaris hebreoz. q̄re scdm eoz cōpotū eod̄ āno viij. kl. april fuit lunā. xv. sicut i pre-
d. m

et dēti tētatū habūde declaratū ē. Quis igit nō videt eod āno viij. kl april fuisse cō
currētā tā luc. xv. q. ferie sexte? Et autē i cūdē ānū icidit ān9 etatis xpi xxxiij9 sic
ostēditur pā ipēmet ingē paul9 loquēs de ānis etatis xpi eos dē exordiedos ēē xpv.
die decēbris quādo ipūm natū fuisse nulli dubiū ē. Si igit i āno primo dicti magni ci
cli xpus nat9 ē i eo vixit sol vii diebz. Et si crucifix9 ē āno xxxv. eiusdē cili viij. kl
april vt sētiūt Theroniū9 z Augustin9 i eo nō vixit tribz mētib9 integris. deerāt enī
dies vii. vixit autē itegris ānis xxxiij itēmedijs. Ex his ne pspiciū ē xpūm(dū cruci
fix9 est) egisse ānū etatis sue xxxiij9. Itāc vt dictū ē eod āno viij. kl april cōcurrisse
feriā sextā lunāqz xv. Posthac spero. M. pau. dicere nolet de sūmis fidei nre docto
rib9. q. die viij. kl aprilū nūq. iueniēt fuisse diem veneris. Cū apta sit via q. a quolibz
facile iueniri possit. etiā p āno etatis xpi xxxiij currete quo. M. pau. xpūz crucifixū
cōfiteatur. viij. kl aprilis fuisse feriā sextā. Quid queso cū iam retrahet ne ritui mēis
eccle. aut maior se cōformet aucti? cū viderit nec suū calculū. nec auctes. nec rationes
in quib9 q. maxime cōfusus est suis assertionibus suffragari.

*Quinta pticula cōtinet defensionem vie predicte. licet aduersari videretur doctrine
quorundam historiographorum et compotistarum.*



Do sunt (vt opinor) ppter que nōnulli forte verēbuntur aggredi viā pre
dictā. Vnū est q. necesse erit eā insequētes i plurib9 cōtradidere doctrine cōi.
tā illoz qui scripserūt hystorias. q. compotistaz. Alterz q. ead viā pncipaliter
imititur cuidā ciclo magno quingētoz xxxi ānoz qui licet eālis sit in numero
ānoz magno ciclo dyonisi9) ab eodē tamen i multis discrepat. Cū itaqz p ciclū dyoni
si9 singul ānis precise repiatur lunā xiiij. pami mē. diesqz dñicus eā pime sequēs. in
quo scdm decreta patrū suādū est pascha. minor videbitur habēda fides illi ciclo. qui
cū ciclo dyonisi9 nō cōcordat. Si deo suffragāte hec repellī poterūt obstacula! null9
erit spo. qui nō pōptissime dictā viā ingredietur. Ad id igit vt repellī valeāt(quātum
vires suppetēt) opas meas cōmodabo. fateor quidē nō facile cōtradiceduz esse doc
trine cōi. qd z in presētis opis plogo suadere conat9 sum. Scrutemur igit in primis
An dicētes iuxta viā pretactā xpūm natū āno iperij Augusti xli. cōtradicat hystori
ographis. qui cōiter cū natū scribūt āno iperij Augusti xliij. Si remēdoremur que su
pra eod. pticula tertia. dcā sunt! plane cōstabit. q. Inter historiographos. quidā ānos
more romanōz inchoāt kl Januarij. quidā more grecoz kl decēbris. Et quidā more
egiptioz q. rto kl. septēbris. Que differēs ānoz ichoatio hoc effecit. vt xpus nascere
tur viij. kl Januarij anno imperij Augusti xli. qui adhuc vii. diebz apd rōnos cucur
rit p9 ei9 natitatē. cū tamen pri9 currere cepit ān9 imperij Augusti xliij9 apd gre
cos kl. decēbris. z apd egiptios q. rto kl septēbris. Nec in hoc inter eos vlla ē real
dissēsiō. Cū igitur incedētes viā pretacta cū rōnis ānos incipiāt kl Januarij. cōsequēs
est vt cū tertulliano z Theroniūno xpūm natum dicāt āno imperij augusti xli. Euse
bius vō cesariēs cū hystoriā ecclesiasticā grece scripserit. et ita cū grecis ānos incepit
kl. decēbris! xpūm natū dixit āno imperij Augusti xliij. Postq. autē ei9 hystoria in
linguā litinā trāslata est. z eā legerunt historiographi latine scribētes! ceperunt vna
cū Eusebio scribere xpūm natū āno imperij Augusti xliij. Qui si de ānis locuti sint
more grecoz! recte sēserūt sicut Eusebi9. Si vō de ānis more romanōz loqui in
tēderint! plane decepti sunt deuiātes scz ab eorū auctore. Quidē equum est vt eis
saltē quo ad hoc cōtradicator. Cōsequēter vidēdū est quid de āno natiuitatis xpi

cōpotiste sēserint. Inter eos p̄les opinati sūt xpm̄ natū āno 2. dicti magni cicli d̄yonisij et ita āno imperij Augusti xliij. decimoq; in ciclo solari Qui vō fuerūt inter cōpotistas famatiores alē sēserūt/gerlād9 enim xpm̄ natū dixit āno viij. dicti magni cicli. Et marian9 xxiij. ānis pri9. vt supra visū ē. Primos motos arbitroz hac rōe Tot ei preterierūt āni incarnationis dñice. quot scribit eccā. nō enīz p̄babile ē eā in ānis dñi supputādis deficere. Sed retrogrediēdo p̄iformiter ab āno p̄esēti tā in magno ciclo d̄yonisij q̄ in ānis quos scribit eccā. repit ān9 prim9 incarnationis dñice coincide in ānū scđm eiusdē magni cicli. Hinc cōsequēs putāt xpm̄ āno eodē incarnatū ēē. Alios motos puto t̄li rōe Si xp̄s nat9 fuisset āno secūdo magni cicli d̄yonisij. aliquis istoz ānoz in eodē ciclo sequētū. puta xxx9 xxxij9 xxxiij9 xxxv9 aut xxxvi9 cōcordassz euāgelice v̄itati et maiorz aucti q̄ dicit xpm̄ aliquo dictoz ānoz etatis sue vi. kl. aprilis die dñico resurrexisse. Cōsequēs ē flm. g. et ātecedēs falsitas cōsequētis p̄z p̄ā die vi. d cāz kl. signat. b. null9 autē dcōz ānoz habuit. b. p̄ lra dñicali. quoz vtrūq; p̄z tam kalēdariū q̄ dñi ciclū ispiciētī. Vtrūq; dcāz rōnū insolubilē existimo nō appet enīz q̄liter solui possit hec secūda rō nisi cōtra dcās v̄itates tam lucide deductas. dicatur xpm̄ āno etatis xxxiij9. currēte vi. kl. april. die dñico nō resurrexisse. Primā autem rōem nemo soluere poterit nisi errare dicat eccām ānos incarnationis natiuitatisq; dñice supputātē. Nephas autē puto de m̄re eccā suspicari q̄ oblita sit āni in quo cum v̄genito dei filio despōsata ē. quo sez āno ille de regalib9 sedib9 in v̄terz v̄ginis descendēs incarnat9 ē et ex eo (dū nasceret9) egressus ē tāq; sp̄s de thalamo suo. Cū iḡ cōpotiste sic mutuo dissētiāt. nec in magno ciclo d̄yonisij designare possint ānū quo xp̄s nat9 ē. quid mirz si null9 eoz assētiatur. Queres forte si d̄yonisij dū ciclū magnū cōficeret etiā errauer9. Pleriq; putāt q̄ sic Alit enīz sigebert9 gēblacēn libro suo de v̄inis illustrib9 loquēs de d̄yonisio q̄ inuissit sibi frōtē cauterio alieni erroris. dū culpat q̄ xxxiij9 ul' xxxiij9 sui magni cicli ān9 nō cōcordat euāgelice v̄itati. Sed absit vt tātū v̄iz errasse dicā. qui (vt de eo testat9 beda libro de t̄pib9 caplo xlvij.) v̄triusq; lingue grece et latine nō ignobili fuit sc̄iā p̄edit9. Et prim9 iuenit vt ānoz t̄pa p̄renōrētur ab incarnatione dñi. qui pri9 ab imp̄ij persecutoris d̄yoclesiani impio p̄renōbatur. Quē etiā v̄lis eccā tāto dignata ē honore. q̄ i ānis dñi numerādis illi9 cōpotū imitetur. Floruit autē d̄yonisij āno incarnationis dñi quingētesimo xxxij9. vnde et eundē ānū posuit in capite sui magni cicli quē suis cōtēporaneis et posteris edidit. q̄tin9 p̄ eū p̄ quolibz āno futuro mox inuenire possēt lunam xiiij. p̄mi mēis diēq; dñicū eā p̄ime seq̄tē. in quo secūdū decreta p̄m̄ paschal. festiuitas celebrat9. Nec respectū habuit ad ānos p̄ecedētes. Ad quos si quis in eodē ciclo retrocedēs vsq; ad t̄pa xp̄i. sit i errore incidit. sibiipsi poti9 imputet q̄ d̄yonisio. q̄ in suo ciclo voluit nō retrocedendū s; p̄grediendū esse. Nec in tali p̄gressu (postq̄ idem cicl9 edit9 est) vll9 vnq̄ rept9 est error. Dices forte. cum beda p̄ v̄ba p̄eallegata sic subdat de d̄yonisio. In suo primo ciclo quingētesimo xxxij. dñice incarnationis ānū ponēdo. manifeste docuit scđz sui cicli ānū ipm̄ fuisse quo eiusdē sacrosce incarnationis misterij cepat. Ex h̄is v̄tiq; v̄bis appet d̄yonisiū intēdisse. q̄ xp̄s āno scđo sui magni cicli incarnat9 est. Hoc autē est erroneū vt patuit. q̄re d̄yonisij videtur non tātū errasse. s; et oib9 cōpotistis idēz sentiētib9 p̄stitisse eam vt errarēt. Dcā v̄ba bede meo iudicio huic initūtur cōdicionali. Si ān9 incarnationis dñice quingētesimo xxxij9 fuit prim9 in magno ciclo d̄yonisij. g. in āno secūdo p̄ecedētis magni cicli q̄ fuit ānoz quingētoz xxxiij. xp̄s incarnat9 est. Quā cōdicionālē indubitātā fateor. dato tamē q̄ sic in ciclo d̄yonisij sp̄ post tres ānos cōs se. bissex9. ita toto t̄pe p̄terito silis fuit cursus ānoz. sub hac cōdicione beda

locutum existio Si vō precesserit ali⁹ cursus ānoꝝ puta q post duos ānos cōmunes
secutus est bissext⁹ . aut q āni plures q̄ tres absqz bissext⁹ fuati sunt . sicut aliquādo
cōtingit apud romanos vt ostēsū est: euidens est dictā cōdicionālē verā nō esse. Nullū
autē autorein habemus qui nos certiorat. q a tpibus xpisti vsqz ad tpa dyonisi⁹ cur-
sus annoꝝ inuariat⁹ pmanlit. Licet ergo dyonisi⁹ in capite sui cidi posuerit annum
incarnationis dñice quīgētēsim⁹ xxxij! Ex hoc tamen cōuici nō potest. q cū cōpotistis
tēserit āno scdo sui cidi impletum fuisse misterii incarnationis dñice .

*Septa particula pro defensione vie predictę continet declarationem q̄ ciclus solar-
is intentus a Julio ! mutatus est.*



Crutem⁹ deidē de illo ciclo magno quīgētōxxxij ānoꝝ cui via predictā p̄ci-
paliter imititur si quos forte scrupulos cōtineat Aduertēdū r̄. q cū ex eo ci-
clo magno dyonisi⁹ sciri nō cōtingat quis fuerit cursus anuoꝝ apud rōnos
tpib⁹ illis quib⁹ xpūs i terris cōuersat⁹ ē Cōstetqz q Julius sub cui⁹ p̄rio
successore octauiano xpūs nat⁹ ē rōnis ānū solarē p̄mit⁹ instituit: tria p̄ri⁹ idagare
conat⁹ sum. Primum quoto imperij sui āno Julius rōnis ānū primū solarē instituit
Scdm quot⁹ fuit id ān⁹ i ciclo solari scdm dyonisiū. Et terciū quot⁹ ab eodē āno
solari primo fuit ān⁹ quo xpūs nat⁹ ē / Reperiēs itaqz ānū primū nati xpi fuisse xlvj^m
ab āno primo p̄ Julii rōnis instituto. decimūqz cicli solaris. ac xvij^m cicli luāris hebre-
oꝝ! Eūdē ānū cōstituit in capite dñi magni cicli quīgētōxxxij ānoꝝ. Cōcordat autem
hijmodi cicl⁹ cū ciclo magno dyonisi⁹ tā in numero ānoꝝ. q̄ in cursu cicli luāris Sed
ab illo discrepat in cursu cicli solaris. Posuit enī dyonisi⁹ in capite sui magni cicli ā-
nū nonū cicli solaris puta bissextile habentē. d. c. p̄ leis dñicalibz. Sed prim⁹ ān⁹ in
nrō magno ciclo ē decim⁹. prim⁹ scz triū ānoꝝ cōmuniū habens solā. b. p̄ leā dñicali
Et silis discrepātia cōtinue pmanz in vtroqz dñōꝝ cicloꝝ. Dices forte si dñi cicli cōti-
nue sic discrepent! p̄sēs ān⁹ qui i magno ciclo dyonisi⁹ ē xij^m cicli solaris. 2 bissext⁹
habēs . f. c. p̄ leis dñicalibz: esset in nrō ciclo xij^m puta prim⁹ triū ānoꝝ cōiū habēs so-
cā. d. p̄ leā dñicali. Hoc autē repugnat ritui nr̄is ecclē. cōsequēs ē q̄ etiā eidē ritui dñi
ciclū (in quo fulcitur via p̄fecta) repugnare. Itateoz p̄fco ciclū quē ad intētiōnē
Julij cesaris depinxi nr̄is tpib⁹ nō cōgruere Sicut nec cicl⁹ quē dyonisi⁹ edidit ad i-
tētiōnē nycene synodi. tpibz illis quib⁹ domi⁹ in terra cōuersat⁹ ē cōgruebat Arbitroz
quidē citra natiuitatē xpi fuisse tps in quo cursus ānoꝝ quē Julij ordinauerat: a p̄is
bus ecclē (rōnabili eos vigētē cā) mutat⁹ ē. Et vsqz ad idē tps ecclām rōnā vnacū
rōnis vsā fuisse cursu ānoꝝ ad intētiōnē Julij ac. de post vsā fuisse cursu ānoꝝ qui us-
qz ad hec tps pmanet Cui⁹ forsā diuinare videbor: qui absqz autore nouā de ānoꝝ
mutatione p̄fco sētentiā hacten⁹ vix auditiā. Ne quis me tātē temeritatis existimz
tria per ordinem declarabo. Primum. q̄ hominis potestati subē cursum annoꝝ
solarium variare Alterum q̄ citra natiuitatē xpisti per patres ecclē talis

variatio facta est. Et tertium que causa patres vigeat. ut cursum annorum quem Julius intenderat! variarent. Primum ostenditur sic. Sicut patet ex verbis macrobii et suetonii apud romanos varius fuit cursus annorum. Non enim tantum ante tempora Julii variis annis vti sunt. sed etiam postquam ex ordinatione Julii vti ceperunt annis solaribus. Cum enim ille ordinasset ut post singulos tres annos communes seruarent bissextum! Ex errore sacerdotum euenit ut seruarent bissextum annis triginta sex post solos duos annos communes. Dehinc cum augustus hunc deprehendisset errorem ex eius iussu seruauerunt annos duodecim absque bissexto. Illis expletis! primo seruare ceperunt cursum annorum ad imitationem Julii. Ex his maius est quod variatio cursus annorum solarium sub hominum voluntati. Estimatum est etiam a viris doctissimis kalendarii romani posse reformari per omissionem aliquot dierum in anno vno. aut per omissionem plurium bissextorum in annis pluribus. Hoc autem fieri non posset nisi cursus annorum qui nunc est! per romani pontificem variaretur. Atque utpote quod citra natiuitatem christi cursus annorum Julii variatus est! sic ostendit! luculenter demonstratum est partim ex euangelio partim ex ritu nostris ecce partem ex auctore celeberrimorum doctorum fidei christi crucifixum esse anno etatis sue xxxiii. viii. kalendas aprilis feria sexta. Quod ne quicquam sustineri posset. si citra natiuitatem christi idem spiritus fuisset cursus annorum qui nunc. quod per se si in cado magno dyonisi in quo est vniformis cursus annorum retrocedatur usque tempora christi! non inuenitur per annum eius xxxiii. viii. kalendas aprilis fuisse feriā sextā. Quod tamen inuenitur facillime in cursu annorum quem Julius intenderat ut ostensum est. Cursus istius annorum inter necessarios mutatus est. Hac ratione conuincitur quisque fidelis qui sincere credit euangelio ritui nostris ecclesie et precipuis eius doctoribus. Vnde quod magister paulus maximam videtur adhibere fidem astronomico calculo aliam adduco rationem. Julii enim instituens primum annum solare respectum habuit ad lunam. ut scribitur in saturnaliis macrobii hoc est quod non nisi visa luna noua per solstitium hyemale! primum mensem primi anni sui puta Ianuariū incepit. quemadmodum nec Romulus incepit primum mensem primi anni puta martium nisi vidisset per equinoctium vernalis! primam lunam nouam. ut supra patuit. Sed si spiritus iterum fuisset vniformis cursus annorum. ita quod quilibet annus quatuor fuisset bissextus! Julii primum incepisset Ianuariū. quod per solstitium hyemale vidisset lunam nouam. quod per se ex tabulis astronomicis quod supponunt dictam vniformitatem annorum per annum primo salari quem Julii instituit! reperitur fuisse vera coniunctio lunarii ad longitudinem vrbis rome vltima decembris completa horis xii. per meridiem et minutis lvii. Hoc est currete hora secunda prime diei Ianuarii die more romani a medio noctis inchoando. Primum ergo Julii incepisset primum suum mensem et annum quod vidisset lunam nouam. quam eam videri per coniunctionem non contingit nisi pluribus horis effluxis. Opinor itaque (quod deperit variatus est cursus annorum) fuisse dictam coniunctionem hora secunda per medium noctis precedentis. ac Iulium circa vespam proximam vidisse lunam nouam. et dehinc in medio noctis sequentis incepisse non tamen primum diem sed simul cum eo tam primum eius mensem quam annum. Placuit enim romanis suos dies a medio noctis exordiri. Tercio iam restat assignare causam. que patres induxit ut cursum annorum prius a romanis obseruatum immutarent. Pro cuius declaratione sciendum quod licet Julius romanis annum solare instituens iusserit more egiptiorum anno quolibet quarto diem vnum intercalandum esse! Huiusmodi tamen dies non simul a romanis et egiptiis intercalabatur. Sicut enim legitur tam in saturnaliis macrobii quam libro bede de temporibus capitulo vndecimo. Egiptii suum diem intercalarem seruauerunt anno quolibet quarto finito. finiebatur autem illorum annus quinto kalendas septembris. Romani vero suum diem intercalauerunt non ibi sed ubi spiritus intercalare consueuerat. puta vi. kalendas martiarum. Quoniam ergo romani primum intercalauerunt quod egiptii

hoc cōtingit in quolibet anno bissextili. q̄ tpe medio dies dñicus occurrēs aliquo die kalē
darii romani! apud egiptios non occurrit eodem die kalendarii eorum sed sequenti
Quis eā fuit. Nā rōni venientes in anno bissextili ad vi^m diē kl martij in eo sisebāt ser
uātes scz in eo tā pfestū mathie q̄ eius festū Egiptij vō cum ibidē nō intercalaret. p
grediebantur z huabāt pfestū mathie vi^o kl martij z ei⁹ festū v^o eaz⁹ kl. Quare si p
festū mathie eodē anno incidisset in sabbatū. rōni huassēt tā diē sabbati q̄ diē dñicā vi^o
kl martij. egiptijs huantibz sabbatū vi^o z diē dñicū v^o dcāz kl. Si ig^r in anno bissexti
li habēte. d. c. p. litteris dñicalibz occurrisset luā xiiij. xij^o kl. aprilis vbi signatur. c.
Apd rōnos indubie tūc fuissz dies dñica Apd egiptios vō sabbatū. z in crastino puta
ri^o kl aprilii dies dñica Et ita scdm decreta primⁱ q̄ statuerāt die dñico primo post
lunā xiiij. primi mensⁱ pascha celebrari. Egiptij huassent pascha dcō. xi. kl aprilii qui
fuit apud eos dies dñicus prime sequēs lunā. xiiij. primi mēⁱ. Rōni vō pascha huas
sent die dñico sequēti. puta v^o kl aprilii. apud eos enī idē dies dñicus prime seqbat
lunā xiiij. paschalē. Qm̄ g^o de obfuatione pasche statutu erat in cōsilio arelatē vt
vno die p totū orbē obfuetur. qd z silvester papa cōformauit vt hētur de cōsecrione
d. tertia. Necesse fuit p prēs puidere vt tolleretur dcā dissonātia q̄ fuit iter rōnos z
egiptios i mēse paschali Quā tollere nō poterāt nisi variarēt cursū ānoz saltē i hoc
q̄ vbi eodē anno rōni pri⁹ intercalare cōsueuerāt q̄ egiptij Inantea p⁹ egiptios inter
calaret Nec vllū eos puto modū cōmodiorē iuenire potuisse. q̄ vt sel^o venēte bissex
to tā ānū illū q̄ prime sequēte huaret t^o coēs. z eis distribuēt duas lrās dñicales
q̄s sol⁹ bissex⁹ habuissz. vtzqz sp huaret dehinc tres ānos coēs cū bissexto subsequēte.
hoc modo cursū ānoz Julij imutatu existimo. p̄mmo penit⁹ in ecclā cessasse. z nouū in
ductū fuisse quo deiceps ecclā vta ē. Cōtingit autē in dcā ānoz mutatione vt iter duos
bissextos cōtinue huaretur octo āni coēs Quoz prim⁹ fuit vltim⁹ inter bissextos Ju
lij Et alius prim⁹ inter bissextos prim⁹ ecclē. Nec hic silētio pretereūda sūt duo q̄ pre
ceptor. s. pauli cepit dicere postq̄ dcā ānoz varietas ad ei⁹ noticiā puenit. vñū est
q̄ astronomico calculo (quo ad tpa precedentia dictā variationē) nō est fides habēda
nisi sub hac ppothesi si sp fuisset id cursus ānoz qui nunc Nec mirz nam idē calculus
supponit q̄ cursus ānoz sp fuit vniformis. Alterz est q̄ qz dum fieret dcā variatō
seruati sunt octo anni coēs inter duos bissextos! Aspectus plaz et cetera q̄ āte eā
dem cōtingerūt variationē in aliquo die kalēdarii rōni! nō repiūtur p calculū astrono
micū eodē die cōtingisse sed sequenti Hinc euēnit vt cōiunctio iuiariū que in primo anno
imperij Julij cesaris cōtingit pridie kl Januarij paulo p⁹ medium noctis! p calculū
astronomicū repitur fuisse kl Januarij. sub tamē ppothesi predcā si interim sp fuissz
idē cursus ānoz. Cā autez talis postergatōis ad diē kalēdarii sequentē manifestā est
Nā intercalatio diei vni⁹ i anno bissextili hoc efficit. ne ppter qdrates q̄ in qtuor ānis
precedētibz excreuerāt! postergatio fiat ad vñū diē kalēdarii. cōsequēs ē g^o talē pos
tergationē factā esse quādo i ānis viij null⁹ bissex⁹ huat⁹ ē. nullusqz intercalat⁹ Hic
et euēnisse reor vt l³ equinoctiū vñale tpe nycene synodi q̄ h^m matheuz palmerij cele
brata ē āno salutis cccxxij^o indubie fuerit xij^o kl aprilis. ppter hoc enī eodē diē prēs
ordinarūt huādā esse primā lunā xiiij. paschalē! Attamē p astronomicū calculū repi
tur tūc tpiis idē equinoctiū fuisse diē sequēti. saltē scdm mediū motum solis. vt didici
ex magistri pauli preceptore Aiquet igitur ex hīs citra natiuitatem xp̄isti cursum
ānoz Julij non tantum mutatum esse. sed q̄ dicto modo mutat⁹ ē. puta p obfuationē
nem octo annorū cōiū inter duos bissextos Si velis autorizē pferri qui scribit vllā
factam esse mutationem in cursu annorum Id noueris Qd efficacibus rationibus

diuē

probatum est non opus esse ut auctore fulciatur Nec miretis si res quam sufficit seculi factam esse posteris per auctorem nullum itumata sit Si ergo! quo tempore et a quibus facta est dicta annorum variatio Licet indubitate scia sit: non tamen mirandum est si lateat quando et a quibus scia est

Constat enim roma facta esse A quibus tamen condita est non parva est inter auctores per celebres dissensio ut enim scribit plinius vi. ethymol. Salustius ait urbem Romam sicut ego accepi condiderunt ab initio troiani. Et virgilius scribit Tunc rex Evander rone conditor urbis Alii vero eam dicunt a Romulo conditam. Nichi tamen probabile videtur de dicta variatione quod scia est quod ab eo statutum est in arelaten consilio ut vno die per universum orbem celebraretur paschalis festiuitas scia est enim dicta variatio ne pascha a romis et egiptiis in distinctis diebus dominicis celebraretur Est preterea certum ex saturalibus macrobii apud romanos variu fuisse cursu annorum. que tamen varietas hactenus plurimos latuit tam copotistas quam astronomos. quid ergo mirum si eam (de qua locuti sumus) non nouerint annorum varietatem?

Septima pticula continet solutionem vnius obiectiois que fieri posset occasione cicli solaris



Quod deum esse christum natum esse in anno primo magni cicli quod depictum est ad intentioem Julij aliquos videtur scrupulos continere Quoniam enim christus eo anno incarnatus est quo postea natus. Si natus sit anno primo dicti magni cicli: necesse est eum eodem anno incarnatum esse. Quo concessio. consequens apparet eundem annum fuisse annum primo incarnationis dominice. Hoc autem dato annum presens quem ecclesia scribit MCCCXXXIII. ab incarnatione domini: esset in annis minoribus LXXXIX. et sic in annis domini supputandis erraret ecclesia. Hoc autem absurdum est. ergo aliquid assumptorum. et non videtur quod. nisi quod assumptum est christus natus fuisse anno primo dei magni cicli. Quod annum presens esset annum ab incarnatione domini MCCCXXXIX. dato quod annum primo dei cicli fuerit annum primo incarnationis dominice (cum ceteris consequentibus que assumpte sunt sint manifeste) Patet Nam si quis progrediatur in deo magno ciclo ab anno eius primo usque dum venerit ad annos in quibus cessauit cursus annorum Julij. dehinc transiens ad cyclum magnus dyonisi. in eodem progrediatur usque ad annum presens. Ipsum indubitate inueniet MCCCXXXIII. sicut illatum est in dicta consequentia. Si vero cui magis placeat modo (qui deus est) retrocedere ab anno presens. quem scribit ecclesia ab incarnatione domini MCCCXXXIII. primo in ciclo magno dyonisi. et cum peruenit fuerit ad annos quibus variatus est cursus annorum Julij. in alio ciclo magno: inueniet tamen annum primum incarnationis dominice incidisse in annum secundum dei magni cicli. et ita deum in eo incarnatum esse Licet hec obiectio mariam habeat apparitionem facile tamen erit eius defectum ostendere si que prius dicta sunt de multiplici annorum diuersitate: ad memoriam reducatur Quidam enim sunt anni vsuales. et quidam emergentes. uterque deorum cycloz magnoz collatur ex annis vsualibus romorum qui kalendas Ianuarij incipiunt. Anni vero incarnationis emergentes eo die incipiunt quo christus incarnatus est. puta viij. kalendas aprilis. Licet quidam eos incipiant in primo die pasceus. non irrationabiliter profecto: si per hoc inuere velint christum eo die kalendas Ianuarij quo incarnatus est (reuolutis annis XXXIII) in die pasceus fuisse crucifixum Ex his liquet consequens non esse. si christus anno primo dei magni cicli incarnatus est: quod idem annum fuit annum primo incarnationis dominice. nisi consequens intelligatur per synodoche. cepit ei eodem anno non kalendas Ianuarij sed viij. kalendas aprilis annum primo incarnationis emergens Unde de eo conuenienti diceretur. quod incidit in annum primum dicti magni cicli. quod quod fuit annum eius primo Sunt preterea duplices anni emergentes. quidam curretes. et quidam completi Constat autem ecclesiam (dum annos incarnationis computat) loqui de annis illis emergentibus et completis De emergentibus quidem loquitur Nam singulis annis imutat annos incarnationis domini eo die quo incarnatus est aut eodcirca loquitur etiam de annis incarnationis completis. alius concordari non posset quod

viij. kl. Januarij prime preterito scribi cepit in eccia annus. Mcccclxxviij. a natiuitate dñi. et postea viij. kl. april. totus ab ei9 incarnat9. cū nullus abigat dominū postea natum fuisse q̄ incarnatum. Unde liquet itez cōsequēs nō esse dato q̄ āno primo dicti magni celi xp̄istus incarnat9 est. eundē ānum fuisse ānū primum incarnationis dñi. ce. v. etia q̄ in eundē ānū ān9 prim9 incarnationis incidisset. Si tamen iuxta morē ecclesie loq̄mur de ānis incarnationis cōpletis. ymmo poti9 sc̄q̄. Si xp̄istus anno primo dñi magni celi incarnat9 est. g. ānus primus incarnationis incidit i annū secundum eiusdē magni celi. Ann9 inq̄ primus cōpletus. eccle supputationem imitando. Si vero cōcedatur ānū primū incarnationis incidisse in ānum secundum nostri celi. euidēs erit q̄ ab eo p̄grediens (vt dictum est) inueniet tandē ānum presentem totum ab incarnatione. quotū eū scribit eccia. Et similiter ab eo retrocedēs tandē replet ānū incarnationis primū cōpletū incidere i ānū scdm dicti celi. et ita i āno ei9 primo xp̄m incarnatum. Quocūqz enim die kalēdarij ān9 aliquis emergēs cōpletur. i eod̄ incepit āno precedēti. Est ergo p̄spicuū dictā obiectionē in oppositū retorqueri posse p̄ eāqz luculēter ostēdi q̄ xp̄istus āno primo dicti celi incarnatus est.

Octaua pticula continet solutionem vnius obiectionis que fieri posset contra dictam viam occasione celi lunaris hebreoz

Est et alia obiectio nō minoris app̄ntie. q̄ vi. posse cōvinci xp̄m in anno primo dicti celi (qui ad intētionē Julij depict9 est) natum nō ēē. Quoniā enim idē celi9 a ciclo magno dyonisi9 nō discrepat in cursu celi luāris. qui huāne voluntati nō subest. sicut celi9 solaris. maīm est ānū primum dicti celi magni esse primū celi decēnouenāl. et xvij. celi luāris hebreoz. cum prim9 ān9 celi magni dyonisi9 tot9 sit in dictis celi9. Quē autē cōcorditer sētunt xp̄istum natum ēē āno 2. celi decēnouenāl et xvij. celi luāz hebreoz. q̄re nat9 nō vi. āno primo dñi magni celi qui vt patuit ē i ciclo decēnouenali prim9 et i ciclo luāri hebreoz xvij. Hāc obiectionē insolubilē existimāt qui nesciūt ānos luāres iēq̄les ēē i numero diez. aliquos scilicet cōēs diez tricētoz quinq̄gintaq̄tuor. et aliquos embolobismales diez cclxxviij. Quiqz nesciūt vbi cōtigat i kl. singlos tales ānos suū hrē iūtiū et suū finē. velut enī p̄ forma dyonisi9 desup edita. Quilibz ān9 decēnoueāl eo die kalēdarij terminatur cui inter numeros represētātes luās xiiij. paschales prenōtur numer9 āno correspondēs. vbi grā ānus prim9 celi decēnoueāl terminatur nonis april. cui diei iter dños numeros prenōtatur vnitās. Et i crastino incipit ān9 scd9 celi decēnoueāl et sic deinceps. p̄portioābiliter dicēdum ē de ānis luārib9 hebreoz quos incipiūt cū mēse eoz nysā. p̄ q̄ illis dñz ē. xpo. xij. Men9 iste vobis principū mēsiū prim9 erit i mēsi9 āni Eoz autē āni terminābatur pridie illius diei cui prenōtur i aureo numero numer9 āno correspondēs represētāsqz neoēniā primi mē9 nysā. vbi grā ān9 prim9 luāris hebreoz terminabatur. xi. kl. april. et die crasti. cui prenōt vnitās i aureo numero incepit ān9 eoz 19 ac neomeia mē9 eoz nysā. et sic deinceps. Dicētes g. xp̄m natū āno primo celi magni q̄ depict9 ē ad mēte Julij. lz fuerit xvij. celi luāris hebreoz. facile sustinere poterūt eū natū ēē āno. xvij. ei98 celi. ān9 ei prim9 dñi magni celi fuit xvij. celi luāris hebreoz nō tot9. sz p̄ synodochē grā soli9 prime ptis. terminabat ei vij. kl. april. et die sequēti cui prenōtur numer9 xvij. incepit i eod̄ ciclo luāri ān9 xvij. q̄ cōtinuo cucurrit vsqz p̄d9 marchij āni sequētis et die sequēti puta xvij. kl. april. cui in aureo numero prenōt numer9 xvij. incepit ann9 dicti celi lunaris xix. Cum igitur xp̄s interea natus sit. manifestum est eū natū esse āno celi

lunaris hebreorū xvij°. Quid a cōpotistis dicitur xp̄istū natū esse āno sc̄do cīcli decem
nouenalis ! michi verisile nō appet. Nā lōge p̄ xp̄isti natiuitatem cīclus decēnouena
lis ab Eusebio cesariē repertus est nec eo vti cepit eccl̄a priusq̄ canoizatus esset a
p̄ribus ī nyceno cōcilio. Nichilomin⁹ si p̄ quādā fictionem ymaginariam idē cīclus re
trotrahatur ad t̄pā xp̄isti saltem in cīclo magno ad mentē Julij cesaris depicto ! re
pietur ī ei⁹ āno primo xp̄istū natū fuisse āno sc̄do cīcli decēnouenalis. Huius enī ā
nus primus terminabatur nomis april̄ cui diei prenotatur vnitas iter numeros qui
luās xij. paschales represētāt. et postridie currere cepit ān⁹ sc̄dus cīcli decēnoue
nalis ! cōsequēs ē g°. xp̄m qui eodē āno postea vij°. kl̄ Januarij nat⁹ creditur natum
fuisse āno sc̄do cīcli decēnouenal̄. Si quis vero retrocedat ī magno cīclo dyonisi⁹ ī 9
āno sc̄do p̄les autumat xp̄m natū esse repiet eūdē ānū fuisse sc̄dm cīcli decēnouenalis
Verū cū ān⁹ sc̄dus eiusdē cīcli decēnouenal̄ īcepit anno primo magni cīcli dyonisi⁹ vij°.
ydus april̄ ⁊ āno sequenti terminabatur vij. kl̄ april̄ cui diei iter numeros represētā
tes luās xij. paschales prenotatur binari⁹. Et postridie cepit ān⁹ decēnouenalis
terci⁹. Quis nō videt si xp̄s nat⁹ putetur āno 2°. dēi magni cīcli ! ip̄z natū nō esse ā
no terci⁹ cīcli decēnouenal̄. cū priusq̄ xp̄s nasceretur vij°. kl̄ ianuarij eodez āno
h̄m formulā dyonisi⁹ prius īcepit ān⁹ decēnouenal̄ terci⁹ vij°. scilz kl̄ apaliū. Que
ānoz decēnouenaliū sup̄putatō plurimos latet quoniā quēlibz taliū ānoz tāto t̄pē du
rare putāt. q̄to numer⁹ aure⁹ sibi correspōdēs primatōes lune represētāt. cūz ta
men toto āno p̄feti qui est vij⁹ ī cīclo decēnouenali ! septenarius represētet lune
primatōes. ⁊ tamen eodez āno secūdū dēam formulā finitur ān⁹ vij⁹ decēnouenalis
terci⁹ kl̄ aprilis. ⁊ postridie īcip̄ ānus vij⁹ decēnouenalis. Ex premis p̄z q̄ fa
cile est dictā obiectionez ī cōtrariū retorquere. Licet enī primus ānus n̄i magni cīcli
grā prime ptis vsqz scz menses paschales sit xvij⁹ ī cīclo luāri hebreorū ⁊ primus ī cīclo
decēnouenali ī eodez tamen mense paschali variabatur. Nā ī āno primo dicti mag
ni cīcli vi°. kl̄ aprilis īcep̄ ān⁹ xvij⁹ cīcli luāris hebreorū. ⁊ vij°. yd⁹ aprilis ānus
sc̄dus cīcli decēnouenalis. Aiquet igit⁹ xp̄m qui ī eodez āno postea natus est āno illo
natū esse tā ī cīclo luāri hebreorū q̄ ī cīclo decēnouenali quo cōcorditer oēs eū natū con
fidentur. Solutis igit⁹ dictis obiectionibz ymmo retortis ī cōfirmationē vie predictē
Eādē amplectetur spero quilibz hec legētū nisi forte mōstretur via planior qua tu
eri possint veritates de t̄pē dñice passionis adeo patēter ī primo tractatu demōstra
te. Nec ob illas tātū sz ⁊ alias pplures veritates que (licet de eis inter viros p̄cele
bres hacten⁹ disceptatū dubitatūqz sit) iā tādē tamen p̄ dictā viā omibz innotescēt

**Capitulū secundū sc̄di tractat⁹. In quo pro corroboratiōe vie p̄fate declaratur q̄
p̄ eam plures innotescunt veritates hactenus dubie uel penitus incognite.**

**Prima pticula cōtinet declarationē q̄ ex dēā via certū est xp̄m natū esse die dñico.
quod licet asseratur a posterioribus doctoribus ! a nullo tamē antiquorū repitur assertū**



Quāq̄ m̄gē ī historia ⁊ vīcētī⁹ ī speculo xp̄m natū asserāt die dñico id tamē
nōdū reppi quēq̄ doctorū eccl̄e vetustiorū vt augustinū ⁊ iheronimū asseruif
se. P̄edcī forte secuti sūt opionē cōpotistarū. qui xp̄m natū putāt āno se
cūdo magni cīcli dyonisi⁹ habēte. b. p̄ l̄rā dñicali. Vidētes g°. q̄ vij°. kl̄
ianuarij signatur. ⁊ b. ⁊ natitas xp̄i hīc for̄sā itulerūt xp̄i natitatē die dñico cōtigisse
Vex cū sup̄ sufficiēter ostēsū sit xp̄m ī āno sc̄do dēi cīcli magni natū nō esse ! constat

compotistas initi debili et inefficaci fundamento Quid si ppendit magister paul⁹ qui
 confitetur xpristū natum xpv⁹ die decēbris seu qd idē est viij⁹ kl⁹ Januarij. quiqz cōfi-
 tetur xpristum crucifixum āno etatis sue xxxiiij⁹ xi⁹ kl⁹ april⁹. qui ānus incidit scdm
 M. paulum vt supra patuit in ānum xxxv⁹ dicti magni cīcli habētem. c. pro littera
 dominicali. quib⁹ statib⁹ necesse est eum cōfiteri xpristum natum esse āno primo eius-
 dem magni cīcli. Cum enim certum sit xpristum āno ei⁹ vltimo non vixisse trib⁹ mē-
 sibus integris. ⁊ āno primo vixisse solis vij. dieb⁹ ! nequaquā sustineri poterit xpr-
 istum āno sue etatis xxxiiij⁹ crucifixum esse. nisi dicatur eum vixisse medio tēpore ānis
 xxxiiij. integris. et ita natum esse āno primo dēi magni cīcli qui ē bissextil⁹ habens d c
 pro litteris dominicalib⁹ Cōfitetur autē. M. paulus xpristum natum viij⁹ kl⁹ Janu-
 arij vbi signatur b. ⁊ nō c. necesse ē g⁹ vt cōsequēter dicat xpristū die dñico natū nō
 esse Si forte quis ei in cōtrarium proferat dēa vba magistri in hīstoria aut verba
 vincēt⁹ nō verebitur pfrō. M. paul⁹ vbi illoz cōtradidit qui vt patuit aus⁹ est
 aucti tā Iheronimi q̄ augustini repugnare Volētib⁹ tamē insequi viā pretactā in-
 notescit p eā clarissime misterīū natiuitatis dñice die dñico cōtigisse Scdm eam enim
 domin⁹ nat⁹ ē āno primo cīcli magni quē depinxi ad mentē Julij Ann⁹ autē primus
 eiusdē cīcli habet. b. pro lēa dñicali Cum g⁹ viij⁹ kl⁹ Januarij quo die xprist⁹ nat⁹
 ē signetur b. patētissimū est xpristum die dñico natum esse. Forte quis instabit
 cōtra predicta michiqz dicet Ann⁹ prim⁹ tui cīcli magni quo xpristum natum asseris
 fuit ab āno (quē Julij romanis instituit) xlv Sacerdotes vō dixisti cōtra intēti-
 nē Julij ānis xxxvi errasse nec illoz errorē p augustum emēdatum fuisse nisi āno xij⁹
 dehinc sequenti qui fuit xlvij ab āno primo solari quē Julij instituit. Consideratis
 igitur his ! necesse appēt xpristū natū esse priusq̄ apud romanos āni solares eo mō
 currēt quē Julij intēderat. pmo si diligēter indagetur. que fuerit in singul⁹ illis
 ānis erraticis lēa dñical. repietur in āno quo xpūs natus ē ⁊ fuisse litterā domi-
 nicalē Quare si nat⁹ sit vt habet ritus ecclesie (viij⁹ kl⁹ Januarij vbi signatur b.)
 cōsequens est eum natum esse nō die dominico sed feria secunda Confiteor plane
 propter errorē sacerdotū apud Romanos ⁊ fuisse litterā dominicalē āni illius quo
 xpūs natus est. eumqz natum fuisse die dominico ix⁹ kl⁹ Januarij vbi signatur A.
 Restabat enim adhuc in ānis illis erraticis p cessionē vnius bissexti (vt augustus
 iusserat) vnus dies deuocādus. Nichilominus si nullus interuenisset error Ann⁹qz
 solares apud romanos cucurrēt sicut Julij intēderat ! ānus xpristi nati habuiss-
 set b. pro littera dominicali. quare xpristus indubie natus fuisset viij⁹ kl⁹ Januarij
 vbi signatur b. et p cōsequēs die dominico Eodem igitur die celebrat ecclesia xpristi
 natiuitatē. Malēs sequi rectā intētionem Julij q̄ errorē irrationabilē sacerdotum
 Aduertēd etiā q̄ ecclesia romana nō didicit diē quo xpristus nat⁹ est a romanis
 quos eadē dies latuerat sed a iudeis de quib⁹ pri⁹ ostēdi q̄ vtebātur nō kalēdario
 Julij. sed egiptioz. xpristus autē in illoz kalēdario natus ē die xxxiij⁹ mēsis quarti
 quē appellāt chorac vt d⁹ beda li. de tēpib⁹ ca. xi. Eūdē autē diē eccl'a postea rep-
 perit correspōde viij⁹ diei kl⁹ ianuarij hīc forte etiā eccl'a romana cepit eodē die ce-
 lebrare xpi natitātē. patet igit⁹ ex via predcā xpi natitātē nō nisi i die dñico cōtigisse

Secunda particula continet declarationem. q̄ certum est ex via dicta xpristus
 baptizatum esse anno etatis. xxxi.



Atet insup ex eadē via quib⁹ potius adherendū est An doctorib⁹ antiquis Augustino Crisostomo et Gregorio nazāeno asserētib⁹ xpūm baptizatum āno etatis sue .xxx.º trāsacto An quibusdā posteriorib⁹ dicētib⁹ xpūm baptizātū anno suo .xxx.º currente Quorū opinio his diebus est vulgatioꝝ. Licet autē multo tēpore dubium fuerit quorū sentētia sit verior! Jam tamē per dictā viam in tanto pbleumate veritas palā inotescit Cum enī Augustus āno imperij sui .lvi.º cōpleto .xiiij.º kl septēbris obierit vt scribit suetonius Eiqz in regnū successerit tiberius cui⁹ āno .xv.º xpūs baptizatus ē sicut habetur luce .iij.º! consequens est si (vt prius patuit) xpūs natus sit āno imperij .xli.º .viij.º kl Ianuarij Ipsū tpibus augusti vixisse ānis .xv. ac tot diebus quot fluxerūt ab .viij.º kl Ianuarij vsqz diē .xiiij.º kl septēbriū Qui bus ānis et diebus si iūxeris ānos .xiiij.º iperij tiberij cesaris ac tot dies quot in āno iperij eius .xv.º fluxerūt a .xiiij.º kl septēbris quo die obiit augustus vsqz .viij.º diē .xduū Ianuarij quo die secundum ritum matris ecclesie xpistus baptizatus est! Hec tempora colligens inuenies ānos .xxx. cum .xiiij.º diebus. Euidens ergo est iuxta viā pretactam xpistum baptizatum esse anno etatis sue .xxx.º completo sicut opinati sunt doctores antiqui Quid igitur posteriores mouere poterat vt cōtradicerent doct̃oribus antiquis? Hoc eis euemisse reor Aut quia cum quibusdam historiographis crediderunt xpistum natum vno anno tardius q̃ debuerant āno scilicet imperij augusti .xliij.º qui tamen āno eius .xli.º natus est vt supra patuit Aut quia decepti sunt nō intelligentes recte verbum luce dicentis de Ihesu baptizato q̃ erat incipiens quasi annorum .xxx. sicut visum est in precedēti tractatu particula primacapituli primi

Tercia particula continet declarationem q̃ ex dicta via certum est spiritum sanctū super apostolos die dominico descendisse



Vit etiā inter doctores nō pua disceptatio de die pēthecostes quo spūs scūs creditur i discipulos descēdisse An fuerit sabbatū an dies dnicus Est autē aliquoꝝ opinio eundē diē pēthecostes cōtigisse diē dnico quoz snia cōsonat ritui mēis eccle que nō nisi diē dnico suū obshuat festū pēthecostes p h.º inuēs spūs scūs nō nisi i diē dnico discipul i spē liguar ignear missus ē Alij tamē argumētatur q̃ dictū festū pēthecostes cōtigerit i sabbato p̃ā vt sentiūt Iheronim⁹ et Aug⁹ xpūs comedit agnū paschalē .ix.º kl april quomā idubie māducauit pascha pridie q̃ crucifixus ē Est aut h.º eos crucifixus .viij.º kl april Altero aut diē p̃ esum agni paschal h.º legē seruāda fuit paschal festiuitas qd̃ inuitur leuitici .xxiii.º sic enī ibidē legitur mēse primo quartadecia die mēis primi pahse dominies et quintadecima die mensis huius sollemnitas azimorū domini est prima scz festiuitas paschal Et paulo p̃ eodē ca.º subditur sic de festo pēthecostes Numerabitis g.º ab altero diē sabbati ni q.º obtulistis maipulū p̃nciaz vtpote a scdo diē festiuitatis paschal viij ebdoādas plenas vsqz ad alterz diē expletois ebdoāde septie id ē quinquagesim.º Et illo diē huabat festū pēthecostes Si ig.º xpūs crucifix⁹ sit (vt patuit) p̃ria diē festiuitatis paschal .z h.º euāgelii nō alia feria q̃ feria sexta eodē āno numerāde fuerūt ab altera diē festiuitatis paschal que tūc icidit i sabbatū viij ebdoāde quaz vltis finiebatur i feria sexta quare diē sequēti puta sabbato scdm legē festū pēthecostes obshuatū ē Sed hac deductio (que mltis forte videbitur insolubil) nō obstat ex dicta via plane potest ostēdi dcām spūs scī missionē scz esse diē dnico scd̃z ei viā p̃cedēz xpūs pass⁹ ē āno .xxxv.º magni cicli ad inētē

Julij cesaris depicti habente . b . pro littera dominicali . Augustinus autem viij^o de
 ciuitate dei dicit q^d spiritus sanctus missus est per ydus mayas Cum igitur eisdem
 ydibus signetur . b . patet h^m Augustinum spiritum missum esse die dominico . licet
 xpi^um senserit viij^o kl^o aprilis et feria sexta crucifixum . Nec quēq^{ue} turbari o^z
 propter dictam deductionem Conceditur quidem per eam patenter ostendi posse q^d si
 nullus interuenisset error ! festum penthecostes secundum legem anno eodem seruan/
 dum fuisset in sabbato Q^u autem die dominico seruatum est . hinc euenit . Sicut enī
 prius declaratum est ex verbis Crisostomi Maiores iudeorum eo die (quo procu/
 rarunt xpi^um crucifigi) manducauerunt pascha q^d secundum legem debuissent ad
 vesp^{er}am diei precedentis manducasse Cum igitur vno inconuenienti dato plura se/
 quantur . quia contra legem manducauerunt pascha feria sexta qua xpi^us crucifixe
 us est ! necessario sabbato sequente seruauerunt primum diem festiuitatis paschalis . et
 ab altero die festiuitatis eiusdē puta die dominico quo xpi^us resurrexit numerare
 ceperunt vij^o ebdomadas plenas vsq^{ue} ad alterum diem expletois ebdomade septime .
 qui indubitanter erat dies dominicus et in eo seruabant festum penthecostes . in eoq^{ue}
 super apostolos spiritus sanctus descendit sicut eis a domino promissum est . Sed
 sicut errarunt in primo ita et in subsecutis Q^u ergo spiritus sanctus missus est die
 dominico ! non contigit ex dispositione legis . sed ex preuaricatione pontificum cete/
 rorumq^{ue} . quibus incumbabat cura de festiuitatibus obseruandis Veruntamen si
 ante eadem tempora a patribus app^{re}te eis maiestate diuina cōstitutū fuit festiuitatē
 paschalem (quotiens in feriam septam incideret) transferendam esse ad sabbatum si
 cut scribit . fl^o . paulus licet id postea confictum arbitrer Ex eadem tamen constitu/
 tione plane conuincitur spiritum sanctum die dominico super apostolos missum esse
 dum complerentur dies penthecostes sicut lucas scribit actuū secundo Nam in anno
 passionis dominice dies decimusquintus primi mensis hebreorum quo secundum legem
 seruandus fuit primus dies festiuitatis paschalis ! incidit in feriam septam . quare
 secundum dictam constitutionem eadem festiuitas transferenda fuit ad sabbatū Et ab
 altero die puta die dominico quo xpi^us resurrexit numerande erant secundum le/
 gem . vij^o . ebdomade plene facientes dies xlix . et die sequēti puta quinquagesimo ser/
 uabatur festum penthecostes quo spiritus sanctus missus ē Quoniam aut^{em} prim^o die/
 torum quinquaginta dierū fuit dies dominicus ! euident^{er} ē quinquagesimum etiam do/
 minicum fuisse . et ita spiritum sanctum die dominico missum esse Nemo tamen putet
 licet ex dicta constitutione v^{er}o deduxerim ! q^d eandē veram existimem . Noui quidem
 ex logica q^d ex falsis contingit verum sillogisari

Quarta particula continet declarationem q^d per dictam viam facile conconditur
 scribentes ab incarnatione et scribentes a natiuitate .



Dubitatur etiam a pluribus cur in annis dⁿⁱ supputandis qui scribunt a na/
 tiuitate domini illos qui scribunt ab incarnatione singulis annis preueniāt
 ab viij^o kl^o Januarij vsq^{ue} octauum diem kl^o aprilium quasi xpi^us vno an/
 no prius natus fuisset q^u incarnatus Dictam scribendi differentiam domi/
 nus petrus cameracensis credidit ad concordiam reduci posse distinguendo duplicem
 annum . vnum vsualem et alium emergentem . qui anni qualiter distinguantur supe/
 rius declaratum est Dixit ergo scribentes a natiuitate loqui de annis vsualibus

romanoꝝ. q̃ obrem si interrogetur quoto ãno a natiuitate sua xp̃ist̃us circūcisus
est. responderent anno secūdo quom̃a proximis kl̃ Januarij quando circūcisus t̃st̃.
postq̃ vixerat solis vij. diebus! effluerat apud romanos ãnus vnus. et incepit ã-
nus secundus. Scribentes autem ab incarnatione sc̃dm̃ eum loquūtur de ãnis emer-
gentibus. et interrogati quoto ãno ab eius incarnatione xp̃us circūcisus est. respon-
dereut ãno primo. qm̃ ãnus eius primus emergens ab incarnatione adhuc cursur⁹
erat vsqz proximū diem vijm̃ kl̃ aprilium. Per hui⁹cemodi distinctionem ãnoꝝ pu-
tauit dictam differentiam penitus euacuatam. rē quidem meo iudicio si scribentes a
natiuitate annos suos innouauerint kl̃ Januarij. Cum autem eos innouent. non
tunc. sed octauo eaydem kl̃. quo die xp̃ist̃us natus est! constat eos loqui non de
annis vsualibus romanoꝝ sed de annis emergentibus a natiuitate. Expedit igit⁹
indagari modum alium. quo dicta differentia ad concordiam reducat̃ur. Potest au-
tem sequendo viam pretactam alius modus concordandi reperiri facillime. Si scilz
distinguat̃ur duplex ãnus emergens. vnus currens. et alter cōpletus. Dicaturqz
q̃ scribētes tā a natiuitate dñi. q̃ ab eius incarnatione loquātur de ãnis emergētib⁹
Sed illi de currentibus et hī de completis. Sic vtqz xp̃ist̃us circūcisus fuit anno ab
eius natiuitate primo currente. nullo tamen adhuc ab eius incarnatione completo.
sed complendo octauo kl̃ aprilis proxime sequente. Ad intelligendum autem dic-
tum modum concordie non par̃ confert via predicta. Licet enim in anno primo dic-
ti magni cicli quem descripsi ad intentionem Julij octauo kl̃ Januarij ceperit annus
currens ab eius natiuitate! Illi tamen non repugnat si anno secundo dicti cicli oc-
tauo kl̃ aprilis annus primus incarnationis dicatur completus. Nec mir⁹ Nam an-
no primo eiusdem cicli octauo kl̃ aprilis secundum dictam viam dominus incarnatus
est. Consimiliter anno presenti ytalij octauo kl̃ aprilis scribere ceperunt ãnum ab
incarnatione domini Mcccclxxxvijm̃. Loquuntur enim de annis completis. Sed galli
loquentes de annis currentibus. octauo kalendas Januarij scribere ceperunt annum
Mcccclxxxvijm̃ ab eius natiuitate.

*Quinta particula continet declarationē q̃ per viam dictā inueniri potest qd̃ Be-
da suauit vt inquireretur. formidans tamē q̃ vix nisi deo suffragante posset inueniri.*

Ontingit preterea p̃ dictam viam inueniri. qd̃ iquiri beda suadet li. de tpi-
bus capitulo xlvij. Licet tamē id iueniri posse formidet nisi deo suffragante.
Alit enī in hūc modum Qm̃ quingētis triginta duob⁹ ãnis circūl⁹ paschalis
circūagitur. his adde xxxij. vel poti⁹ xxxiij. ãnos vt illum ipsū quo passus
est dominus ãnum attingere possis. et fiunt quingentilxvi. Ipse est ergo ãnus dñi.
te passionis ⁊ resurrectionis qz sicut quingētesixxxxij. primo ita quingētesixxxxvi.
xxxij. p̃ vniuersos solis et lune concordat discursus. Et ita circūl⁹ beati dyonisiij ap-
tis si quingētesimūsexagesimūseptū ab incarnatione domini cōtingens ãnum! xiiij.
lunā in eo ix. kl̃ april̃ quinta feria repperis. ⁊ diē pasche dñicū vi. kl̃ aprilis lunā
xviij. Age deo gratias. qz qd̃ querebas te iuenire donauit. Pro quoz verboꝝ a-
phiori intelligētia notāda sūt tria. Primū est q̃ ciclus paschal̃ cōtinet ãnos quigen-
tosxxxij. Resultat enī ex ductu cicli lunaris xix ãnoꝝ in ciclū solarē ãnoꝝ xxxviij. Anni
autē xix ducti i xxxviij faciūt quingētosxxxij. Alter⁹ ē q̃ datis dnob⁹ ciclis paschali-
bus quoz alter alteri succedit. transacto primo qui est ãnoꝝ quingētosxxxij si illis

addantur anni xxxiiij indubie fiunt anni quingentesimi lvi. Tercium est quod quod dyonisi in capite
 sui magni cycli posuit annum ab incarnatione quingentesimum xxxiiij. per in eo completum esse unum
 cyclum paschalem. ipsum ab anno primo incarnationis domini incipiendo. et annum debere xxxiiij. pu-
 ta xxxv. cycli magni dyonisi fuisse quingentesimum lvi. incarnationis dominice. Intendit igi-
 beda / quod si in anno quingentesimo lvi. incarnationis dominice ix. kalendis aprilis reperitur con-
 currere luna xiiij. et feria quinta. Alibi vi. eadem kalendis luna xvij. et dies dominicus. habebitur
 modus inveniendi annum quo dominus passus est. quoniam si in anno incarnationis quingentesimo lvi.
 fuerit dea concurrentia tanta etatis lune quam ferie. necessario fuisset eadem concurrentia in
 anno incarnationis xxxiiij. si saltim interea fuisset idem et invariatus cursus annorum so-
 larium. Repitur autem ex euangelio eandem fuisse concurrentiam anno dominice passionis. Vez-
 cum in magno cyclo dyonisi anno eius xxxv. qui fuit ab incarnatione domini quingentesimo lvi.
 non reperitur dicta concurrentia. fuit enim in eodem anno. cl. lra dominicalis. que cum vi. kal-
 endis aprilis signetur b. maius est eundem diem tunc non fuisse dominicum sed sabbatum. Propterea be-
 de visu est annum dominice passionis (nisi deus dederit) inveniri non posse. Potest autem p-
 dicta via multo facilius inveniri quis fuerit annus quo dominus passus est. Nam si primo anno
 cycli ad mentem Iulij cesaris descripti christus natus sit. Et anno eiusdem secundo annus primus in-
 carnationis dominice sit completus. anno debere xxxiiij. qui fuit in deo cyclo xxxv. repletur
 lvi. cycli solaris habes. b. pro lra dominicali Cum vi. kalendis aprilis signetur. b. evidens est
 eundem diem fuisse dominicum et querto die precedenti puta ix. kalendis aprilis feriā quintā. Idem etiam
 annus repletur fuisse xiiij. cycli lunaris hebreorum quo cyclo tunc temporis utebantur Iudei. Eodem
 ergo anno fuit neomenia primi mensis v. idus martij. cui diei in aureo numero prenotur
 numerus xiiij. Quare die xiiij. sequenti puta ix. kalendis aprilis fuit luna xiiij. Et xvij. sequen-
 ti puta vi. eadem kalendis luna xvij. Patet igitur in anno incarnationis xxxiiij. fuisse dictam co-
 concurrentiam et ita in eo christum passum esse. Potest etiam ex dea via declarari tale concurrentiam
 fuisse anno incarnationis quingentesimo lvi. Nam in anno secundo dicti cycli fuit annus primus incar-
 nationis loquendo de annis completis. ergo eodem cyclo transacto in capite sequentis cycli fu-
 it annus incarnationis quingentesimo xxxiiij. Cui numero annorum si addatur xxxiiij. habetur annus
 incarnationis quingentesimo lvi. idem itez in annum xxxv. dicti magni cycli. fuit igitur ut
 prius lvi. cycli solaris habes b. pro lra dominicali ac xiiij. cycli lunaris hebreorum que ut supra
 primo dea via confert ad ostendendum quod lra anno incarnationis quingentesimo lvi. in cyclo mag-
 no dyonisi non concurrerunt etas lune et feria sicut domini est. Si tamen quis ab eodem anno
 quingentesimo lvi. retrocedat in cyclo magno dyonisi usque dum venerit ad annum primum cycli so-
 laris qui est septimus cycli decenovenalis decioctavi in eodem magno cyclo. deinde transcurris octo
 annis coibit iterum magni cycli ad mentem Iulij formatum. et incipiat in eo retrogradi ab an-
 no solari xxi. ac xiiij. lunari hebreorum tandem inveniet annum incarnationis xxxiiij. fuisse in eodem
 cyclo lunari xiiij. et in cyclo solari lvi. et ita etate lune et feriā concurrere. sicut docemur ex
 euangelica veritate. Cum ergo per dictam viam inveniat quod ut inquireretur Beda monuit.
 decet utique (sicut subdit) ut deo gratias agamus. quod quod querebam nos invenire donavit.

Quis iam non volentissimus dictam amplectetur viam per quam non tantum ve-
 ritates de tempore passionis dominice. sed et alie per plures que hactenus vel dubie
 fuerunt. vel penitus incognite. palam omnibus innotescunt. Ac insuper ob id. quod per
 ipsam constat. quid quemlibet erronee sentientium de tempore quo christus pati dig-
 natus est. in errorem induxit sicut in sequentibus ostendetur.

Capitulū terciū secūdi tractat⁹ In quo p cōfirmatione vie predcē declaratur qd p
eā inotesat quid singul⁹ erratū circa tēpus passionis dñice. ratio fuit a vitate deuadi
Prima pticula continet cās iducētes Theophilū vt diceret xpm passū p. kl. april

Constat ex supiorib⁹ qd differēter sentiāt de tpe passionis dñice. qui nō adhe
serūt vitatibus in tractatu precedēti declaratis. Hoc autē vnū frequēter mir
atus sum. qd nullū hacten⁹ repire potui. qui scrutat⁹ ē quid cē singlos illo
rum mouerit vt in tā diuersas sīnas declinarēt Cui vō mecum ingredi pla
cuerit viā pretactam. Inueniet facile. qd obzē in tā varios errores deducti sunt. Qd
vt clarius pateat supponendū est. qd iudeos (inter quos domin⁹ cōuersat⁹ est.) non
latuit quib⁹ dieb⁹ kalēdarij egiptioz passus est et resurrexit. De iudeis enim supra
dictū est. qd tpius xpisti et prius vti cōsueuerāt hui⁹cemodi kalēdario. Nouerūt er
go (velut existimo) xpistū passum esse xxix. die mens⁹ egiptioz septimi. quē apella
runt famenoch. dieq⁹ primo mens⁹ illoz octauī Parmuti resurrexisse. Nec eo tpe Ju
dei ceterēve nationes vse sunt kalēdario rōnoz. qd illis paulo pri⁹ traditū ē a Julio
Postq⁹ vō rōm fidem xpisti suscepant. et fidelib⁹ aliaz regionū vti placuerat rōno
kalēdario. ceperūt indagare quib⁹ dieb⁹ eiusdē kalēdarij xpistus passus ē et resur
rexit Differēbāt quidem kalēdaria rōnoz et egiptioz in mltis Egiptioz nāq⁹ kalē
rium h⁹ bedam incepit q̄rto kl. septēbus. Romanoz vō kl. Ianuarij. Itē kalēdariū
egiptioz p̄ter. xij. menses qui omnes erāt. xxx. diez. continebat dies quinq⁹ quos
vocabāt intercalares. Rōnoz vō kalēdariū cōtinebat sicut hodie p̄cise xij menses
sed diez inq̄lium. Item ab egiptijs āno quolibet q̄rto cōpleto vnus intercalabatur
dies v. kl. septēbus. Sed a rōmis eodem āno pri⁹ fiebat itercalatio vi. kl martij
Propter quas differentias kalēdarioz difficile sciri poterat de passione resurrectio
neq⁹ dñica quibus dieb⁹ kalēdarij rōnoz cōtigerunt. Hoc ergo nōnulli rationibus
scrutari conati sunt. inter quos fuit theophil⁹ cesariēn Cui⁹ opinio fulciri vī duab⁹
rationibus quēad⁹ in primo tractatu pticula quinta capituli secūdi declarātū est. Il
cet autē eedem rationes nō modicā vidētur appentiā habere. deficiūt tamē Suppo
nuntur enī in prima quedā q̄ vel incerta sūt vel minus vera. Nā qd i ea supponitur
mūdū creatū fuisse in kalēdario rōnoz xv. kl. april. vīlile non ē. cū idem kalēda
rium rōmis primo traditū sit a Julio Itē dato qd p ymaginationē tale kalēdariū
retrotrahatur ad primū diē scilicet. Incertum tamen ē. an sicut supponitur sol eo die
creatus est. quo fuit equinoctiū vernale. cum inter viros p̄celebres nō pua sit dissen
sio. an mundus tpe veris an autūpni creat⁹ sit. sicut scribit rogeri⁹ bachon in epla
ad clementē papam quītū vbi magis fauere vī opinionī scde. Item dato qd sol cre
atus fuerit eo die quo fuit equinoctiū v̄nale. hinc tamē consequens non est ipsum cre
atum fuisse duodecimo kalēdas aprilis. quoniam vt supra dictum est. equinoctium
singulis centum et trigintaquatuor ānis āterioratur ad vnum diē kalēdarij. vnde
si (vt plures opinantur) ab initio mundi fluxerunt vsq⁹ ad natuitatem xpisti anni
v. cxcix. temporibus theophili āterioratum fuisset equinoctium (postq⁹ mundus in
cepit) dieb⁹ fere triginta. q̄re contigisset equinoctiū (dum sol creabatur) 3. kalēdas
mayi aut eo circa Item ex hoc qd assumitur in eadem ratione de eua producta
ex adam dormiente p qd figurabatur qd ex latere xpisti dormientis in cruce produ
ceretur ecclesia. consequens non est vtrumq⁹ contigisse eodem die kalēdarij. Suffie
cit enī vt figuratum corresponderet figure. qd vtrumq⁹ contigit ead⁹ feria puta feria
c.ij)

Sexta Similiter i eoē scda licet assumatur aliq̄ q̄ vā sunt et astronomico calculo cōsona. In ea tamē supponitur duo nō vā. vñ q̄ sp̄ in āno xij. cidi luāris hebreorum luā fuisset p̄ima eo die kalēdarij cui in aureo numero p̄notur numer⁹ xij. ⁊ in die xij. sequēte luna xij. Qd̄ constat vñ nō esse. q̄ sicut sup̄ius patuit in annis cccij. luē p̄mationes in kalēdario ad vñ diē anteriorantur. Alter⁹ est q̄ Jū. dei t̄pibus xp̄isti reppissent luās xij. paschales ex astronomico calculo q̄s tamē repperūt ex calculo cōpotistico sequētes sc̄z cursū sui cidi luāris quē eis tradidit dauid ēx sicut p̄ri⁹ ostensū ē. Patet ergo q̄liter solui possint roēs quib⁹ theophil⁹ et sui seq̄ces suā fulcire poterant opinionem.

Secunda pticula cōtinet causas inducētes tertullianū suosq̄ seq̄ces vt dicerent xp̄istū passum āno imp̄ij tiberij cesaris xv. .



Tertullian⁹ q̄ sicut legitur in croniciis mathei palmerij floruit āno salutis ccc. qm̄ credidit xp̄m natū āno imperij augusti xli. vt sup̄ia patuit. sen- sitq̄ cū theophilo xp̄m crucifixū esse decimo kl̄ april. ac resurrexisse viij. eap̄dē kl̄. cōsequēter coactus ē dicere eū crucifixū esse xv. imperij tiberij cesaris. Qd̄ sic ostenditur. Scdm̄ euāgelij xp̄s resurrexit altera sabbati quā nos diē dñicū appellam⁹. Cū ergo nullū illoz ānoz (in quoz aliquo xp̄s vñsimiliter passus est et resurrexit) fuit viij. kl̄ aprilis dies dñicus q̄ anno imp̄ij tiberij xv. cōsequens est ipsum eod̄ āno tiberij et passum esse et resurrexisse. Scda ps̄ assumpti declaratur in magno ciclo q̄ ad intentionē Julij depictus est. In capite enī eiusdē cidi ponitur ānus quo xp̄s nat⁹ est. qui scdm̄ tertullianū fuit xli. imperij augusti. An- nus i. imperij augusti lviij. in quo decessit et p⁹ eū tiberius imperiū suscepit. incidit in ānū dñi cidi xviij. Videam⁹ ergo singl̄os ānos imperij tiberij qui scdm̄ bedam fue- runt xxiij. et scrutemur in quot et quib⁹ viij. kl̄ aprilij fuit dies dñicus. seu quoz lra dñicalis fuit g. qd̄ in idē redit. qm̄ viij. kl̄ aprilis signatur g. Et nō iuenim⁹ ni- si tres ānos imperij tiberij nom⁹ xv. et xx. Constat autē neutrū extremoz fuisse ā- nū passionis xp̄isti. alioquin passus fuisset vel āte ānū etatis sue xxviij. aut post xxv. quoz vtrumq̄ nephās est dicere. cōsequēs ē ergo eū passum esse āno imperij tiberij xv. sicut tertullian⁹ asseruit et sui seq̄ces vt african⁹ lactati⁹ et orosius. Ver- talis asstio euāgelio nō cōsonat. qm̄ scdm̄ lucā xp̄s āno xv. imperij tiberij cesaris baptizatus ē. et scdm̄ Johē in tercio paschate p⁹ eius baptismū crucifix⁹. Induc- tus est autē tertullian⁹ in tā p̄niciosū errorē qm̄ cū theophilo sensit xp̄m crucifixū x. kl̄ april. Hoc autē silentio p̄teritū nō ē. q̄ cū oporteat inquiretē tps dñi ce passionis sollicitū esse vt iueniat cōcurrētia luē xv. et ferie serte. doctores p̄dci vidētur ex qdā incuria deuasse Theophil⁹ quidē q̄ curā nō gessit de feria. nec Ter- tullian⁹ de luā. lz enī aliq̄liter sustineri possit xp̄m x. kl̄ aprilis luna xv. passū esse si passus dicatur āno etatis sue xxxij. Aut saltē facili⁹ q̄ assertio. M. pauli dicentis xp̄istum passum xi. kl̄ aprilis. Theophilus tamen neq̄q̄ sustinere potuisset xp̄istū eodem āno x. kl̄ aprilis vi feria passum fuisse. nisi g. q̄ ponitur tercio die sequenti. i. viij. kl̄ aprilis. fuisset lra dñicalis. Impossibile autē est anno etatis xp̄isti xxxij. .g. fuisse litteram dominicalem. si vt cōmuniter creditur annus natiuitatis xp̄isti habuit. b. pro littera dominicali. sicut patet in ciclo solari ab anno habente. b. pro littera dominicali progrediendo. Similiter licet sustineri posset xp̄istum anno xv.

imperij tiberij cesaris qui fuit añ 9 etatis xpi xxxi9 passū fuisse feria sexta • habuit eū
idē añ 9 • g. pro lrā dñicali. Neq̃ q̃ tamen tertullian9 sustinere potuisset xpm eod añ 9.
p. kl april luā pb passū fuisse. Siue secutus fuisset ciclū lunare hebreoz. siue calculū
astronomicū. Primū pz pñ añ 9 xpi xxxi9 fuit decim9 in ciclo luāri hebreoz. q̃re luā
eodē añ 9 cōputabatur prima pridie ydus martij cui ī aureo numero pñōtur nume
rus denari9. et ita decimo die sequēti puta p. kl april luā fuit decima et nō deciaquinta.

Id pz sequēdo calculū astronomicū fuit enī eodē añ 9 media cōiunctio luāriū xi.
bie kl martij cōpleto vna hora p9 meridiē et minutis lii. et ita a vespa proxima vsqz
vespā diei sequētis (qui fuit q̃rtus yduū martij) luā cōputabatur vē prima. q̃re xii9
die sequēti puta p. kl april fuit luā vē xii9 et nō pb. Aiquet igitur tā theophilum q̃
tertullianū eozqz seq̃ces in his q̃ asserūt de tpe dñice passionis ! ex incuria quadam
a veritate deuiasse /

**Tercia pticula cōtinet causas inducentes marianū gerlandum et victorium ne dice
tis veritatibus possent assentire**

Si maioris fuerūt existimationis inter cōpotistas vt marian9 gerlādus et
victori9 occōnē sumpserūt errādi ex ciclo magno quē dyonisius abbas edi
dit ad sciendū quo die singl̃ ānis occurrat luna xii9 paschalis. quisqz sit di
es dñicus ipsā proxime sequēs ī quo scdm decreta pñi celebrāda est pascha
lis festiuitas fuit quidē dñs cyclus quingētozxxxii9 ānoz resultans scz ex ductu cycli
decemnouenal' xix ānoz ī cyclū solare xxbii9 ānoz. xix enī si ducatur in xxbii9 fiūt quā
genti xxi9 / Cū autē dyonisius floretet añ 9 incarnationis dñice quingētesimoxxxii9. cū
dem añ 9 posuit primū ī suo magno ciclo. Erat enī id añ 9 in ciclo decēnouenali prim9
Et in ciclo solari nonus. Licet autē hui9cemodi cyclus decretis patrū cōsonet. et vltis
eccā de post vsqz in temp9 presens pascha seruauerit quemad̃ idē cyclus ostendit ! ex
eodē tamē dñi cōpotiste sese palogizantes ī varios errores inciderunt. Arguerūt
primo sic dato q̃ ānus prim9 magni cycli dyonisi9 fuit ab incarnatione dñi quingētesim9
xxxii9 cum talis cyclus vbilibet incipiat. circumuoluatur in annis quingentisxxxii9 cō
sequens putarunt. q̃ dictus ānus fuit vltimus magni cycli retroacti cuius annus
primus fuit primus annus incarnationis. Preterea sic dato q̃ annus quingentesi
musxxxii9 ab incarnatione fuit vltimus cycli magni precedentis. necesse erat ānum ab
incarnatione quingentesimumxxxii9 esse primū cycli magni subsequētis. Cum igitur ā
ni proportionales duoz hui9cemodi cicloz semp sint conformes tā in ciclo decēmo
uenali q̃ solari ! putarūt cōsequēs q̃ sicut ānus ab incarnatione quingētesim9xxxii9
(cū esset prim9 in ciclo magno sequenti) fuit scd̃s decēnouenal' et decim9 solaris !
sic etiā annus primus incarnationis dominice cū esset prim9 ī ciclo magno precedenti
fuit decēnouenal' scd̃s et solaris decim9. Arguerūt preterea sic dato q̃ añ 9 prim9 incar
nationis dñi fuit decēnouenal' scd̃s et solaris decim9 ! putarūt cōsequēs eū in āno
tali et incarnatū esse et natū. Cū ergo credatur q̃ āno etatis sue xxxii9. die dñico et lu
na xvi9 resurrexit scdm theophilū quidē vii9. kl april. Et h̃m Theromū et Augustinū
vi. capd kl. Et progredientes in dco ciclo magno ab āno secundo decēnouenali z de
cimo solari nō iuenirēt in āno xxxii9. diē dñicum et lunā xvi9. nec decimo nec vii9. kl
aprilis ! visum ē eis dyonisiū ī ciclo suo magno defecisse. Crediderunt q̃dē si xpi9
resurrexit vii9. kl aprilis vbi signatur g. ānum ipsum huīse g. pro lrā dominicali

resurrexit enim xpius die dominico Et si resurrexerit luna xvij! crediderunt an-
num ipsum fuisse quintum in ciclo decennouenali cum xij. diei precedenti puta vij. ydus
martij! prenotetur in aureo numero quinnarius denotans eodem anno lune primatio-
nem Annus autem quintus decennouenalis habensq; g. pro littera dominicali qui pri-
mus occurrit in ciclo magno dyonisi est annus xlii. eiusdem cycli. gerlandus igitur
sequi malens opinionem theophili et predicta considerans! dixit xpristum eodem anno
a mortuis resurrexisse anno etatis sue xxxiii. completo et xxxv. corrente. et ita eu-
tum fuisse non anno secundo magni cycli dyonisi sed vij. habente b. pro lea dominicali.
vt saluaret xpm natum vij. kl Januarij die dñico Ibidem eni signatur b. Credi-
derunt etia si xpristus resurrexerit vt asseruit Iheronim⁹ et Augustin⁹ vi. kl april
vbi signatur b. eundem annu habuisse. b. pro lea dñicali Et si resurrexerit lua xvij! eu-
dem annu fuisse xlii. i ciclo decennouenali qm xvij. diei precedeti. puta v. ydus martij i
aureo numero prenotatur numerus xlii. denotans eode anno lune primatione Ann⁹
autē xlii. cycli decennouenalis habes b. pro lea dñicali qui prim⁹ occurrit i ciclo mag-
no dyonisi! est annus eiusde cycli xlii. bissextil et habens cb. pro leis dñicalibus. Ma-
rian⁹ ergo cu tueri cuperet simam Iheronimi et Augustini dixit xpristum eodem an-
no a mortuis resurrexisse anno etatis sue xxxii. corrente. q̄obre eum natu opinatus
est non anno secdo cycli dyonisi sed anno xvij. cycli decennouenalis penultimi i magno ciclo
dyonisi. Quis non videt predictos iepte scrutatos fuisse lue etate ex cursu cycli decē-
nouenalis q̄ loqe post iuentus est nec prius currere cepit in eccā nisi postq̄ canonizat⁹
est in nycena synodo. debuissent autē etate lue potius scrutari ex cursu cycli luaris he-
breor. h. quem tpibus xpristi fuabantur a iudeis eorū neomenie seu lue primationes
Hoc forte victorius perpendens dixit annu resurrectionis dñi fuisse scdm in ciclo
luari hebreor. et quarto ydus martij (cui diei in aureo numero prenotatur binari-
us) eodem anno fuisse neomeniam primi mens. et xvij die sequenti puta v. kl aprilis
fuisse luna xvij Cum autē illo die signetur c! credidit eandem leam representasse di-
em dñicu eiusde ani / Qm igitur tal annus vtpote secundus cycli luaris hebreor ha-
bensq; c pro lea dñicali primo occurrens in magno ciclo dyonisi est in eo xlii. !
opinabatur victori⁹ xpm eode anno v. kl aprilis resurrexisse anno etatis sue xxxii.
corrente et ita natu fuisse anno p. cycli decennouenalis vltimi in magno ciclo dyonisi. Li-
cet in his victori⁹ ronabilius sensisse vi. q̄ marian⁹ vel gerlādus oēs tamen in hoc er-
rarunt. putantes dyonisiu errasse qui neq̄ q̄ errauit Ipsi vō decepti fuerunt qm eos
latuerunt hec duo. Primū est. q̄ citra natiuitate xpi cursus cycli solaris que Iulius
romanis tradidit immutatus erat / Alter q̄ dyonisius coputans annos incarnatio-
nis dominice locutus est de annis copletis. Propter ignorantia primi crediderūt
ab anno primo incarnationis vsq; ad annu quingentesi xxxij. qui fuit primus in mag-
no ciclo dyonisi aliu cucurrisse magnu cidu ciclo dyonisi penitus vniormē. Prop-
ter ignorantia sed crediderunt xpristum anno incarnationis sue primo incarnatum
fuisse. qui tamen eodem anno vij. kl martij annum vnum copleuerat ab eius incar-
natione Patet igitur. q̄ inefficaces et debiles sunt rationes quibus impugnant ci-
clum magnu dyonisi. Licet eni due prime rationes efficaciter cōcluderēt. sup. q̄ a
tpibus xpi vsq; tpa dyonisi fuisset vniormis cursus annoz solarium. puta q̄ inter
quoslibet duos bissextos fuati fuissent sol tres ani coēs sicut mō. Cum tamē interea
sel cōtinue fuati sint vij. ani coēs! euidēs ē eos initi cōsequētis iualidis sicut patet
cuiuslibet attendeti Nam ē etiā terciā eorū roēm deficere Si eni dyonisius coputās

annos incarnationis domini locutus fuisset de annis currentibus ! irrefragabiliter
 cogeret dicere q̄ anno primo incarnationis xp̄istus et incarnatus fuisset et natus
 sicut innuit eadem ratio/ Cum vero dyonisiū locutus sit de annis cōpletis ! perspi-
 cum est anno primo incarnationis domini cōpleto sc̄z ipsum nō incarnatum esse sed
 anno precedenti/ Propter ignorantiam horū duorū q̄ dicta sunt ! cōpotiste prenomina-
 ti lapsi sunt in tantum errorē. vt nequirent saluare xp̄istum natum fuisse viij. kl̄ Janu-
 arij die dominico et resurrexisse anno etatis sue xxxij. aut viij. aut vi kl̄ aprilis die
 dominico et luna xvij. q̄d tamen dicendum vī secundum euangelicam veritatē/ Vtq̄
 cogērētur confiteri q̄ vltis ecclesia sequens dyonisiū in annis incarnationis domini
 numerandis erret in compoto Secundum marianum enī xp̄istus prius natus est a-
 nis xij q̄ scribit ecclesia Et secundum victorium annis vñdecim prius Et secundum
 gerlandum sex annis posterius/

*Quarta particula continet causas inducentes Johannem de muris et Rogerium
 bachon vt dicerent xp̄istum passum anno etatis sue tricesimosecundo tercio kalēdas
 aprilis.*

Indagandum est consequenter quid induxerit Johannem de muris Rogeriū
 bachon et alios astronomos eis adherentes vt xp̄istum in aprilī crucifixū
 dicerent cum a ceteris omnibus in martio crucifixus asseratur Hoc eis cō-
 tigisse reor ex zelo quodam pio quo et ecclesiam reueriti sunt et euangeliz
 Erubuerunt quidem cum nonnullis compotistis dicere q̄ erret ecclesia annos incar-
 nationis dominice supputans immo quatum illa scribit annum quemlibet ! totum ip-
 sum confessi sunt Et cum secundum euangelium luce xp̄istus (quando necesse fuit)
 manducauit pascha puta luna xiiij. crediderunt eum eadem luna pascha manducasse
 et post die luna xv crucifixum dieq̄ tercio dehinc sequenti luna xvij resurrexisse Cū
 q̄z secundum seriem textus euangelici xp̄istus in perasceue. i. feria sexta crucifixus sit
 et resurrexerit altera sabbati idest die dominica ! Hec pro indubitatis habentes opi-
 nati sunt die passionis dominice concurrisse feriam sextam cum luna xv. ac die resur-
 rectionis diem dominicum cum luna xvij Ex his igitur tribus p̄pothesib⁹ catholicis
 vtiq̄ cum eas non vt oportuit intellerent ! in dictum errorem inducti sunt Recte
 quidem opinati sunt ecclesiam in annis incarnationis dominice supputandis non er-
 rasse. vñ cum ecclesia supputans annos eosdem loquatur de annis completis. eam lo-
 qui putarunt de annis currentibus Vnde cum xp̄istus incarnat⁹ sit octauo kl̄ apri-
 lis anni solaris decimi cuius littera dominicalis erat b ! Ecclesia non diceret dicto
 die eiusdem anni cepisse primum annum incarnationis dominice sed octauo dictarum
 kl̄ anni sequentis habentis A pro littera dominicali. Verumtamen ecclesia computās
 annos a natiuitate (cum loquatur de eisdem annis currentibus) diceret prius viij.
 kl̄ Januarij (quo die xp̄istus natus est) cepisse primum annum a natiuitate Quē-
 admodū hoc āno scribētes ab incarnatione ceperunt ānū Mcccclxxxviij. viij. kl̄ aprilē
 aut proxima pascheue Scribētes aut a natiuitate pri⁹ cepūt ānū Mcccclxxxviij. viij.
 kl̄ Januarij. S̄z cū astronomi predcī xp̄m incarnatū putēt ⁊ natū āno sc̄do magni celi
 dyonisiij habēte b. pro l̄rā dñicali. ac i illū incidisse ānū primum incarnationis ! euidēs

est eos loqui de annis currentibus contra modum supputandi quem seruat ecclesia
 Preterea rē senserunt dicentes xp̄istum crucifixum luā xv et resurrexisse luna
 xvij. Defecerunt tamen in hoc • q̄ etatem lune quesierunt ex tabulis astronomicis
 qm̄ t̄pib⁹ xp̄i iudei suas huarunt neomenias nō secundū astronomicū calculū sed
 vt eis ostendit aure⁹ numer⁹ • pro q̄to subhuit ciclo luāri eis a dauid tradito sicut in
 precedētib⁹ ostensū est; Forſan tamē a dēis astronomicis creditū est iudeos t̄pibus
 xp̄i suas huisse neomenias secundū astronomicū calculū. qm̄ nouerūt suis t̄pib⁹ iude
 os vſos fuisse quodā ciclo luāri ad iueniēdū feriā horā et pūctum cōiūctionis medie
 luariū. Appellātes sc̄ punctū. Mlxxx ptē vni⁹ hore Assignātesq; pro t̄pe cōiuncti
 onis medie dies xxi. horas xij. et puncta septigentaxcij. Inuenta autē p̄ hui⁹cemodi
 ciclū media cōiunctione si cōtigisset āte meridiē! huarūt neomeniā eodē die • Si post
 meridiē! die sequēti. sicut testatur Rabbi paul⁹ in additionib⁹ suis sup̄ matheū. Qm̄
 tamē tal⁹ cicl⁹ luāris lōge p⁹ xp̄i natiuitatē ymmo p⁹ nycenā synodum iuent⁹ ē puta
 quādo vetus cicl⁹ luāris hebreoz exorbitanter nimis aberrauerat! sicut (cum op⁹
 erit luculēter ostēdetur) liquet iudeos nec medias cōiunctiones nec suas neomenias
 t̄pib⁹ xp̄i p̄ dictum ciclū iuenisse / Preterea rē senserunt astronomi predicti di
 centes xp̄istum feria sexta crucifixum et feria prima resurrexisse. In hoc tamen defe
 cerunt q̄ scrutati sunt dēas ferias ex magno ciclo dyonisi⁹ In cui⁹ anno secundo secū
 dum eos xp̄ist⁹ incarnatus est et natus Et passus in anno eiusdem cycli xxxiij. ha
 bente d. pro littera dominicali Inuenientes ergo pro eodem anno per tabulas astro
 nomicas lunam decimamseptimam nonis aprilis vbi signatur d! consequenter dixer
 unt eodem die concurrisse lunam decimamseptimam et diem dominicum et ita xp̄i
 stum eo die resurrexisse quare et die precedenti puta tercio nōs aprilis crucifixum et
 se luna decimaquinta et feria sexta Sed defecerunt dicentes xp̄istum passum et re
 surrexisse anno xxxiij. magni cycli dyonisi⁹ quoniam idem cyclus temporibus xp̄isti nō
 cucurrit Sed quidam magnus cyclus qui ad intentionem Julij depictus est vt supra
 patuit In cuius anno primo xp̄istus natus est. et in anno xxxv. passus est et resur
 rexit sicut patuit in deductione vie qua saluantur omnes veritates prius inuestigate
 Abducti sunt igitur astronomi predicti in errorem quoniam eos latuit via predicta /
 Ac quia processerunt sicut contingit in sillogismo falsigrapho ex p̄pothesibus veris
 sed non vt oportuit intellectis :

*Quinta particula continet causas propter quas inductus est Magister Paulus
 vt diceret xp̄istum passum vndecimo kl̄ aprilis feria secunda Ac resurrexisse viij. ca
 rundem kalendarum feria quinta •*

Alm tandem scrutemur motiua quibus .M. pau. inductus est vt inter om
 nes solus opinetur xp̄istum anno etatis sue xxxiij. completo cum trib⁹ mē
 sibus vndecimo kl̄ aprilis feria secunda crucifixum fuisse • ac duobus die
 bus intermediantibus octauo kl̄ aprilis feria quinta resurrexisse. Cuius o
 pinionem (vt enucleatius discuti valeat) in quinq; partiamur articulos Prim⁹
 est q̄ xp̄istus secundum eum crucifixus est anno etatis sue tricesimoquarto curre
 te Secundus q̄ crucifixus est xi. kl̄ aprilis Tercius q̄ crucifixus ē feria secunda

Quartus q̄ vij. kl̄ aprilis feria quinta resurrexit Et quit̄ q̄ itet diē passionis
resurrectionisq̄ dnice duo dies mediarunt Inter quos articulos solus primus
veritati cōsonat / Q̄ tamen .M. paul⁹ se pollicetur eundē articlū (ubi op⁹ erit ex
euangelica doctrina euidentissime probatur) hoc puto promissus nō poterit exsoluere
Si saltem cū ceteris cōfiteatur vij. diē kalendas Januariarū i quo xp̄s nat⁹ ē fu-
ille diē . dnici . sicut ostensū ē in tractatu primo particula nona capli primi . Ut
astrueret articulū scdm̄ i ductus est tum ex v̄bis Theophili q̄ se legisse dicit in cōpoto
Abani quē libellū ostendi mēdosū esse tractatu primo pticula vij capli scdi Tū ex v̄-
bis lactatij q̄ trūcati allegat . eis autē recitatis itegre sicut habetur libro diāz institu-
tionū nemo fidelīū illis preberet assensū sicut ostensū est vbi supra . Tum ex calculo as-
tronomico ex quo putat iuenisse pro āno passionis dnice lunā xij. xij kl̄ aprilis . et
ita xp̄m eodē diē scdm̄ legē māducasse pascha . ac diē sequēti puta xi. eadē kl̄ pas-
sum . Sed vt ostensū est tractatu primo pticula nona capli scdi Calculus suus sibi
plus obest q̄ suffragatur . Nā ex eo recte supputās etatem lune . facile demonstrab⁹
xp̄m contra legē māducasse pascha luā xij . ymmo si reppisset ex calculo suo lunam
xij. xi. diē decem kl̄ ! non tamē fuisset luā xij primi mēis hebreorū . sed mēis vltimi ā-
ni precedētis . quādo scdm̄ legē nūq̄ licuit pascha māducare . luā enī p̄ mēis eiusdē
precessisset equinoctiū v̄nale sicut declarātū est vbi supra . Ut vero diceret (sicut ha-
betur in articulo tercio) xp̄istum passum feria scda . Cum i ductum conijcio . quia
putauit annum passionis dominice illū fuisse qui est in ciclo magno dyonisiij xxxvj ha-
bens c pro lrā dnicali . qm̄ iḡ xij. kl̄ aprilis signatur c cōsequēs sibi visū ē āno dco
eundē diē fuisse dnici . ac diē sequēti in quo secūdū eū xp̄s passus est ! fuisse feriā se-
cūdā . In q̄ rōe si cōfidat ! plane deficit . qm̄ tpib⁹ xp̄i nō cucurrit cycl⁹ mag-
nus dyonisiij . Sed quidā alius cycl⁹ magnus qui depictus ē ad itentionē Julij cesa-
ris . In cuius āno xxxvj. habente b. pro lrā dnicali xp̄s crucifixus ē . sicut visū est
tractatu eodē pticula q̄ta capli primi . Ut diceret .M. paulus (vt habetur i articu-
lo q̄to) xp̄istum resurrexisse vij kl̄ aprilis ! inductus ē ex verbis theophili cesa-
riē . ac ritu galloz qui fuare consueuerant eodē diē pascha suū annotinū Sed o-
stensum est in precedentibus illis assentiendum nō esse Eundem autē diē dixit fuisse fe-
riam quintā Nam vt statim ostensum ē credidit ānum passionis dominice fuisse illum
qui in magno ciclo dyonisiij est xxxvj habens c. pro littera dominicali . Cum autem
dies dominicus designatur per c ! necesse est per g. designari feriam quintā . Signa-
tur autem vij kl̄ aprilis littera g. Idē ergo dies āni predci fuit feria quinta Sed
deficit vt pri⁹ credēs tpib⁹ xp̄isti cōcurrense magnū cyclū dyonisiij . cū tamē tunc tpis
alius cucurrit cycl⁹ magnus sicut statim dictum est Demū vt diceret (sicut cōtine-
tur in articulo quinto) duos mediasse dies inter diem passionis diemq̄ resurrectionis
dominice . cōpulsus est (quoniam vt patuit) credidit (licet minus vere) xp̄i-
stum passum vndecimo kalendas aprilis et resurrexisse octauo earundem kalendarū
Inter quos dies constat dies duos mediare Putat autem q̄ sibi suffragetur ad
hoc verbum xp̄isti predicentis mathei duodecimo de filio hominis q̄ erit in corde ter-
re tribus diebus et tribus noctibus Item quod pilato dixerunt pontifices Iudeo-
rum et cetera mathei vicesimoseptimo xp̄istum predixisse q̄ post tres dies resurge-
ret . q̄ v̄ba putat verificari non posse . nisi xp̄s resurrexisset corrente diē q̄to ab
ei⁹ passione . sic ei fuissent duo dies itermēdi Cui⁹ cōtrariū ostensū ē ex v̄bis Augustini
tctatu primo pticul q̄ta et septa capli tercij Si q̄dē vix inuicis sit ab heresi qui

scripturā sacra aliter exponit q̄ spūs scūs efflagitat Nec quisq̄ nostrum presumere
debet calanum suū potius a spū scō dirigi q̄ augustini ceterozq̄ doctorum ecclesie
qui tāta conati sūt vigilātia libros scripture sacre (ubi q̄dāp̄ difficultatis cōtinēt) di
lucidare! Confitramur deinceps sacra scripturā p̄ synodochē intelligēdā esse. quam
aug⁹ sic vult intelligi. et p̄ pascheū nil aliud intelliga⁹ q̄ feriā sextā. et p̄ alterā feriā
primā sabbati nullū aliū diē q̄ diē illū quē dñicā appellam⁹. Nullū q̄ p̄pe theologum
repro qui vocabulū istis aliter vsus ē. Noīb⁹ autē vtēdū ē vt p̄les sicut habetur 2. to.
p̄icoz. Nūq̄ ex premissis quid. scilicet. pau. a veritatib⁹ predictis abduxerit nec eū tātūz
sed et oēs quos errare cōtigit circa temp⁹ passionis dñice (cū enim eis nō pateret via
predicta) alias sibi vias obliquas et deuias elegerunt.

*Sexta pticula continet causas propter quas Iheronim⁹ et Augustin⁹ cum eoz
sequacibus attigerunt soli in premissis veritatem.*

I Veres forte si Iheronim⁹ et Augustin⁹ dictā viā cognouerint p̄ quā tueri
conamur illoz smām de tpe dominice passionis Arbitroz p̄fco viā illā eos
nō latuisse floruerūt enim circiter añū lxxxv. p̄ nycenā synodū sicut colligi
tur ex croniciis mathei palmerij. Quā ergo in eadē synodo vel paulo prius
p̄ p̄es abolit⁹ est ciclus luāris hebreoz. et currere cepit in ecclesia dei cicl⁹ decemque
nalis Ciclusq̄ solaris quo rōni iuxta institutionē Julij cesaris vti cōsueuerāt prop
ter cōcordē apud omnes fideles obshuationē pasche mutat⁹ est in ciclū solarē quo sēp
interim vsa est mē ecclesia sicut ostēsū ē ī inquisitione vie predcē! Viskē est hec omnia
dictis doctorib⁹ fuisse cognita. Aut ex rumore vulgari quē probabile est vsq̄ ad eoz
tpa pmāsisse. Aut ex precedētū p̄m scripturis. q̄ forsan ad eos et nōdū ad nos p̄
uenerunt. Aut ex reuelatione spirit⁹ sancti qui (dum ea scriberent q̄ conferrent ec
clesie) illis nunq̄ creditur defuisse. Si autē nouerunt quis cicl⁹ solaris spib⁹ xp̄i
sti cucurrit apud romanos. et quis cicl⁹ lunaris apud hebreos! intulerunt facillime
quo die kalendarij āno etatis sue xxxiiij. corrente xp̄istus passus est. et quo die re
surrexit. Forte rursum queres. An qui concordī sentētie tam Iheronimi q̄ Au
gustini de tempore quo dominus passus est aduersatur heretici censēdi sunt? Hic ad
memoriā reducenda est dissensio que fuit inter cyprianum martirē et augustinū de his
qui ab hereticis erāt baptizati. Augustin⁹ enim (sicut p̄ in lib⁹ eius de vnico baptis
mo) voluit baptizatos ab hereticis in forma ecclesie. rebaptizādos nō esse. Cypria
nus tamen et predecessores eius lxx. numero. eos qui baptismā suscepant ab hereti
cis! rebaptizarunt. et iusserunt rebaptizari. sicut constat de cypriano in epistola ei⁹
ad magnum. Postq̄ autem canonizata est augustini sentētia sicut patet de consecra
tione distinctione quarta in pluribus capitulis. si quis iam pertinaciter amplecte
retur opinionem cypriani! indubie censendus esset hereticus. Cyprian⁹ tamen et sui
predecessores nequaq̄ hereticis ānumerandi sunt. quoniam si suis temporibus cano
nizata fuisset augustini sentētia. aut cum illo contulissent in dicto problemate! opini
one eozum deserta animis p̄mptissimis assensissent augustino. Similis fuit dissen
sio de die quo xp̄istus passus est inter theophilum et inter Iheronimum et Augusti
num. Isti dixerunt eū passū octauo kl. april. ille vero. x. eazd kl. Sed theophil⁹
p̄lib⁹ ānis precessit nycenā synodū. Iheronim⁹ vō et augustin⁹ eā secuti sūt. Et hi ex
actis in eadē synodo de ciclo solari rōnoz. et lunari hebreoz qui currebāt temporib⁹

xp̄isti facile poterāt elicere quo die kalendarij dominus passus ē. Hinc etiā arbitroz
eorum sinām nullis decretis ecclesie. sed illi⁹ tantū ritu et cōsuetudine roboratā esse
Qz si theophilus ceteriqz vetustiores eccē doctores nouisset q̄ in dca synodo tractata
sūt. ac roēs q̄ Iheronimū mouerāt ⁊ Augustinū ! statī cū eis sensissent dāpnassentqz
priorē eoz sinām / Hos igit⁹ nemo reputauit hereticos sicut nec cyprianū / De cō
potistis ⁊ astronomis q̄ fuerūt p⁹ Iheronimū et Augustinū nec illoz adhererūt sinē.
quid cēsedū sit videam⁹. Oēs hī sumpserūt occasionē errādi ex magno ciclo dyonisi⁹
quē edidit āno incarnationis dnice quīgētesimoxp̄ij. quē ānū ppter ea posuit in capi
te eiusdē cicli. Estimārūt aut tunc effluxisse cyclū magnū oīō similē dco ciclo dyonisi⁹
in cui⁹ āno scdo crediderūt ples astronomi xp̄iū natū fuisse. ac passū āno eiusdē ci
cli xpxiij. tercio nōs april. Sed errarūt vt supra patuit. Cōpotiste vo. qm̄ (si di
catur xp̄us nat⁹ āno scdo magni cicli dyonisi⁹ aut alteri⁹ cicli prioris illi penit⁹ cōfor
mis) repire nō poterāt in eod cido aliquē inter illos ānos in quoz aliquo xp̄us veri
silē pass⁹ ē in cui⁹ mēse paschali cōcurrerūt luā xv ⁊ feria vi. in q̄li cōcursu xp̄us se
cūdū euāgeliū passus ē ! Ideo dixerūt nō tm̄ dyonisiū errasse. s; ⁊ vlēm eccām in an
nis incarnationis dnice supputād ⁊ his dieb⁹ adhuc errare. Prædci lz grauit⁹ er
rauerit absit tamē vt eos hereticos appellē. Sūma quidē sollicitudinē scrutati sūt. q̄
die kalēdarij domi⁹ mortē p nobis suscipere dignat⁹ ē / Sed quoniam eos latuit via
predcā. putarūtqz tpib⁹ xp̄isti cucurrisse tā cyclū solarē q̄ decēnouenalē q̄ nūc in eccā
currūt ! eos meo iudicio errare nō ērat. nichil tamē p̄tinaciter asserere presūperūt
Aut enim Iohānes de muris in principio tractatus sui de regulis compotistarum
Menbrorum non est corrigere qd a capite permissum est. et forte ex causa Et roge
rius bachon in epistola ad clementem papam quintū postq̄ de materia predicta trac
tauerat Occasionē inquit dedi qualiter ad huius certificationem poterimus perueni
re Et nego me in presenti tractatu de tanta difficultate certificasse. Si quesie
ris quid de Magistro paulo censeam. hoc vnum profecto q̄ ceteris ōnibus longius
michi videtur a veritate declinasse tam quo ad feriam. q̄ quo ad etatem lune. nam
cum secundum euangelium (prouit exponitur ab omnibus etiam celeberrimis ecclesie
sancte doctoribus) xp̄istus feria sexta passus est. et die dominico resurrexit. Cum
tamen Magister paulus passum dicit feria secunda et feria quinta resurrexisse. Item
cum luca teste xp̄istus manducauerit pascha quando necesse erat ipsum occidi vtpote
luna decimaquarta primi mensis sicut legitur exodi duodecimo ! Ipse sequens astro
nomicum calculum putat xp̄istum manducasse pascha duodecimo kalēdas aprilis lu
na xp̄istente vere decimaquarta. Licet ex eodem calculo rectus supputator reperi
et dicto die lunam fuisse vere duodecimam. Dato etiam q̄ calculus suus osten
disset lunam dicto die fuisse vere decimaquartam ! indubie constat eam fuisse lunam
decimaquartam non primi mensis hebreorum. sed mensis vltimi āni precedentis. qd
patet quoniam mēsis cuius luna decimaquarta proxime præcedit equinoctium vernale
ē vltimus mensis iudeorū. Si igitur vt putat ex suo calculo anno passionis domini
ce luna fuit decimaquarta duodecimo kalēdas aprilis Cum ex tabulis alphonſi eo
dem anno equinoctium vernale contigerit vndecimo earundem kalendarum vt pa
tuit tractatu primo nona particula capituli secundi ! quis non videt dictam lunā de
cimaquartam equinoctium vernale præcessisse. ⁊ ita fuisse lunam decimaquartam
mensis eorum vltimi ? Liquet igitur. M. paulū (vt dictū est) a vero declinasse Absit
tamē vt eū hereticū cēseā Cū ei de roē heresh duo sint. vnū error i his que sunt fidei

Alterum animi pertinacia . quorū primum se habet vt materiale ⁊ alterum sicut for-
male . Qualiter queso possem eū notare de heresi de cui⁹ michi ptinacia nondum con-
stat . attenta q̄maxime submissione quā circa finē epistole sue subnectit cuius et pri⁹
in prologo memini omnia nāq; dicta et scripta eius i eadē epistola submittit examini
correctioniq; doctorū aline matris nrē vniuersitatis louaniens . cuius et ipse dudum
fuit alūmus . Nec eum igitur . nec quēq; precedentium arbitror hereticum censendū esse
Sed eos omnes dignos potius vt eis gratie dicantur . Scribit enim philosophus 2.
methaphisice q̄ non solum his dicere gratiā iustum est quoz quis opinionib⁹ cōmuni-
cat sed et his qui superficialiter enunciauerunt . Etenim hī conferunt aliquid ⁊ ē

Exhortor autem te et precor p viscera caritatis domini nostri Ihesu xpisti ama-
tissime mi confrater . Nā paulē vt posthac memor sis doctrine pauli q̄ Romanos ex-
hortans capitulo suo xij. Dico inquit p gratiam q̄ data est michi in omnibus qui sunt
inter vos non plus sapere q̄ oportet . sed sapere ad sobrietatem / Nec queso me
suspiceris conatum fuisse vt singla (q̄ in eplā quā nobis destinasti conscripta sunt)
subuerterem . Multa equidem preterij p̄mo te profiteor indigne reprehensum quia
dixeras Iohannis vltimo in greco sic haberi . Si eum volo manere . Vidi quidem
in euangelio Iohannis de leā vetusta et latine conscripto . ac in ceteris absq; omni
menda . sicut in greco scriptum asseruisti . p̄mo referente magistro nostro m̄grō
henrico de zaineren colende memorie prius didici . Hoc idem dicere consueuerat Be-
uerendus in xp̄isto pater domin⁹ biffarion Cardinalis nycen⁹ natione grecus . In
nullis equidē nec tibi nec alijs quibuscūq; in hoc opere conatus sum contradicere . nisi
illis dumtaxat quos repperi vitatibus illis aduersari . quas arbitror de āno . die . et
feria . quibus dominus passus est . vel ex euangelio . vel ex probatissimoz ecclesie
doctorū testimonijs luculenter deduxisse . O quotiens carissime mi (priusq; opus
hoc ederem) tui presentia optaui quatinus potuissemus ore ad os in premissis veri-
tatem inquirere . Sed longuis nos abiuicem seiunxit loq; distantia . Nichilomin⁹
si visis his libeat caritati tue mēcū scriptis fraternaliter conferre . Precor obtestor
q; si tibi videar vsq; errasse motiua tua ne me celes . Nam (vt vires dabūt dominusq;
concedet) Obiectus discutere conabor in tercio tractatu si quos proferri conti-
gerit vel contra veritates in primo tractatu deductas vel contra viam qua defendi
possint in tractatu secundo recitatas . Hic igitur ne legentibus vltiori sum fastidio!
finem statuo . Si quid in premissis bene dictum sit ! deo gratias ago Illiq; soli ve-
lim gloriā tribui Cuius id michi munere donatum est . Si quid secus ! id humiliter
subicio correctioni sancte sedis apostolice omniūq; melius in presenti negotio sentien-
tium paratissimus semper iuxta consiliū apostoli prime choꝝ p. ad captiuandum
intellectum in obsequium fidei / Et si temere q̄cūq; dixisse deprehensus fuero ! ad dā-
dum (sicut Iosue . vij. nachor dederat) gloriā deo optimo in secula benedicto .

Sequitur declaratio p figuras multoz q̄ prius dicta sunt . vt legētib⁹ ad oculum
innotescant /

Hic incipit mensis embolimalis pro Anno lunari decimoquarto	ix	i	vi	g	v	Novembris	ix	i	vi	b	b	Decembris
		ii		h	mi			ii		c	im	
	xxvi	iii	xxv	b	m		xxvi	iii	xxv	d	m	
	vi	iiii	v	c	n		vi	iiii	v	e	n	
		v		d	mi			v		f	mi	
	xxiii	vi	xxii	e	m		xxiii	vi	xxii	g	im	
	ix	vii		f	m		ix	vii		h	m	
		viii		g	n			viii		b	n	
	xx	ix	xxi	h	Non		xx	ix	xxi	c	Non	
		x		b	vi			x		d	vi	
	xxvii	xi	xxviii	c	vi		xxvii	xi	xxviii	e	vi	
	vi	xii	v	d	vi		vi	xii	v	f	vi	
		xiii		e	v			xiii		g	v	
	xxiv	xiiii	xxv	f	m		xxiv	xiiii	xxv	h	m	
	ix	xv		g	m		ix	xv		b	m	
		xvi		h	n			xvi		c	n	
	xxii	xvii	xxiii	b	Id		xxii	xvii	xxiii	d	Id	
		xviii		c	vi			xviii		e	vi	
	xxviii	xix	xxix	d	vi		xxviii	xix	xxix	f	vi	
	vi	xx	v	e	vi		vi	xx	v	g	vi	
		xxi		f	v			xxi		h	vi	
	xxv	xxii	xxvi	g	mi		xxv	xxii	xxvi	b	vi	
	ix	xxiii		h	m		ix	xxiii		c	im	
		xxiv		b	n			xxiv		d	im	
	xxi	xxv	xx	c	ri		xxi	xxv	xx	e	ri	
		xxvi		d	f			xxvi		f	ri	
	xxvii	xxviii	xxiii	e	ix		xxvii	xxviii	xxiii	g	ix	
		xxix		f	vi			xxix		h	ix	
	xx		xxv	g	vi		xx		xxv	b	im	
				h	vi					c	im	

Hic incipit quando pleiades oriuntur sole occidente

Hoc die ipus natus est

Solstitium hyemale configit sole intrante capricornum

	i		d	vi			i	e	vn	
xxv	ii	xxvi	e	v		xxv	n	f	vi	
vi	iii	v	f	iiii		vi	m	g	v	
	iiii		g	iii	xxx		iiii	h	iiii	
xxiii	v	xxvii	h	ii		xxiii	v	b	iii	xxx
iii	vi	iii	i	i	KL Januarij	iii	vi	c	ii	
	vn		b	mi	Et eodem die		vn	d	KL Februarij	
xi	viii		c	m	xp̄s est circū	xi	viii	e	iiii	Hoc die xp̄s
	ix		d	n	isus	xix	ix	f	m	presentatus est
xix	x		e	v		xvi	x	g	n	in templo
vi	xi		f	viii	Hoc die xp̄s		xi	h	KL	
	xii		g	vi	adoratus est a	xxvi	xii	b	viii	
xxvii	xiii		h	v	magis Baptisa	v	xiii	c	vi	
v	xiiii		b	iiii	tus est Et aqua		xiiii	d	v	
	xv		c	iii	comuertit in	xxiii	xv	e	v	
xxv	xvi		d	m	x vinum	n	xvi	f	iiii	
	xvii		e	n			xvii	g	iii	
xx	xviii		f	KL		x	xviii	h	n	
	xix		g	xix			xix	b	KL	
xxiv	xx		h	xx		xxiii	xx	c	xvi	
iiii	xxi		b	xxviii		vi	xxi	d	xv	xx
	xxii		c	xvi			xxii	e	xiiii	
xxviii	xxiii		d	xv		xv	xxiii	f	xiii	
viii	xxiiii		e	xiiii		iiii	xxiiii	g	xii	
	xxv		f	xiii			xxv	h	xi	xx
xxii	xxvi		g	xii		xx	xxvi	b	x	
	xxvii		h	xi		i	xxvii	c	ix	
xviii	xxviii		b	x			xxviii	d	viii	
	xxix		c	ix		xix	xxix	e	vn	
ix	xxx		d	viii			xxx	f	vi	

Hic incipit mensis embolismalis pro Anno lunari tertio

Hic incipit mensis embol pro anno lunari vi.

Hoc die xp̄s adoratus est a magis Baptisatus est Et aqua comuertit in x vinum

Hoc die xp̄s presentatus est in templo

Hoc die xp̄s adoratus est a magis Baptisatus est Et aqua comuertit in x vinum

Hoc die intercalant romani

A kalendis Januarij vsqz quartum diem kl septembriū idem est aureus numerus prescriptus kalendario tam egiptiorum q̄ romanorum

Hic incipit mensis embolus pro Anno lunari cxx.				Hic incipit mensis embolus pro Anno lunari octavo.			
xxv	i	a	v	xxv	i	b	vi
vi	ii	H	im	vi	n	c	v
	m	b	m		m	d	im
xxiii	iiii	c	n	xxiii	un	e	m
iiii	v	d	KL	iiii	v	f	n
	vi	e	vi		vi	g	KL
xxi	vii	f	v	xxi	vii	H	im
	viii	g	mi		viii	b	m
xxix	ix	H	m	xxix	ix	c	n
viii	x	b	n	viii	x	d	Non
	xi	c	Non		xi	e	viii
xxvii	xii	d	viii	xxvii	xii	f	vii
v	xiii	e	vi	v	xiii	g	vi
	xiiii	f	v		xiiii	H	v
xxv	xv	g	v	xxv	xv	b	iiii
iiii	xvi	H	iiii	iiii	xvi	c	m
	xvii	b	m		xvii	d	n
xxii	xviii	c	n	xxii	xviii	e	Id
	xix	d	Id		xix	f	xviii
xx	xx	e	xviii	xx	xx	g	xvii
	xxi	f	xvii		xxi	H	xvi
xxviii	xxii	g	xvi	xxviii	xxii	b	xv
xviii	xxiii	H	xv	xviii	xxiii	c	xiiii
	xxiiii	b	iiii		xxiiii	d	xiii
xxvi	xxv	c	iii	xxvi	xxv	e	xii
xi	xxvi	d	ii	xi	xxvi	f	xi
	xxvii	e	i		xxvii	g	x
xxiv	xxviii	f	x	xxiv	xxviii	H	ix
	xxix	g	viii		xxix	b	viii
ix	xxx	H	vii	ix	xxx	c	vii

Hoc die
cristus re
surrexit

Aprilis

Hoc die Augustus suscepit imperium

Hoc die
olim ser
uabatur
dies festus
verbis co
dite

Martij

Equinoctium vernalis contigit sole
intrante signum arietis

Hoc die occasus
e Julius cui successit
Augustus

Hoc die xp̄s
passus est

Nec equinoctia nec solsticia signari possunt in perpetuum in certo die kalendarij
quoniam singulis cetum xxxiii annis aut eocirca ad vnum diem anticipantur

vi	i	d	vi		vi	i	f	vn
	ii	e	v			n	g	vi
xi	m	f	um		xi	m	a	b
m	mi	g	m		m	um	b	im
	v		n	xxx		v	c	m
xi	vi	b	vi	Mayi	xi	vi	d	n
	vn	c	v			vn	e	vi
xi	vm	d	v		xi	vm	f	im
vm	ix	e	mi		vm	ix	g	m
	x	f	m		xi	x	a	n
vi	xi	g	n	Hoc die cristus celos ascendit	v	xi	b	none
v	xii		none			xii	c	vm
	xiii	b	vm		xi	xiii	d	vn
xi	xiiii	c	vn		n	xiiii	e	vi
n	xv	d	vi			xv	f	v
	xvi	e	v		x	xvi	g	mi
x	xvii	f	mi			xvii	a	m
	xviii	g	m		xi	xviii	b	n
xi	xix		n		vn	xix	c	vi
vn	xx	b	vi	xx Hoc die spiritus sactus super aposto los missus est		xx	d	vm
	xxi	c	vn		xi	xxi	e	vm
xi	xxii	d	vi		um	xxii	f	vi
mi	xxiii	e	v			xxiii	g	v
	xxiiii	f	mi		xi	xxiiii	a	um
xi	xxv	g	m	xx	i	xxv	b	um
i	xxvi		xi	Estas incipit quando pleyades oriuntur sole sit oriente		xxvi	c	xi
	xxvii	b	x		ix	xxvii	d	x
ix	xxviii	c	x			xxviii	e	x
	xxix	d	ix		vn	xxix	f	ix
vn	xxx	e	vm	xxv	vi	xxx	g	vm

A quarto nonas Junij incipiunt pro anno lunari xix. tres menses lunares qui continue sunt xix dierum Cum tamen oēs alij menses lunares alternatim sint. hi xix et alij xxx dierum nisi tamen interuenerit mensis embolismalis

	i	H	vn	xxv
pin	q	b	vi	
m	m	c	v	
	mi	d	iiii	
xi	v	e	iii	
	vi	f	ii	
ix	vn	g	xi	xxx
viii	viii	H	vi	Julij
	ix	b	v	
xvi	x	c	iiii	
v	xi	d	iii	
	xii	e	ii	
xiii	xiii	f	None	
ii	xiiii	g	viii	
	xv	H	vn	
x	xvi	b	vi	
	xvii	c	v	
xviii	xviii	d	iiii	
vn	xix	e	iii	
	xx	f	ii	
xv	xxi	g	Id9	xxv
iiii	xxii	H	xviii	
	xxiii	b	xvi	
xii	xxiiii	c	xv	
i	xxv	d	xiiii	
	xxvi	e	xiii	
ix	xxvii	f	xii	
	xxviii	g	xi	
xviii	xxix	H	x	
vi	xxx	b	ix	

saaralacei
 in saiq buind
 Quinq dies in
 Aufupn9 cōtingit quādo pleyades oriūtur Sole exisēte in medio noctis

	i	c	viii	xxv
pin	n	d	vn	
m	m	e	vi	
	mi	f	v	
xi	v	g	iiii	
ix	vi	H	iii	
	vii	b	ii	
viii	viii	c	xi	
xvi	ix	d	iiii	
v	x	e	iii	
	xi	f	ii	
xiii	xii	g	None	
n	xiii	H	viii	
	xiiii	b	vn	
x	xv	c	vi	
	xvi	d	v	
xviii	xvii	e	iiii	
vn	xviii	f	iii	
	xix	g	ii	
xv	xx	H	Id9	
iiii	xxi	b	xix	
	xxii	c	xviii	
xii	xxiii	d	xvii	
i	xxiiii	e	xvi	
	xxv	f	xv	
ix	xxvi	g	xiiii	
	xxvii	H	xiii	
xviii	xxviii	b	xii	
vi	xxix	c	xi	
	xxx	d	x	
xiii	i	e	ix	
m	n	f	viii	
	mi	g	vn	
xi	vi	H	vi	
ix	v	b	v	

Sal9 lune
 xxx

Augusti

Hoc die Augustus obiit cui successit tyberius

Hoc die iter
 calāt Egyptij

De equinoctijs et solsticijs pro hoc Anno Domini M^{ccc}lxxviii^{mo} corrente ad longi-
tudinem louaniensem

Sol Ingreditur Arietem die decima marcij completa horis octo post meridiem et minutis xxi + diebus equatis Et fit equinoctium vernale

Sol Ingreditur cancerum die vndecima Junij completa horis xix post meridiem et minutis xlix diebus equatis. Et fit solsticium estiuale

Sol Ingreditur libram die xiii septembris completa . horis ix post meridiem . et minutis vii . diebus equatis . Et fit equinoctium autumnale

Sol Ingreditur capricornum die vñdecima decembris completa + horis xñ post
meridicm + Et minutis xli .dictus equatis. Et fit solsticiũ hyemale

Alius cesar annum solarem instituēns iussit anno quolibet quarto diem vñū intercalandum esse quod intellexit de anno quolibet transacto Sacerdotes tamen templi quibus commissa erat intercalandi ptās vñum intercalarūt diem anno quolibet quarto incipiente. Quem errorem (cum persitisset ānis xxxvi) Augustus deprehendens statuit vt annis xn abstineretur a bissexto vt patet in annis hic subscriptis

Primus annus solaris Julij

													H	g	fe	d	c	ba
g	f	ed	c	b	ag	f	e	dr	b	a	of	e	d	rb	a	a	fe	d
c	ba	a	f	ed	c	b	ag	f	e	dr	b	a	g	f	e	d	c	b
a	g	f	e															


Hoc āno xpūs natus est

Anus in quo Iulius cepit regnare continebat dies quadringentos q̄dragita
tres mēses vero xv. Sed in eodē āno regnavit solis tribus mēsibus et me
dio In kalendis autem Januarij proxime sequentibus instituit romanis
annum solarem tricentorum lxx dierum et vnius quadrantis • ordinās des
hinc quemlibet annū quartum fore bissextile. sicut patet ī ānis hic ānotatis

¶ In hoc āno iuli⁹ regnare cepit ⁊ fuit p̄ mēsiū
dieꝝqꝫ ccccxlj

Prim⁹ ann⁹ solaris Julij

¶ Hoc anno Julius

die 293 cccccliij											$\frac{3}{0}$		g	f	cd	$\frac{1}{0}c$	b	
a	gf	e	d	c	ba	g	$\frac{0}{0}f$	e	dc	b	a	g	fe	d	c	b	ag	f
e	d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	gf	e	d	c	ba	g	f	e	dc

ydib⁹ martij occisus ē
 Et si fuerit...

Et ei succellit augustinus
 o Thoe anna Theresia

regitare cepit in iudea

Hoc anno august⁹ a senatu pontifex maxim⁹ appellat⁹ est

I n m un d bi bn bin is f fi fn fm fun fb fbi fbn fvm fip |

Ciclus decemnoie:
nalis ecclesie ad hec
tpa retroractus

**Ciclus magnus Dionisij abbatis In cuius capite posuit annum incarnationis dnice
Quingentesimum tricesimum secundum plures tamen opinantur xpm natum anno
secundo eiusdem cicli**

oc a. sedz bic
riū xpūs pas
s est
oc anno sedz
elandū xpūs
sus est

Hoc āno flo
it petr⁹ co
stor

tūt aliq. v. coēs
os currere
aris cuius
h. ā. ābro
si⁹ in epūm
eligitur

h. ā. obiit
augustin⁹
pūs yppo
nēsis

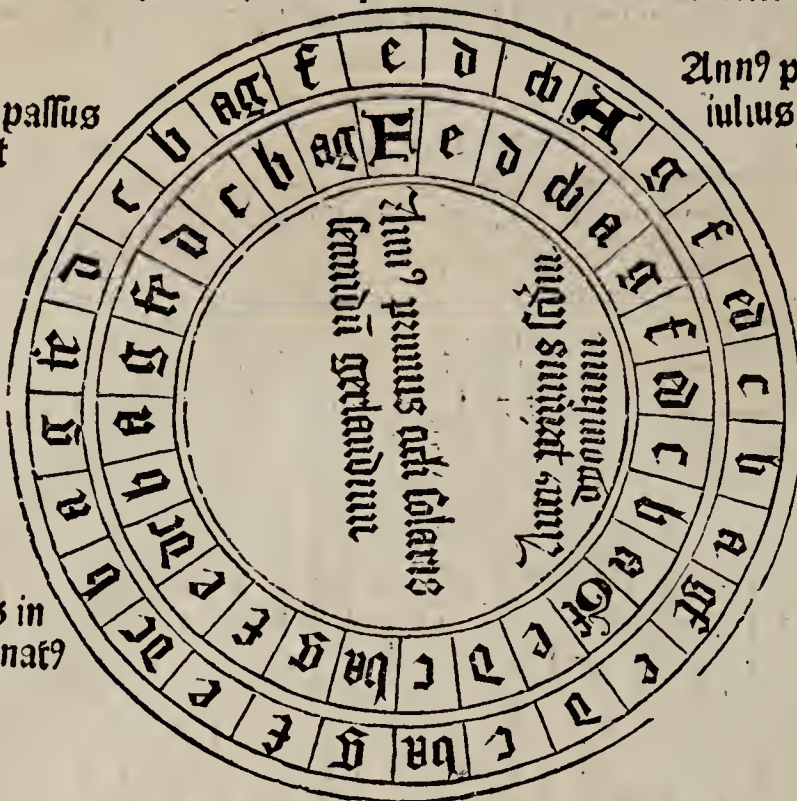
oc āno h.
marianum
pūs nat⁹ ē

n m u b d i v n m i e r i n m m p p p b i p b n p b m p i											
b. a. xpc nat⁹ ē h. m. ples et h. a. h. m. gerlād.						h. a. xpc h. m. marianū passus ē					
dc	b	a	g	fe	d	c	b	ag	f	e	d
a	g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a
e	d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe
b	a	g	fe	d	c	b	ag	f	e	d	cb
g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a	g
d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe	d
a	g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a
e	d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe
cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe	d	cb
g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a	g
d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe	d
a	g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a
fe	d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe
c	ba	g	f	e	dc	b	a	g	fe	d	cb
g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a	g
d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe	d
ba	g	f	e	dc	b	a	g	fe	d	cb	a
f	ed	c	b	a	g	fe	d	cb	a	g	fe
c	ba	g	f	e	dc	b	a	g	fe	d	cb
g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a	g
d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe	d
a	g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a
fe	d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe
c	ba	g	f	e	dc	b	a	g	fe	d	cb
g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a	g
d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe	d
a	g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a
fe	d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe
c	ba	g	f	e	dc	b	a	g	fe	d	cb
g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a	g
d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe	d
a	g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a
fe	d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe
c	ba	g	f	e	dc	b	a	g	fe	d	cb
g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a	g
d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe	d
a	g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a
fe	d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe
c	ba	g	f	e	dc	b	a	g	fe	d	cb
g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a	g
d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe	d
a	g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a
fe	d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe
c	ba	g	f	e	dc	b	a	g	fe	d	cb
g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a	g
d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe	d
a	g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a
fe	d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe
c	ba	g	f	e	dc	b	a	g	fe	d	cb
g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a	g
d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe	d
a	g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a
fe	d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe
c	ba	g	f	e	dc	b	a	g	fe	d	cb
g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a	g
d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe	d
a	g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a
fe	d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe
c	ba	g	f	e	dc	b	a	g	fe	d	cb
g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a	g
d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe	d
a	g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a
fe	d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe
c	ba	g	f	e	dc	b	a	g	fe	d	cb
g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a	g
d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe	d
a	g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a
fe	d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe
c	ba	g	f	e	dc	b	a	g	fe	d	cb
g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a	g
d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe	d
a	g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a
fe	d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe
c	ba	g	f	e	dc	b	a	g	fe	d	cb
g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a	g
d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe	d
a	g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a
fe	d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe
c	ba	g	f	e	dc	b	a	g	fe	d	cb
g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a	g
d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe	d
a	g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a
fe	d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe
c	ba	g	f	e	dc	b	a	g	fe	d	cb
g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a	g
d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe	d
a	g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a
fe	d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe
c	ba	g	f	e	dc	b	a	g	fe	d	cb
g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a	g
d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe	d
a	g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a
fe	d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe
c	ba	g	f	e	dc	b	a	g	fe	d	cb
g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a	g
d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe	d
a	g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a
fe	d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe
c	ba	g	f	e	dc	b	a	g	fe	d	cb
g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a	g
d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe	d
a	g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a
fe	d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe
c	ba	g	f	e	dc	b	a	g	fe	d	cb
g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a	g
d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe	d
a	g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a
fe	d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe
c	ba	g	f	e	dc	b	a	g	fe	d	cb
g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a	g
d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe	d
a	g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a
fe	d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe
c	ba	g	f	e	dc	b	a	g	fe	d	cb
g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a	g
d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe	d
a	g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a
fe	d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe
c	ba	g	f	e	dc	b	a	g	fe	d	cb
g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a	g
d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe	d
a	g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a
fe	d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe
c	ba	g	f	e	dc	b	a	g	fe	d	cb
g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a	g
d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe	d
a	g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a
fe	d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe
c	ba	g	f	e	dc	b	a	g	fe	d	cb
g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a	g
d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe	d
a	g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a
fe	d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe
c	ba	g	f	e	dc	b	a	g	fe	d	cb
g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a	g
d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe	d
a	g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a
fe	d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe
c	ba	g	f	e	dc	b	a	g	fe	d	cb
g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a	g
d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe	d
a	g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a
fe	d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe
c	ba	g	f	e	dc	b	a	g	fe	d	cb
g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a	g
d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe	d
a	g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a
fe	d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe
c	ba	g	f	e	dc	b	a	g	fe	d	cb
g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a	g
d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe	d
a	g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a
fe	d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe
c	ba	g	f	e	dc	b	a	g	fe	d	cb
g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a	g
d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe	d
a	g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a
fe	d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe
c	ba	g	f	e	dc	b	a	g	fe	d	cb
g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a	g
d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe	d
a	g	fe	d	c	ba	g	f	e	dc	b	a
fe	d	cb	a	g	f	ed	c	b	a	g	fe

Supior horum duorum ciclorum est ciclus solaris intentus a iulio . inferior vero ciclus
ecclie quo vsa est citra nycenā synodū Prius at vti cōsueuerat ciclo solari iulij cesaris

Hoc āno xpūs passus
est et resurrexit

Ann⁹ primus solaris quē
iulius romanis instituit



Hoc āno iulius
ydibus martijs
occisus est Et ei
in ipso successit
Augustus

Hoc anno xpūs in
carnatus est et nat⁹

Supior istoz duoz cicloz ē ciclus luāris hebreoz p quē iuenerūt neoēnias cui⁹libet
mēsis luāris . inferior vero cicl⁹ decēnouenal⁹ ecclie p quē iuenitur luna p̄m paschal⁹

Hoc anno xpūs passus
est et resurrexit

Hoc anno xpūs incarnatus
est et natus



Omnes anni solares tam iulij q̄ ecclie incipiunt kl Ianuarij Anni vero lunares
hebreorum et decēnouenales ecclie incipiūt in mēse paschali sicut inferius ostēdetur



Atres primitiue ecclesie perpendentes cursum cidi solaris quē Julius intēderat obseruationi festiuitatis paschalis nō congruere ! alium insti-
tuerunt hoc pacto. Duas lrās dominicales vnius anni bissextilis occur-
rentis distribuerunt pro duobus annis cōmunibus. Unde contigit vt
In ecclesia dei inter duos bissextos octo anni comunes continue serua-
rentur. Verbi gracia + accipiantur anni solares Inlī quorum primus
quintus et non⁹ sint bissextiles et illis subscribantur anni decem quorum
primus et vltimus sint bissepti et intermedient octo anni communes sic

cb	a	g	f	ed	c	b	a	gf	
cb	a	g	f	e	d	c	b	a	gf



Quilibet ānus lunaris hebreoz olim incēpit a neomenia primi mēsis eoz.
Erat autē primus mēsis eoz cui⁹ luna decimaquinta proxime seqbatur
equinoctiū vernale. Neomeniā seu lunā primā cuiuslibet mensis nouerāt
ex aureo numero. prout subserint eoz ciclo lunari. Sed ānus quilibet
decēnoueālis ecclesie eo die terminatur cui inter numeros lunas decimas
quartas paschales representātes prenotatur numer⁹ āno correspōdens.
Et in crastino eiusdē diei icēpit ānus decēnoueālis proxime sequēs. Preter solū ānum pri-
mū xixl. qui incēpit eodē die quo ān⁹ decēnoueālis precedēs terminatur. Sicut patet ex
formula dyonisi abbatis vrbis rome hic annotata

Formula dyonisi per quā scitur q̄b⁹ dieb⁹ kalēdarī āni decēnoueāles icēpiūt ⁊ finiūtur

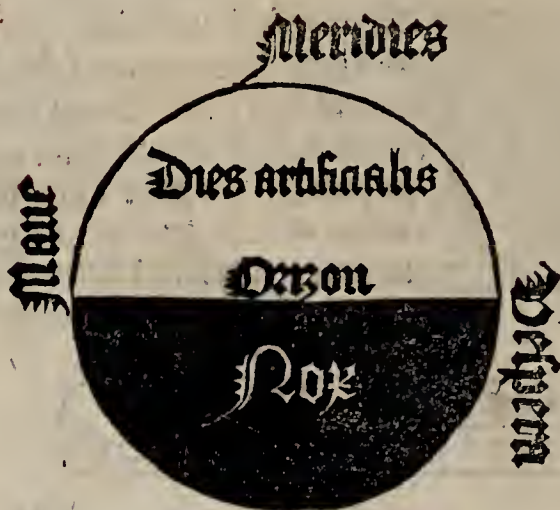
Anno decēnoueāli primo a xv. kl mayi vsqz nonas apūlis (quia cois ē) fiūt dies cclliij
Anno decēnoueāli 2. ab octauo yd⁹ april vsqz viij. kl april (qz cois ē) fiūt dies cclliij
Anno decēnoueāli 3. a viij. kl april vsqz ad yd⁹ april (qz ēbolism⁹ ē) fiūt dies cclxxxij
Anno q̄rto a xvm. kl mayi vsqz q̄rtū nonas apūlis (quia cois ē) fiunt dies cclliij
Anno decēnoueāli quinto a 3. nonas april vsqz xi. kl april (qz cois ē) fiūt dies cclliij
Anno decēnoueāli vi. a x. kl april vsqz iij. yd⁹ april (qz ēbolism⁹ ē) fiūt dies cclxxxij
Anno xixl. viij. a tertio yd⁹ april vsqz terciū kl april (qz cois ē) fiūt dies cclliij
Anno xixl. viij. a pridie kl april vsqz xij. kl mayi (quia ēbolism⁹ ē) fiūt dies cclxxxij
Anno xixl. nono a xim. kl mayi vsqz septimū yd⁹ april (qz cois ē) fiūt dies cclliij
Anno decēnoueāli decio a vi. yd⁹ april vsqz sextū kl april (qz cois ē) fiūt dies cclliij
Anno xixl. xi. a v. kl april vsqz xvij. kl mayi (qz ēbolism⁹ ē) fiunt dies cclxxxij
Anno xixl. xij. a vi. kl mayi vsqz pridie nonas apūlis (qz cois ē) fiunt dies cclliij
Anno xixl. xim. a nonis april vsqz ix. kl april (quia cōmunis ē) fiūt dies cclliij
Anno xixl. xim. ab v. kl april vsqz pridie yd⁹ april (qz ēbolism⁹ ē) fiūt dies cclxxxij
Anno xixl. decimoquinto ab ydib⁹ april vsqz kl april (qz cois ē) fiunt dies cclliij
Anno xixl. xvi. a q̄rto nonas apūlis vsqz xij. kl april (qz cois ē) fiunt dies cclliij
Anno xixl. xvij. ab xi. kl april vsqz v. yd⁹ april (qz ēbolism⁹ ē) fiūt dies cclxxxij
Anno xixl. xviii. a iij. yd⁹ april vsqz iij. kl april (qz cois ē) fiunt dies cclliij
Anno xixl. xix. a iij. kl april vsqz xv. kl mayi (qz ēbolism⁹ ē) fiunt dies cclxxxij

De utiis dierū naturalū secundū diversas
nationes hominum



Ies naturalis apud hebreos a mundi cō
stitutione initiabatur a mane
Post exitum eorū de egipto cepit apud
ipsos initiari a vespere

Apud caldeos et astronomos dies initiat a meridie
Et apud romanos initiatur dies a medio noctis



Exponit inquit

Portio kalēdarij in quam semper incidit lunā decimaquarta paschalis

Dies martij	Aureus numerus	Numerus representans lunas decimaquartas paschales			
		Die martij	Aureus numerus	Die martij	Aureus numerus
ix	vi	ix	vi	ix	vi
x	v	x	v	x	v
xi	iiii	xi	iiii	xi	iiii
xii	iii	xii	iii	xii	iii
xiii	ii	xiii	ii	xiii	ii
xiiii	i	xiiii	i	xiiii	i
xv	0	xv	0	xv	0
xvi	vi	xvi	vi	xvi	vi
xvii	v	xvii	v	xvii	v
xviii	iiii	xviii	iiii	xviii	iiii
xix	iii	xix	iii	xix	iii
xx	ii	xx	ii	xx	ii
xxi	i	xxi	i	xxi	i
xxii	0	xxii	0	xxii	0
xxiii	vi	xxiii	vi	xxiii	vi
xxiiii	v	xxiiii	v	xxiiii	v
xxv	iiii	xxv	iiii	xxv	iiii
xxvi	iii	xxvi	iii	xxvi	iii
xxvii	ii	xxvii	ii	xxvii	ii
xxviii	i	xxviii	i	xxviii	i
xxix	0	xxix	0	xxix	0
xxx	vi	xxx	vi	xxx	vi
xxxi	v	xxxi	v	xxxi	v
xxxii	iiii	xxxii	iiii	xxxii	iiii
xxxiii	iii	xxxiii	iii	xxxiii	iii
xxxiiii	ii	xxxiiii	ii	xxxiiii	ii
xxxv	i	xxxv	i	xxxv	i
xxxvi	0	xxxvi	0	xxxvi	0
xxxvii	vi	xxxvii	vi	xxxvii	vi
xxxviii	v	xxxviii	v	xxxviii	v
xxxix	iiii	xxxix	iiii	xxxix	iiii
xl	iii	xl	iii	xl	iii
xli	ii	xli	ii	xli	ii
xlii	i	xlii	i	xlii	i
xliiii	0	xliiii	0	xliiii	0
xliiiii	vi	xliiiii	vi	xliiiii	vi
xliii	v	xliii	v	xliii	v
xli	iiii	xli	iiii	xli	iiii
xli	iii	xli	iii	xli	iii
xli	ii	xli	ii	xli	ii
xli	i	xli	i	xli	i
xli	0	xli	0	xli	0

Ious martij Hoc die completo horis .x. post meridiē
et .lxx. minutis secundum tabulas Alphōsi fuit media
coniunctio luminarium ad longitudinem sancte ciuitatis
Iherusalem pro anno etatis xpi xxxiiij. corrente
Hoc die nunc temporis sol ingreditur arietem . et est
equinoctium vernale

Nota qd nec in veteri lege nec in noua licuit
obseruari pascha nisi trāfactis luna decima
quarta primi mensis et equinoctio vernali

Hoc die p̄s iſtituētēs ciclū xpi suo tpe repperūt eq̄noc
Hoc die xp̄s paſſus eſt ſcdm .m. pau. (tiū vernale
Hoc die xp̄s paſſus eſt ſecundum Theophilum
Hoc die xp̄s paſſus eſt h̄m iheo. z aug. ſz eodē die r̄ſurrex
Hoc die xp̄s paſſus eſt h̄m victoriū (it h̄m theo. z m. p.
Hoc die xp̄s reſurrexit h̄m Iheronimum et Auguſtinū
Hoc die xp̄s reſurrexit ſecundum Victoriū

¶ Tunc decēq̃te pascuales pro annis decē nouēq̃lib⁹ ebolualib⁹ Quoz q̃sq̃ ē diez trictoz lxxij

	m	f	n
rb		g	RE
um	ri	H	um
		b	m
rn	rip	c	n
i	vm	d	None
	rbi	e	vm
ix	v	f	vn
		g	vi
rbi	rm	H	v
vi	n	b	um
		c	m
rum	r	d	n
iiij		e	Ps
	rbm	f	rbm
ri	vn	g	rbi
		H	rbi
rip	rb	b	rb
vm	iiij	c	rum
		d	rm
	rn	e	rn
i	i	f	ri
		g	r
ix		H	ix
		b	vm
rbi		c	vn
vi		d	vi
		e	v
rum		f	um
iiij		g	m
		H	n
ri		b	RE

Omnia propria per litteras decemaginta paribale seu aliis e paribale

Aprilis

Hoc die xpūs pass⁹ ē scdm Rogeriū bachō et Johēz de mūrīs

Hoc die xp̄s resurrexit secūndum d̄cōs Rogeriū et Johānē

Nota qd xxi. die martij completo ac horis xxi post
meridiē et minuto vno sol intrauit primum pūctum
arictis pro āno etatis xpi tricesimoquarto corrente
Quare eodem anno vndecimo kl aprilis fuit equi
noctium pernale secundum calculum astronomicum
ad Jherlm

Mayf

Quod ad coniunctionem iuarii mediam supra
positam et quo ad introitum solis in arietem hic
annotatum ego oluarius godelof manu mea pro
pria necnō et signo meo manuali et consueto calcu
lum affirmo verum et ratum fore secundum tabu
las Illustris regis Alfonso exaratum

Thy S

Versus utiles vt aureus numerus kalendario romano regulariter prenotetur

m xi xix vii xvi v xiii ii x xvi
Ternus • vñdi • nob • octo • sed • quiqz • tred • ambo • decem • doct
vñ xv iii xii i ix xvi vi xiii
Septem • quind • quartus • duob • iota • nouem • sepd • vi • quard

Versus ostendentes i qbus casibz aurez numerz nō regulariter deo kalēda: prenotatur

Februarius Aprilis Augustus
Est sine din februus Sine to pñl Junius Augus
December id est eodem die
October sine qz Tred et ambo • decemb • tenet eque
xi xix vii
In sex postremis die mensibus • vñd • noued • octo •

Versus continentes duodecim signa zodiaci

Est aries taurus gemini • Cancer leo virgo
Scorpio sagittarius Capricornus Aquarius
Libraqz scorpius arctitenens Capex amphora pisces •

Impressum In alma vniuersitate Louaniensi
Per me Iodouicum de rauescot



Hain 12,857; Campbell *1,405.

Printed with gothic types, in folio a leaf is 270×187 mm., and the text form, 46 lines to a page. It has 46 measures 180×125 mm. With leaves, the last blank. The size of woodcuts.

IN 1488 Paul of Middelburg, once a professor at the University of Louvain and at that time teaching at Padua, addressed an *Epistola Apologetica* to his former colleagues at Louvain discussing in it the year, date, and day of the Passion. Soon afterwards Petrus de Rivo, professor of theology at the University, issued his *Opus Responsivum*. The work, therefore, concerns the reform of the calendar, a question which occupied many astronomers and theologians of the age and which led, nearly a century later, to the adoption of the Gregorian Calendar.

The proper time of celebrating Easter, which in turn determines all the other movable feasts, had caused bitter disputes as early as the second century. Most Christian sects agreed, however, that Easter should be observed on a Sunday, and finally the Council of Nicaea selected the Sunday immediately following the full moon which falls upon, or next after, the spring equinox. With the calendar based partly upon the solar and partly upon the lunar year, discrepancies were bound to result. In 325 the spring equinox fell on March 21. However, the true solar year is eleven minutes and some seconds shorter than the calendar year, the accumulation of the difference amounting to a full day in one hundred and thirty years. Further, the assumption that at the close of a cycle of nineteen years the solar and lunar time agree was also erroneous. By 730 the Venerable Bede noticed that the equinoxes occurred three days earlier than at the time of the Council of Nicaea; and five centuries later Johannes de Sacrobusco and Roger Bacon estimated the divergence at seven or eight days. Roger Bacon composed a treatise urging the reform of the calendar; but although the errors went on increasing, the project was not revived until the fifteenth century, when Pierre d'Ailly and Nicolaus Cusanus forcefully advocated it. In 1472, at the request of Pope Sixtus IV, Regiomontanus worked out a scheme of reconstruction. Upon his early death, many others took up the matter.

With his *Epistola Apologetica*, Paul of Middelburg joined the discussion. He opposed Cusanus's suggestion — accepted later as the basis of the Gregorian reform — that ten days be dropped from the calendar in order to bring the annual periods back to the stage of the Nicaean Council. This was quite superfluous, Paul thought, because the date of March 21 has no inner significance; the Easter festival depends on the spring equinox and not the equinox on the Easter festival. According to him, the celebration of Easter should be allowed to recede farther and farther in March.

Petrus de Rivo's *Opus Responsivum* was a refutation of Paul's views. At the same time, it examines the whole subject of the Easter celebration. The first chapter treats of Christ's age at the time of the Passion and Resurrection, maintaining that He was in His thirty-fourth year. The second chapter analyzes the calendar dates on which Christ suffered and rose. Rejecting Paul's opinion that the Crucifixion took place on the eleventh day before the Kalends of April, it urges the acceptance of the eighth day. Finally, the third chapter tries to determine the days of the Passion and Resurrection. According to the author, Paul's theory that Christ was crucified on the second day of the week and rose on the fifth was not supported either by the words or laws of the Jews. Petrus believed that Christ was crucified on the sixth day and, with only one day intervening, rose on Sunday. Added to the treatise was a *Kalendarium Egiptiorum secundum Bedam*, a lunar calendar containing a series of embolistic (intercalated) months.

Paul remained unconvinced and addressed two epistles to his adversary. The latter replied with a new tract. Their tone, which had been friendly, by now had become vindictive. Petrus de Rivo died in 1499, but Paul, who meanwhile had been appointed Bishop of Fossombrone, went deeper and deeper into the problem, urging Pope Julius II and his successor Pope Leo X as well as Emperor Maximilian I to settle it. Largely through his influence, the reform was placed among the agenda of the fifth Lateran Council, for which he prepared his *Paulina: De Recta Paschae Celebratione*, a work dealing in a comprehensive manner with the errors and possible improvements of the calendar. (The Library has a copy of the book, printed at Fossombrone in 1513.)

Yet, important though the *Opus Responsivum* is intrinsically, its chief interest today lies in the four full-page woodcuts it contains. The first, on the title-page, depicts the author offering his book to the Virgin, who holds the Child in her arms under a Gothic portico. The man wears a long cloak, and from his mouth proceeds a scroll with the words "Adsit ad inceptum sancta Maria meum." The other three cuts represent the Last Supper, the Crucifixion, and the Resurrection. Bibliographers and students of art long since recognized the value of these woodcuts. Jules Renouvier noted that, although the cutting was somewhat crude, the drawing and the expression proved that they originated from an excellent school. William M. Conway in his *Woodcutters of the Netherlands in the Fifteenth Century*, 1884, devotes four pages to them. He regards the first as "one of the most careful in design and finish" to be found in its time. The balance of the composition is admirable; the figure kneeling in front links the steps with the arch and curtain behind. "The architectural background is one of the very few in the woodcuts of this period which is not carelessly and wrongly drawn," Conway writes. And further: "The attitudes of the figures are graceful, especially in the case of the author with his head thrown back, his hands folded, and his robe falling in simple curves. The unity of the whole is attained by the action of the Mother and Child who both turn towards him." A new feature of the woodcut is the shade hatchings laid across a long outline. The other three woodcuts seem to have been executed more hurriedly. Yet, to quote Conway again, "the composition of the groups is good, the faces show traces of character and expression of no mean order, and the distant views of hill and village, with the church spire looking down on the houses, might quite well have formed a pretty background in a carefully finished original." More lately, it has been suggested that these woodcuts resemble the paintings of Thierry Bouts in the Church of St. Peter at Louvain.

The printing of the volume, with the head-lines in red, is very fine. There is a series of unusual initial letters, first used by Jan Veldener in his *Fasciculus Temporum* of 1476. Ravescot published only four books, all within the precincts of the University—"in alma universitate Lovaniensi," as the colophon reads. His device is particularly striking; it shows a bear with the arms of Louvain and a man with a shield containing his name.

Bought in December 1940, from the Benton Fund.

**Opus magistri Petri de Rivo sacre
theologie professoris legentis in universi-
tate louvaniensi Responsivum ad epistolam
apologeticam M. pauli de middelburgo de anno
dic et feria dominice passionis**



